

SAUER 101

Fegyvert átvételéhez csak az arra megfelelő engedéllyel rendelkező személyeknek lehet.

MagyarVadászlap 2014/MÁRCIUS

Sauer és Zeiss csomagajánlat: a siker kulcsa

Ha Ön 2014. 02. 10 és 2014. 03. 31 között
Sauer 101 Classic vagy Classic XT
golyós vadászfegyvert vásárol
Zeiss Duralyt 3-12x50/60 céltávcsővel,
akár 465 EUR-t is megtakaríthat.

Az akció 2014. 03. 31-ig,
vagy a készlet erejéig érvényes.

A képen látható model illusztráció!

ZEISS

SAUER

ÜBERLEGENE WERTE

Blaser Magyarország Kft.,
4031 Debrecen, István út 92.,
telefon: +36-52/793-312,
blaser@blasermo.hu

WWW.SAUER.DE

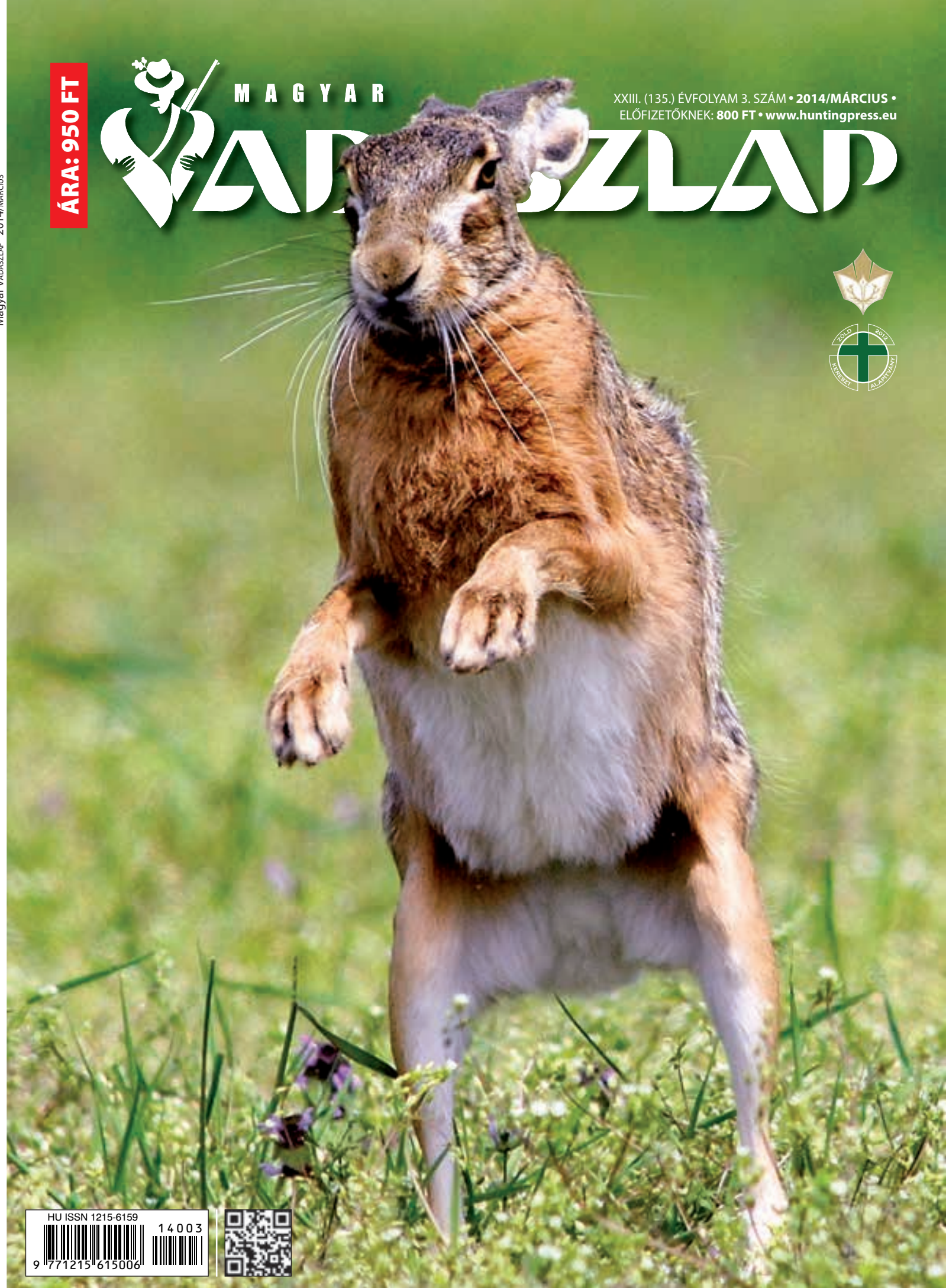
ÁRA: 950 FT

MAGYAR

XXIII. (135.) ÉVFOLYAM 3. SZÁM • 2014/MÁRCIUS •
ELŐFIZETŐKNEK: 800 FT • www.huntingpress.eu

VADÁSZLAP

HU ISSN 1215-6159 14003
9 771215 615006

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825
Adószám: 13468426-2-13
Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Cseke Sándor**
sandorcseke@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: +36-1/242-0042
flotta mobil: +36-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

VADÁSZLAP

ISSN 1215-6159 (nyomatott)

Felelős szerkesztők:
Somfalvi Ervin, somfalvi@vadaszlap.hu
Kókai Márton, marion.kokai@vadaszlap.hu

Lapterv és nyomdai előkészítés:
Weber Ferenc fefe@vadaszlap.hu
Crood Comp Bt.
info@croodcomp.hu

Főmunkatársak:
Agyaki Gábor, agyaki.gabor@digistar.hu
Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de
Homonnay Zsombor, homonnayzs@gmail.com

Megjelenik havonként
a megelőző hónap utolsó hetében.
Ára: 950 Ft, Előfizetőknek: 800 Ft
Előfizetési díj az év végéig: 7200 Ft

Előfizethető belföldi
postautalványon, átutalással
a VADÁSZLAP Kft.

65100149-11301439

számú számlájára, a hírlapkézbesítőknél,
a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt.
Erdélyben, Szlovákiában és Szerbiában
terjeszti és az előfizetéseket fogadja
a Color Interpress Kft.
Telefon: +36-1/243-9232,
e-mail: colorinterpress@t-online.hu

Nyomdai előállítás:

PHI Pharma Press Kft.
Felelős vezető: **Dávid Ferenc**

HUNTING PRESS
VADÁSZATI INFORMÁCIÓS MAGAZIN

Felelős szerkesztő:
Földvári Attila, attila.foldvari@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
www.huntingpress.eu
info@huntingpress.eu

ISSN 1588-1229 (online)

HUNTING PRESS
NEMZETKÖZI FOTÓÜGYNÖKSÉG

Igazgató:
Sibak Julianna, julianna.sibak@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
www.fotohunting.hu
foto@fotohunting.hu

CÍMLAPPOTÓ: MEZEI NYÚL
BLAUMANN ÖDÖN FELVÉTELE

Okosságok

Most ott tartok, hogy szabadságra vágyom. Szeretném én eldönteni: hogyan vadászak? Az egész azért jutott az eszembe, mert ismét szembesültem az okos eszközök által óhatatlanul felvetődő problémámmal: használjam vagy sem a legújabb technikákat? Az okos – high-tech – vadászpuskákra, a bekamerázott váltókra, szórókra, a multi és quadkopterekre, azaz a távirányítású, mindenféle telekommunikációs eszközzel felszerelt drónokra tessék gondolni.

Mielőtt állást foglalnánk, értelmeznünk illik az információkat, el kellene döntenünk, hogyan közeledünk a technika, a technológia megállíthatatlan fejlődéséhez, mit tartunk erkölcsös, etikus, tisztességes, vadászhoz méltó viselkedésnek?

A legutóbbi Las Vegas-i Shot fegyverexpón mutatták be azt az amerikai puskát, mellyel a lövőnek mindössze két teendője van: be kell jelölnie a célpontot és meg kell húznia az elsütő billentyűt. Egy kilométeren belül 70 százalékos a találati arány! A fegyverbe épített mini-számítógép villámgyorsan feldolgozza az érzékelők adatait, ami befolyásolhatja a találat biztonságát. A puskának ára is van, 10-28 ezer dollár (2,3-6,5 millió forint) között juthat hozzá magánszemély.

Tartok tőle, hogy a 80-120 ezer forintért megvásárolható, a három vagy négy légcsavarral rendelkező, akár egy okos telefonnal is irányítható multikoptert rövid időn belül az élelmes vadászok használni fogják... hiszen hasznos, praktikus és kényelmes eszköz a vadállomány megfigyelésére még a legnehezebb terepviszonyok között is.

Akarjuk, nem akarjuk, a technika fejlődik. Az egyik legjelentősebb technikafilozófus, Jacques Ellul szerint a lehetséges technikai eszközök szükségszerűen jönnek létre, önálló fejlődésüket alig befolyásolják a társadalmi kényszerek.

A technika olyan emberi tevékenységforma, amelynek az eredménye megvalósul az embernek a technikai szituáció fölötti uralmában, azaz a szituáció nem természet-adta módon alakul, hanem sajátos emberi célt valósít meg. Ebből következik, hogy a technikai eszközök használata – adott esetben az okos puská vagy a radarral, lézerrel, kamerákkal, (magyar) ütközésvédelemmel felszerelt drónok – miközben a haladás mozgatórugói, jelentős társadalmi-emberi konfliktus forrásává is válnak...

Ezt az ellentétet nem tudjuk föloldani a hagyományos etikai megközelítésekkel, eddigi tapasztalatainkkal, mindent újra kell értelmeznünk, gondolnunk és szabályoznunk.

Törekedhetnénk egy mérsékelt és sokak számára elfogadható álláspontra, ami feltételezi egy kritikai szemléletmód kialakítását és követését. Nekünk, vadásznak kell eldönteni, hogy az általunk használt technika hasznos vagy káros, a mi felelősségünk, hogy a megvásárolt technikai eszközeink fölött tudunk-e uralkodni, és hogy meddig terjed az önuralmunk, amit nevezhetnénk akár etikus magatartásnak, tisztességes viselkedésnek is.

Nem az érzeinket, a mintegy az emberi test részeként működő eszközöket kell száműzni a vadászatból, hanem azt kellene mérlegre tenni, hogy a legmodernebb eszközök mennyire hasznosak, hogyan szolgálják a biztonságunkat, jobban elkerülhetőek-e velük a balesetek, jelentenek-e többletinformációt vagy csökkentik a vadászat ősi élményét. Lehet ijjal, vadász-madárral, elöltöltős puskával... kínlódva, megküzdve a körülményekkel vadászni... mégis úgy gondolom: az lenne az ésszerű szabadság – hangsúlyozottan minden következményével együtt! – ha az eszközök használatáról minden kulturált vadász saját maga dönthetne!

Cseke Sándor

ÉRDEKESSÉGGÉNT...

A szarvasbikát január 14-én, a Karádi Kossuth Vadásztársaság területén ejtette el Ács Tamás sportvadász Gartai Tamás vadőr kíséretében. A bika korát 12 évre becsülték, a nem mindennapi agancs súlya 7,56 kilogramm, de a teljes bírálata a középág hiánya miatt nem volt lehetséges. Zsigerelesekor sem sérülést, sem szervi elváltozást nem találtunk.

Kétszeri László elnök, Karádi Kossuth Vt.

DÚVADHÉT BARANYÁBAN

Az OMVK Baranya megyei Területi Szervezetének Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottsága egyhetes dúvadgyérítést szervezett a megye területén. A vadgazdálkodók közül kilencen vettek részt e nemes versengésben és köztük volt a megye két nagy gazdálkodója, a Bóly Zrt., valamint a Mecsekerdő Zrt. is. A szervezők külön jutalmazták az első három helyezettet, valamint azt az egyéni teljesítményt, aki a héten a legtöbb rókát, vagy aranszakált fektette a terítékre. A dúvadhét február 8-15. között zajlott, kihasználva a koslatás, valamint a dagadó hold nyújtotta lehetőségeket.

Az egyhetes dúvadapasztás nagyszerű eredménnyel zárult. A Mecsekerdő Zrt. árpádtetői erdészetének központjában készült el a teríték, melyre 78 darab róka, 16 aranszakál, 4 borz, 1 nyest, valamint 8 darab szajkó lett kifektetve. A Bóly Zrt. hivatásos vadászai egészen elképesztő teljesítménnyel szereztek meg az első helyet. Egy hét alatt 26 rókát, 6 aranszakált, 2 borzot és 1 nyestet hoztak terítékre. Második helyen végzett a Szabadszentkirály Környéki Gazdák Vt. 19 rókával, míg a Mecsekerdő Zrt. 11 rókával a harmadik lett. A legjobb egyéni eredményt Horváth Zsolt érte el, a Szabadszentkirály Környéki Gazdák Vt. területén; egy hét alatt 15 rókát lőtt. A helyezetteket, a Baranya megyei vadászkamara mellett a Harmónia vadászbolt, valamint a Bóly Zrt. is jutalmazta. A legjobb egyéni teljesítményért a Somogyhársági Nimród Vt. I-es csoportja egy őzbak lelövési lehetőséget kínált fel, ezt a társaság elnöke, Csirke László adta át a nyertesnek.

Agyaki

A VII. RÓKAGYÉRÍTÉSI NAPOKRÓL

A Győr-Moson-Sopron megyei vadászkamara február 7-én a KAEG Zrt. Rábaközi Erdészet Göbös-major Ökoturisztikai központjában megtartotta idei „Róka gyérítési napjait”. A versenyt a megye vadászatra jogosultjai között írták ki. Idén egy könnyed továbbképzés volt a megmérettetés záróakkordja.

Bakodi Gyula növényvédelmi és agrokémiai szakmérnök a „Forester” nevű termékét mutatta be, amelyet a hallgatónak kiosztott termékismertető füzet „a láthatatlan vadkerítésként” jellemezte. Őt Pintér Csaba, a Győr-Moson-Sopron megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóságának vezetője követte, aki röviden ismertette a megye vadgazdálkodási helyzetét 1997-től egészen a tavalyi esztendőig. Világossá vált, hogy bár a megye elsősorban apróvadásznak számít, majdnem annyi disznót (2012-ben 9047-et) lőnek itt, mint mezei nyulat (2012-ben 9063-at). A következő előadást prof. Csányi Sándor, a gödöllői Szent István Egyetem VadVilág Megőrzési Intézetének igazgatója, az Országos Vadgazdálkodási Tanács elnöke tartotta. Mint megjegyezte, ez volt a hatodik hely, ahol a nagyvadállomány apasztásával kapcsolatos kérdésekről tartott előadást. A kutató az Országos Vadgazdálkodási Adattár (OVA) táblázataiban, grafikonokon mutatta be, hogyan alakult az utóbbi évtizedekben a nagyvadállomány: az adatokból az tűnik ki, hogy a '60-as évekhez képest mára több mint 13-szorosára növekedett. A professzor után Peteli Gábor borász, gasztronómus, és a magyar nyelv szerelmese (ahogy ő maga mondja, ételész és italész) előadásában meglehetősen eklektikusan, helyenként ezotériával és filozófiával fűszerezve ismertette meg a nagyérdeművel konyhatech-

FOTÓ: KÓKAI MÁRTON

nikai elképzeléseit a vadhús helyes konyhai előkészítéséről. Végül, de nem utolsó sorban ebéd után Láng Zoltán okleveles könyvvizsgáló, adószakértő vette végig a leggyakrabban felmerülő adózási kérdéseket, amelyek miatt főhet a vadásztársaságok feje.

Az előadások után a hallgatóság az udvaron már elkészített terítékben gyönyörködhetett, amelyen 73 róka, 9 borz, 1 nyest és 1 aranszakál fektült. A verseny végén az a három társaság részesült díjazásban, amelynek tagjai a legtöbb rókát (és egyéb szörmés kártevőt) ejtettek el egy hét alatt. A legeredményesebb jogosultaknak dr. Jámbor László, a megyei vadászkamara elnöke, Pap László, a KAEG Zrt. főmérnöke és Orbán Henrik, a kamara titkára adta át a díjakat. A képzeletbeli dobogó felső fokára a Csapod-Himod-Hövej Földtulajdonosi Közösség állhatott, ahol 16 rókát, 2 borzot és 1 nyestet hoztak terítékre a verseny hetén. Második helyen a Sopronhorpácsi Nimród Vt. végzett, 8 rókával. A harmadik helyezett holtversenyben 7-7 rókával a Beledi Nimród Vt. és Dózsa Vt. lett, de mivel az utóbbi társaság területe nagyobb, ők leszorultak a dobogóról. **-fa / -km**

Czigány Ildikóval

Kedvtelésből

Egy kis „ékszerdobozt” tartok a kezemben, ahogy Ildikó a legutóbbi, gyakorlatilag a 8. könyvét titulálja. Találó megfogalmazás, úgy olvastam végig, hogy szinte le sem tettem. Az „Úton lenni jó” pedig nem vadászkönyv, nem útikönyv, nem is önéletírás... csupán sok színes élmény, gondolat, íz és hangulat megjelenítése, könnyed, olvasható stílusban. A könyvet később olvastam, mint ahogy személyesen találkoztunk. Az akár „vallatásnak” is nevezhető beszélgetéseinkből, valamint a könyv mondataiból kezdett összeállni bennem a kép egy nagyon érdekes, művelt, állatbarát, világot látott, négy nyelven beszélő zenetörténészről, újságíróról, valamikori Malév négy csíkos Fokker 70-es parancsnokról és Boeing 767-es pilótáról, vadgazda mérnökről, állatorvosi szaksegédről, fitoterapeutáról, fekete öves karate sport-edzőről.

„Igen, azt hiszem, az embernek idővel mindenütt meg kell találni, fel kell fedezni a jót, a szépet. Az elviselhetőt. A boldogságra törekvés olyan elemi ösztönünk, amely talán a táplálkozásnál, a szaporodásnál is erősebb. Ez rendjén is van. Ha nem így lenne, mi vezetne kétségbeesett évszázadokon át háborúk, betegség, nyomor, személyes tragédiák ellenében, hogy tovább menjünk az úton? Csakis a boldogság kitarást keresése. S noha tudjuk, hogy földi létezésünk nem erről szól és nem is ez a célja, a keresés kitarást ad. A temetőből koccintani megyünk, és újra beindul életünk vérkeringése, megszólal, megelégszik a legárvább szív is. „Show must go on.” Így is van ez! Az élet feltétele a mosoly. Ha a mosoly képessége kihal belőlünk, magunk is halottá válunk. Bármilyen történjék is, feladatunk a megbékélés, a derű, mert feladatunk élni, amíg másképp nem rendelik... Elemi ösztönünk, hogy újra elmosolyodjunk és fellelegezzünk. Elemi ösztönünk az is, hogy otthonra leljünk és felfedezzük benne az örömet, az élet csírát.”

(New York, Toronto, Bangkok... Úton lenni jó – 50. oldal)

VADÁSZLAP: Mit csinál most a Fővárosi Állat- és Növénykertben?

Czigány Ildikó: - Programokat szervezek és vezetek a látogatóknak, gyerekeknek, segíték az állatgondozóknak... szóval a munkahelyemen is a kedvenc állataim között lehetek, és ennek nagyon örülök.

VADÁSZLAP: Ön volt a magyar polgári légiközlekedés első női pilótája, aki elérte a parancsnoki rangot... már nem akar repülni?

Czigány Ildikó: - Nincs mivel. Amikor megszüntették a tengerentúli járatokat, eladták a Boeingekeket, megszünt az

állásom. Nem akartam külföldre települni csak azért, hogy pilóta maradhassak. Váltottam. Életemben sokadszor. Ilyen a lelki beállítottságom, „hét életem” van, mint a macskáimnak. Annyi minden érdekesség van a világban és bennem mindig mohó vágy és kíváncsiság élt a megismerésükre. Iker-jegyben születtem és ez azt hiszem, ütősen jellemző is rám. Állatorvos vagy biológus szerettem volna lenni, nem véletlenül érettségiztem biológia szakon. De mivel a Krisztina körúton egy négyemeletes házban nőttem fel, édesapám, Czigány György révén inkább művész-barát környezetben, a kötelező zongorázás miatt a Zeneakadémiára jelentkeztem. Nyolc év tanulmány után zenetörténész lettem. Közben ösztöndíjasként éltem Párizsban. Ennek azért van jelentősége, mert szinte minden egyes repülőúton bekéredzkedtem a pilótákhoz – akkor még lehetett – és utasként beleszerettem a repülésbe.

VADÁSZLAP: Gondolom, végigjárta a kötelező utat a vitorlázógéptől kezdődően az egy motoros gépeken keresztül a Boeingig. Közben miből élt?

Czigány Ildikó: - Egy darabig a televízió koprodukciós főosztályán voltam szerkesztő. Mivel a Malév repülőklubjába jártam Dunakeszire repülést tanulni, úgy gondoltam, jobb lenne a légitársaságnál dolgozni. Így lettem a „Légiközlekedés”, a Malév üzemi lapjának a munkatársa, majd – hogy még közelebb kerülhessek a repüléshez – néhány évig stewardess, légi utaskísérő. Szerencsém volt, hogy akkortájt a Malév „házon belül” igyekezett megoldani a pilóták képzését és engem is beiskoláztak a másfél éves

tanfolyamra. Elvégezve, a típus tanfolyam és szimulátor gyakorlat után, 1998-ban repültem először önállóan pilótaként utasszállító gépen. 2005-ben kaptam meg a négy csíkos parancsnoki rangot, ami a Fokker 70-esekre szólt és Európát repültük, naponta akár négyszer is. A legnagyobb repülési élményem azonban a Boeing 767-es volt, ahol első tisztként szolgálhattam...

„Béke van, zúgnak hajtóműveink az éjszakában. Nem hiányzik semmi, hallatlanul kellemes ez így. Álmos sem vagyok. Mint egy thai masszázsvagy egy jógaest után: felpezsdült a testem, gyöngyöző fejbőrömön mintha képzeletbeli korona ülne. Így ültem a székben hátul, távol a többiekől. Egyszer csak úgy tűnt, nemcsak saját „kültakaróm” pezseg és gyöngyözik, már-már megnövelve létezésem terét hosszú centiméterekkel, hanem a repülőgép is testem részévé válik! Körülölel a gép, a műanyag mennyezet akár a csillagos ég is lehetne, érzem, hogy eggyé válnak, a köztünk lévő levegőoszlop is él, összeköt minket. Utas vagyok és pilóta. Otthon vagyok és távol. Múlik az idő és – áll. Hirtelen úgy éreztem, ha most egy kozmikus örvény beszippantana, akkor is minden megtörtént már, aminek meg kellett történnie. Pontosabban: ez a valami folytatódna a végtelenségig, ez a csodálatos, megfoghatatlan valami! Csak ültem, és olyan mély nyugalom, olyan boldogság töltött el, hogy kicsordultak a könnyeim. Senki nem volt velem, mégis, soha jobban nem voltam veletek, Mindenkiel!”

Micsoda kegyelem! Nem vagyok méltó... de hisz a kegyelem valójában nem más, minthogy képesek legyünk átélni mások szenvedését. Mindenkiét. A kishalakat is.

Fehér ingem összegyűrődött, vizes lett. „Nincs nálam semmi sem erősebb” – tolt el belőlem valami ellenállhatatlan lény, aki nem is én voltam. Lényem szétáramlott, és összefonódott a repülőgéppel, azzal, ami alattunk és ami fölöttünk volt. A teljes, ragyogó világgal.” (90. oldal)

VADÁSZLAP: Ha jól tudom pontosan ez idő alatt iratkozott be Sopronba, hogy vadgazda mérnök legyen.

Czigány Ildikó: – 2000. és 2004. között „leveleztem” az egyetemmel. Nem kaptam diplomát, mert nem vizsgáztam le a gazdasági tárgyakból, az sosem ment és bevallom fegyvertanból is utóvizsgáznom kellett. Amikor a kollégáim síelni vagy nyaralni mentek, én inkább tanultam... igazi kedvtelésből! Tagadhatatlanul „széplélek” vagyok, sok mindent tudok és értek a természet titkaiból, a növény és állatvilágról, a vadásatról, a vadgazdálkodásról... elméletben, merthogy soha életemben nem vettem részt egyetlen vadászaton sem.

VADÁSZLAP: Angolul, németül, franciául, olaszul beszél, mint nő - sztár pilóta volt, miért éppen a vadon élő állatok megismerése felé, a vadászat irányába orientálódott?

FOTÓK: CSEKE CSILLA

Czigány Ildikó: - Kíváncsiságból. A pilóták közül sokan vadásztak és mesélték a történeteiket... s mivel megrögzött állatbarát vagyok, arra gondoltam, hogy szimpatizánsként ez a legjobb útja az új élmények, ismeretségek megszerzésének. Ha nem is foglalkozunk vele, tudjuk, hogy egy mesterséges világban élünk, ami nem biztos, hogy jó, de tény, hogy így van. Az ember – a homo sapiens – évezredek óta beleavatkozik a Természet rendjébe, talán Grönlandot, Szibériát kivéve nincsenek érintetlen vidékek. Az emberiség életvitelének, a civilizációnak a következményeit nem lehet figyelmen kívül hagyni, azt is mondhatnám, hogy nem hagyható magára a Föld állat- és növényvilága, a kezünkben van a sorsa. A vadászat is ennek a jó vagy rossz gondoskodásnak, emberi beavatkozásnak a része, a vadon élő állatok állományát a vadászat hivatott szabályozni.

Cseke Sándor

„Wa-do annyit tesz: a béke útja... Úton lenni, menni valahová, változni, és a változás által diktált feladatot ellátni – ez mindannyiunk útja. Otthon elfonnyadnék. Csak az indulás és érkezés öröme, a változás misztériuma – és fájdalom – emeli igazivá otthonainkat...”

... „Ikerotthonaim vonzásában egyetlen szív dobog. Ám mindenütt vendég vagyok. A repülésben, a karatében, a zenében. Az életben. De otthon érezhetem magam mindben. Mindegyik én vagyok, sokarcú egyként, hálásan a sorsnak...” (77. oldal)

„Ha megkérdezik, mivel foglalkozom, már nem „nehéz-gépkezelő” vagyok. Hanem gyémántcsiszolóval foglalkozom. Nem arról beszélek, mivel keresem a kenyerem, még tán arról sem, hogy éppen karate vizsgára készülök-e vagy valami másra. Életem további részében, jelentem, gyémántcsiszolóval kívánok foglalkozni. Bárhol megtehetem.” (91. oldal)

AGÁRDI LÁSZLÓ
kurátor
Zöld Kereszt Alapítvány
agardilaszo@t-online.hu

Túlszaporodás!?

Mostanában ez a „jelszó” borzogatja a vadászattal, vadgazdálkodással foglalkozók kedélyét. Szerintem értelmezhetetlen fogalom, mert mit is jelent, hogy a hazai nagyvadállomány túlszaporodott?

A természetben, ha arra a feltételek adottak, megfelelő az élőhely, van elegendő táplálék és kellő nyugalom, akkor egy vadfaj szaporodik – és kész. Ennek végül is lehet felső határa, de amíg azt nem éri el – szaporodik, az egyedszáma nő. Az emberiség is szaporodik – az elmúlt mintegy ötven év alatt a létszáma 3,6 milliárdról 7 milliárd fölé emelkedett. Ezt a növekedést a civilizáltság(!) táplálja, úgy tűnik az emberiség számára adottak a szaporodáshoz szükséges életfeltételek, pedig tisztában vagyunk az ésszerűtlenségével, mégsem állunk neki a „túlszaporodás” megszüntetésének.

Ha a túlszaporodás fogalmát elvetjük, akkor is tényként kell kezelni, hogy a hazai nagyvadállomány létszáma megemelkedett. Legalábbis ezt hallhatták azok a szakemberek, akik a gödöllői Szent István Egyetem professzorának, dr. Csányi Sándornak a „road show”-ján országsgazdálkodási Adattár statisztikai adatai alapján szemléltette, hogy a létszámnövekedés milyen jelentős és annak társadalmi veszélyeire is felhívta a hallgatóság figyelmét. Egyben kérte vagy inkább kö-

zölte, hogy az elkövetkező három év alatt a vadgyerítés – a mértékére, pontos egyedszámra lebontott irányt is adva – szükséges és elvárható.

Elbizonytalanodtam. Egyrészt azért, mert a kimerítő statisztikák megismerése után az előadó közölte, hogy mindez kvázi fikció, azaz – idézem az idegen szavak szótárából – „kitalált, a valóságban nem létező, elképzelt dolog”. Nincs kétségem afelől, hogy a professzor úr – az OVA kezelője – pontosan tudja, ezért nevezi fikciónak a „túlszaporodást”, mert a grafikonjaiban szereplő adatok a vadászatra jogosultaktól származnak. Sajnos bátran kijelenthetjük, hogy az adatok nem igazak, kényszerű, a gyakorlathoz igazított hazugságok. A vadászatra jogosultak ilyen-olyan megfontolások alapján a valóságtól eltérő létszámadatokat jelentenek, ami ezt az egész – felülről, íróasztal mellől irányított – létszámapasztási követelményt nem alapozza meg.

De tegyük túl magunkat ezen az „aprócska” hiányosságon és vizsgáljuk a további „fontos” indokokat.

Első helyen kezdjük a legkritikusabbal, a vadkárokkal.

Nézzük az egyszerűbbet, a vad és gépjármű ütközésekből keletkezett kárt. Szemléletes, megdöbbentő, bulvársajtóba illő képeket láthatunk a balesetekről. Szerintem egyszerűen tudnánk kezelni ezt a kérdést, ha normális lenne a vadászat kommunikációja, ha figyelmet fordítanánk arra, hogy mi, vadászok hozzáértően és hitelesen tájékoztassuk a közvéleményt. Ha elmondanánk, hogy a vad és gépjármű ütközések számának gyarapodása – nem tudom hol lelhető fel egy ilyen országos statisztika – nem feltétlenül a vadon élő állatok, illetőleg a vadászható állatfajok „túlszaporodása” miatt növekszik, talán figyelembe kellene venni a hazai úthálózat hosszának

FOTÓ: KOVÁCS BENCE

és a forgalomban lévő autók számának növekedését... gyorsan kiderülne, hogy a balesetek számának növekedése nem feltétlenül áll arányban a vadállomány gyarodásával.

Az erdei és a mezőgazdasági károk esetén mindkettőben közös, hogy a károsult teljes kártérítést kap.

Az erdei vadkár miatti igények évente ismételhetők, annak ellenére, hogy az erdők ettől még felnőnek és öreg korokra már nem láthatók a fiatalkori vadkárosítások. A többletápolási és az egyéb gondozási feladatok (pótlások, stb.) pedig a vadkárigényből megtérülnek.

A vad által a mezőgazdasági kultúrákban okozott károkat a vadászatra jogosult a kár 5 százalékának tűrési kötelezettsége mellett megtéríti. Sok esetben az 5 százalékról szó sem esik, a teljes kárról folynak a viták, az egyezkedések, a tárgyalások. Azok a tetemes költségek, melyeket a vadászatra jogosult a vadkár megelőzésére és elhárítására fordít, a kárrendezés során fel sem mérülnek. Pedig költséget jelentenek az elterelő etetések, a villanypásztor kiépítése, működtetése, a vadászati tevékenység kényszerű koncentrálása, fokozása, stb.

A gond – véleményem szerint – hogy a vadászatra jogosultak többségének nincs lehetősége az igazi gazdálkodásra, mert államilag mondják meg neki, hogy mikor, mit és mennyi vadat lőhet. Ha a lelővésektől elmarad vagy túlteljesíti – elvileg – megbüntethetik... holott a vadászat alapvetően nem a tervek teljesítéséről, hanem a vad szeretetéről, az élményekről kellene, hogy szóljon.

Remélem, hogy még megérem, a vadászatra jogosultak felelőssége lesz a vadgazdálkodás eredményessége, az egészséges, minőségi vadállomány fenntartása. Ebben az esetben minden szempontot és érdeket figyelembe véve a vadászatra jogosult – vadászegyesület, vállalkozás vagy akár egyetlen személy – állapíthatja meg, hogy mi a kevés és mi a sok... merthogy ő anyagiilag is felel a vad okozta károkért. Megmondhatják neki, hogy hány vadórt alkalmazzon, elvárhatják tőle, hogy balesetmentesen, etikusan tevékenykedjen, de ne avatkozzanak be gazdálkodásának eredményességébe. Ne tegyék ezt már azért sem, mivel az állami tulajdonú és még élő vaddal kapcsolatos minden költséget és felelősséget a vadászatra jogosult átvállalja, a vadászok fizetik ki a saját zsebükből (tagdíj) a terheket.

Mondok egy példát a hatósági előírások megalapozatlanságára:

2012-ben a klasszikus sertéspestis járvány kivezetésének diagnosztizálásához a vaddisznóállomány-szaporulatot felvásárolták és a jogosultak darabonként 20 ezer forintot kaptak. Alaposan belecsaptak a-ba, mert a jogosultak – a gazdálkodásuk eredményessége érdekében – tömegesen adták le a malacokat. Ehhez hozzájárult a tavalyi márciusi tél, melynek következményeként szinte teljesen elpusztult a szaporulat. Nem véletlen, egyértelmű következmény, hogy a 2013-14. évi vadászidény végére némely területen szinte nincs vaddisznó.

Tavaly a hatóság – az állományapasztás érdekében – a vadászatra jogosultak által benyújtott – köztudottan machinált – tervszámokat drasztikusan megemelte,

FOTÓ: BODORICS BALÁZS

20-30 százalékkal „megfejlte” a lelövés mennyiségét. Olyan lelövési tervszámokat írtak elő, hogy néhol – a két-évi szaporulat hiányában – annyi vaddisznó összesen nem is volt a területen. Ezeken a helyeken elkezdtek lőni a több éves kocákat, így még az állomány alacsony szintű helyreállításához is több évre lesz majd szükség.

Vajon ahol a tervet megközelítően sem tudják teljesíteni, ahol ráadásul még 2014-15-ben sem lesz igazából lehetőségük vaddisznóra vadászni, ott a tervteljesítés hiányában megkapják-e majd a „méltó” vadgazdálkodási bírságokat a vadászatra jogosultak, vagy a hatóság rájön a hibájára és méltányosságot fog tanúsítani az általa okozott helyzetért?

” az adatok a gyakorlathoz igazított hazugságok

További felemlíthető probléma a vad megjelenése és károkozása a lakott területeken. A zoonózisokról és egyéb apróbb dolgokról most ne beszéljünk, mert ezeknél inkább a felvilágosítás és az emberek természetismeretének növelése lenne a fontos, mint a vadlétszám növekedésével azonosított megállapítás. Mert nem létszámkérdés, hogy a belterületeken megjelenik a vad. Egyrészt a vadászati nyomás, a folyamatos zaklatás szorítja a vadat a nyugodtabb területekre, másrészt az intelligens vad gyorsan rájön, ott érdemes tartózkodnia, ahol nem bántják, sőt sok esetben még etetik is. Mivel lakott területeken tilos a vadászat, a kérdés megoldása nem a vadászok feladata! Még akkor sem, ha az ott okozott károkért – teljesen elvtelenül – szintén a vadászokat próbálják felelőssé tenni.

A felülről érkező gondoskodó okosság eddig is alaposan megnehezítette a lelkiismeretes vadgazdák eredményes tevékenységét... és a vadászatot szerető emberek objektív tűréshatárát is meghaladja. Ahogy több nyugati országban, nálunk is bekövetkezhet az az állapot, hogy mind több olyan terület lesz, ahol a terhek nagysága miatt senki nem vállalkozik a vadászterület bérlésére... akkor ki felel majd a statisztikák emelkedő „lázgörbéjéért”, a tudományosan megfogalmazott „túlszaporodásáért”? ❖

DR. FARAGÓ ISTVÁN
jogász
iroda@drfarago.eu

A vadásztársaságok vége

Nem kedvelem és lehetőség szerint nem is használok a bombasztikus címeket, de most ennél jobb nem jutott eszembe. Pedig már elszállt agyamról az a lila köd, amely tavaly, egy szeptemberi estén ereszkedett alá, mikor egyik vadásztársam úgy ballagott oda fegyverrel a vállán lesemhez, hogy tudta: ott vagyok, de mivel néhány napja onnan egy bikát látott, az irigység odahozta, és ott is maradt a lövővilág végéig, majd jó vadászatot kívánva továbbállt. Hozzáteszem: a jóember elmúlt 60 éves, tehát jelleme fejlődni várhatóan nem fog. Azon a szeptemberi estén ennél cifrább dolgok is eszembe jutottak, de az is belém ötlött, hogy a vadásztársaság, bárhogyan is nézzük, kényszerközösség, ami előbb-utóbb mindenhol konfliktusokat okoz. (Például ki gondolja komolyan, hogy én az említett vadásztársammal majd jól fogom magam érezni egy téli fációzáción vagy egy évszázó vacsorán?)

A vadászatban és a vadgazdálkodásban az egyesületi forma fölértéktelmen eljárt az idő. A korábban alig szabályozott, de a 2011-ben hatályba lépett új civil törvénnyel is csak többé-kevésbé rendezett egyesületi forma klasszikusan nonprofit tevékenységek folytatására alkalmas, hosszú távon kizárja mind a tőkemozgásokat, így a lehetséges beruházásokat, mind a tevékenységgel kapcsolatos valós anyagi felelősségvállalást. Már az 1990-es évek elején vita robbant ki abból, hogy a korábbi rendszerben jelentős vagyont felhalmozott vadásztársaságok közül sokan vagyonneveléssel próbálkoztak, azonban már akkor egyértelművé vált az a jogi álláspont, hogy erre nincs lehetőség.

Az egyesületi tagság, illetve az abból fakadó jogok kifejezetten és kizárólag személyhez kötöttek, a tag vagyონrésze az egyesületben pedig csupán eszmei jellegű, hiszen az egyesületi tagságot nem lehet sem átruházni, sem örökölni, a vadásztársasági vagyón pedig csak a civil szervezet jogutód nélküli megszűnése esetén osztható fel a tagok között. Ebben a jogi formában értelem szerűen senki nem tervez hosszú távra, saját pénzéből nem fog befektetni, hiszen minden, az egyesület tulajdonába kerülő vagyón gyakorlatilag holt tőkét képez.

Vegyük azt az egyszerű és létszerű példát, hogy egy vadásztársaság vadászházat vásárol; ebben az esetben a tagság két rossz megoldás közül választhat: vagy az egyesület, mint jogi személy vásárolja meg az ingatlan, de így a tagoknak tényleges forgalomképes vagyónrésze nem lesz, vagy a tagok, mint magánszemélyek vásárolják meg a vadászházat, amely így 20, 30 vagy még több ember osztatlan közös tulajdonába kerül, ami gyakorlatilag az ingatlan forgalomképtelenségét okozza.

A másik súlyos, alapvetően a földhasználókat, erdőgazdálkodókat és a balesetet szenvedett autósokat érintő probléma, hogy az egyesület tagjai a civil szervezet tartozásaiért nem felelnek. Ma

már nem ritka az egyes vadászterületeken képződő évi 10-20 millió forintos vadkár, vagy a méregdrága autókkal való ütközéssel kapcsolatos baleset. Ezen ügyekben a pereskedés – mivel egyértelműen kimondható, hogy a jelenlegi joggyakorlat szerint felperesi pozícióban állni a bíróság előtt sokkal nehezebb feladat – legalább 3-4 évig eltart, de előfordulhat, hogy szinte az egész üzemtervi ciklus alatt nem születik egy-egy ügyben jogerős ítélet. A vadásztársaság tovább működik, a tagság vadászik, és ha a jogerős ítéletben elmarasztalják őket, végrehajtható vagyón hiányában a felperes akkor sem jut pénzéhez, az új civil törvény szerint még annyit tehet, hogy kezdeményezheti az egyesület felszámolását. A vadászok mindeközben illetékmentesen új vadásztársaságot alapíthatnak, amely új haszonbérleti szerződés alapján gyakorlatilag megszakítás nélkül tovább vadászhat az adott területen.

Érdemes lenne azt is megvizsgálni, hogy a vadászati törvény hatályba lépése óta eltelt 17 évben országos szinten a földtulajdonosok milyen arányban jutottak hozzá az őket vadászati joggal kapcsolatosan megillető haszonbérleti vagy többlehasználati díjhoz. A törvény eleve kötelező elemévé tette a vadászati joggal kapcsolatos haszonbérleti szerződésnek a haszonbérleti díjjal kapcsolatos biztosíték meghatározását, azonban véleményem szerint ez a ma is hatályban lévő megállapodások zömében nem szerepel.

Az 1996-ban megszűletett vadászati törvény megalkotói a vadászati jog haszonbérlete kapcsán szintén kizárólag az egyesületi formában gondolkodtak, hiszen a jelenleg hatályos szabályozás szerint is a vadászterület vadászati jogának haszonbérelője csak természetes személyekből álló egyesület (vadásztársaság) vagy olyan gazdasági társaság lehet, amely legalább a vadászterület 25 százalékát mező- vagy erdőgazdálkodási célból hasznosítja.

A vadászat és a vadgazdálkodás új formáinak kereséséhez, illetve az egyesületi forma helyett más konstrukció kidolgozásához feltétlenül szükséges a fenti jogszabályi rendelkezés módosítása, hiszen a vadászatba a tőkebevonás és a valódi szakmai alapokon álló vadgazdálkodás valójában csak erre szakosodott gazdálkodó szervezetek közreműködésével lehetséges. Az egyesületi formának a földtulajdonosi vadászati közösség sem lehet alternatívája, mert jogi formátlansága, szabályozatlansága révén szintén számos megoldatlan, sőt talán megoldhatatlan problémát vet fel. *(A földtulajdonosi vadászati közösséggel, illetve a vadászati jog földtulajdonosok általi gyakorlásával kapcsolatos formációval 1996-ban még szinte nem is számoltak, de már az első üzemtervi ciklusban kb. a vadászatra jogosultak 1/3-a ebben a formában működött, a 2007 utáni időben pedig ez az arány még növekedett is.)*

A vadgazdálkodás és a vadászat jövője és majdani új szabályozása során, illetve a törvény előkészítésénél mindenre gondolni kell, hiszen az egyesületi forma egyértelműen a múlté. ♣

Hol a határ?

A vadászat segédeszközei – praktikum, korlátok és az etika

”

a fejlődés
nem áll meg,
legfeljebb mi
kimaradunk
belőle

A gondolkodás és az ebből kikristályosodó emberi tudás leglátványosabb mutatója a technikai fejlődés, amely az élet számos területét alapvetően megváltoztatta. Évszázados, évezredes szokások tűntek el – és sajnos ezáltal többnyire feledésbe is merültek – az ember által feltalált és megalkotott eszközök használata következtében. Az eredményes vadászathoz szükséges segédeszközök fejlődése volt talán az egyik első – az emberiség életben maradását biztosító – láncszeme ennek a folyamatnak. A kőbalta, a lándzsa, az íj, majd a már nem közvetlen emberi erő által kilőtt lövedékkel működő fegyver alkalmazása hatalmas mérföldkő volt ebben a fejlődésben, amelyek mind hatékonyabb és a vaddal egyre kevesebb kontaktust igénylő módon juttatták/juttatják zsákmányhoz a vadászt. Azonban minden lépcsőfoknál nagyságrendekkel csökkent a vad esélye a korábbiakhoz képest, ugyanakkor egyre kevesebb bátorságot, merészséget, veszélyvállalást – mai szóval élve sportszerűséget

– követelt a vadásztól. Ez ma már odáig „fejlődött” (vagy süllyedt?), hogy a technika segítségével akár kontinensnyi távolságból, távvezérléssel is terítékre hozhatjuk azt a vadat, amellyel élőben sosem találkoztunk.

Hol a határa a technika alkalmazásának? Szabad-e, etikus-e, praktikus-e a napról napra kifinomultabb eszközök – éjjellátók, hőkamerák, automata megfigyelők, légi eszközök – használata, alkalmazása a vadászatban, vadgazdálkodásban? A pro és kontra érvekre kíváncsi-an megkérdeztünk néhány – a maga munkakörében – gyakorló szakembert, vadászt, azzal a szándékkal, hogy nyilvános vitát kezdeményezzünk a témában. Saját bőrünkön tapasztaljuk, a fejlődés nem áll meg, legfeljebb mi kimaradunk belőle, ha nem ismerjük meg és nem használjuk ki a benne lévő lehetőségeket – tisztességes célokra. Aki pedig nem arra akarja használni, annak sem a törvényi, sem az erkölcsi gátak nem jelentenek akadályt... – som

Csak óvatosan!

A különböző „technikai vívmányok” használata a vadgazdálkodásban vagy a vadászatban egyre inkább aktuális téma. Nem tipikus magyar jelenség, bárhol találkozhatunk vele a világon. Elég gyakran tapasztalható a hazai és nemzetközi vadászati médiában és a gyakorlatban a különböző eszközök használata, hallhatóak a velük elért „csodás eredmények”, csak az nem mindegy, hogy a vadgazdálkodásban vagy a vadászatban születnek-e.

Nézzük meg, miért nem mindegy, először a vadgazdálkodás szempontjából.

Abban vélhetően mindenki egyetért, hogy a vadon élő – szabadterületi – vadfajokkal való gazdálkodás alapja azok állomány nagyságainak, kor és ivari megoszlásának objektív ismerete. Azaz ez kellene, hogy legyen, de a fajok többségénél nem áll rendelkezésre olyan módszer, amelyik kis hibahattárral megbízható számokat tudna adni. Az ilyen típusú kutatások – vagyis a légi létszámbecslési projektek – az 1995. március 12-én Rinyatamásiban történt, viszonylag szerencsés kimenetelű helikopterbalesettel befejeződtek Magyarországon. A vadászterületekről érkező állománybecslési jelentések valóság tartalma ugyanakkor köztudott.

Az előzőhöz hasonló vadgazdálkodási (szakmai) problémák megoldására célszerűnek mutatkozhat a technológiai újdonságok alkalmazásának vizsgálata a vadbiológiai kutatóhelyek koordinálásával egyes vadászterületeken, melybe bevonhatóak hivatásos vadászok és – remélhetőleg szép számmal – az érdeklődő vadászok is.

Az esetleges vizsgálatok iránti érdeklődés biztos a vadászok részéről, mert a duruzsolások nagy része már most az új technikákról szól. Nézzük meg a kérdést most a vadászat oldaláról! (Itt a vadászat jelentése a vad elejtése.)

Mielőtt tovább meditatálnánk, azért szögezzük le: a ma hatályos vadászati jogszabályok egyértelműen rendelkeznek a tiltott vadászati módokról és eszközökről. Ezek betart(at)ása kötelező!

A veszprémi Lovassy László Gimnázium első osztályában hallottam először néhai Horváth Géza, tizenkét nyelvet beszélő történelem tanárunktól, hogy a technikai fejlődés alapja az ember lustasága, kényelemszeretete. Ez jutott először eszembe, majd az, hogy az elmúlt negyven vadászévemben a vadászok is „sokszínűek” lettek, elsősorban az anyagi lehetőségeiket tekintve, és ezért nagyon széles az igények skálája. Elgondolkodtam továbbá, hogy lehet-e ebből a fejlődési kavalkádból olyan megoldás(oka)t kihozni, melyek nyitnak is, de rendet is tartanak, mert a rend fenntartása, javítása elengedhetetlen.

Néhány konkrétum: Az éjjellátó céltávcsövek használata előbb-utóbb a maradék éjszakai nyugalmat is elveszi, sőt a több zavarással járó nagyobb táplálékigény miatt növelheti a vadkárt. Az, hogy a vadkár csak így előzhető meg, és csak így teljesíthető a „terv”, a szakmán belüli farizeus ideológiák körébe tartozik. A gyakorló

vadgazdák pontosan tudják, hogy a pirkadattól szürkületig tartó vadászat, szükség esetén kiegészítve a még engedélyezett vadászati módokkal elégséges ehhez. Bevételi oldalról talán, de etikailag nem indok az sem, hogy kevés az idő a vadászatra, és gyorsan kell a nagy teríték. Kétségeim vannak az így eleresztett lövések biztonsági oldala felől is. Az éjszakai „bagolykodás” elveszi a vadásztól a természet megismerésének, így tisztelésének lehetőségét is.

Új felületet nyithat a vadászat elleni támadásokra, amire semmi szükség, találnak éppen eleget. Az öreg egyedek e módon történő elejtésének nagyobb valószínűsége meg éppen ellentétes a ma szükséges korosbítási célokkal.

Viszont előfordulhatnak vis major esetek, amikor például egyenesen kívánatos az alkalmazásuk. Elképzelhető egy adott vadfaj olyan mértékű létszámrobbanása, amely indokolja az ilyen lokális és időszakos beavatkozást, természetesen a hatóságok felügyelete mellett. A belterületen élő vad eltávolításának egyik lakosság által is elfogadott beavatkozási formája lehet az éjjellátó és hangtompító eszközök fegyveren történő használata; azonban mivel a lakott hely nem minősül vadászterületnek, a végrehajtók körét szabályozni kell.

Korábban a zöld mezőben beszélgető vadászok egyik legfontosabb lódtársa az volt, hogy milyen hatalmas távolságról ejtették el a vadat. Ma már ennek fele sem hanta. Elérhetőek azok a lőfegyverek és önbeállító céltávcsövek, amelyekkel akár nagy eredményességgel többszörözhetőek a lőtávolságok. Magashegységi vadászaton, 3-4000 méter magasságban talán elfogadható a használatuk, de ez hazai viszonyok között nem indokolt. Arrafelé tartom, elsütöm, és ha eltaláltam, megnézem, hogy mit lőttem; ne engedjünk teret ennek a lehetőségnek.

A pénz zaga azonban érződik, az esetleges legalizálás után ezekből az árukból komoly mennyiségű értékesítés lenne várható, így az érdekeltek biztosan tesznek lépéseket az új eszközök bevezetése érdekében. Rendben is van addig, ameddig kutatásra, megfigyelésre, ismeretszerzésre, tájékoztatásra használjuk őket, bővítve ezzel vadbiológiai ismereteinket, de a vadászatra, a vad elejtésére az új eszközök alkalmazása megfontolt és mielőbbi szabályozást igényel.

Csak óvatosan ezekkel a dolgokkal! Ne vegyük el a vadászat élményéből azt, ami a legfontosabb: az intimitást, a titokzatosságot! A vad érdekét helyezzük a vadászé elé, bármilyen újdonság esetén, csak ezzel tudjuk elfogadtatni és fenntartani a vadászatot.

Vajai László,
a Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti, Halászlati és
Vadászlati főosztály nyugállományú főosztályvezetője

Minőség a szakma szolgálatában

Szinte minden új technikát módomban állt kipróbálni az elmúlt évtizedben, mivel rendszeresen veszek részt rendőrökkel, halőrökkel és más rendészeti feladatokat is ellátó kollégákkal, barátokkal nappali és éjszakai ellenőrzéseken, illegális tevékenységek felderítésében, megakadályozásában és a tettesek elfogásában is. Azonkívül iskolánk szabadtéri vadbemutató kertje kiválóan alkalmas minden új technikai eszköz kipróbálására, hiszen ismert fajú, korú és ivarú állományunk jó referencia a technika által előállított képértékelésére, az eszköz használhatóságának véleményezésére. Így lehetőségem volt látni az infrák, hőkamerák, vadmegfigyelők korai és mai generációinak „tudását”, és nem egyet közülük élesben is használni rendészeti akciók alkalmával.

Jó tíz éve hoztak kipróbálásra egy mini helikoptert, amire egy első generációs hőkamera volt szerelve, és a karámok felett reptették. A laptopra letöltött képeken kiválóan fel lehetett ismerni az élő állatok eltérő színű foltjait, de azt már csak saccolni lehetett, hogy a mérete alapján milyen vadfaj lehet. A legújabb modellekkel 60-80 méterről meg lehet látni vaksötétben a szóróra kijövő egeret...

Ami a vadászatban, vadgazdálkodásban való használhatóságukat illeti, meggyőződésem, hogy a jó minőségű eszközök – amelyek ma még sajnos elég drágák – kiválóan szolgálnák a hivatásos vadászok munkáját. A kellően részletes felbontású infra kereső távcső sötétben alkalmas kor és ivar megállapítására, de még agancsbírálatra is, pontosan meg lehet vele számolni a vadat, ha nincs előtte olyan takarás, amiről az infrasugár visszaverődik, használhatóságának ez a korlátja. A hőkamera a legkisebb nyíláson át is megmutatja a vad testének hőjét még ködben is, nem lehet elbújni előle – fűben fekvő orvvadászt és nádasban elbújt orvhalaszt is „fogtunk” a segítségével, sőt rabsíkok által lőtt, fűvel betakart vadat is – korlátozza a kép felismerhetőségét, amikor esik az eső, és folyamatosan hűti a test külsejét, a vad szőrét. Ugyanakkor kiválóan használható utánkérésnél, akár több órán át

”

Az igazi kérdés, hogy a technikát – az ember érzékeinek valamiféle meghosszabbítását – minek a szolgálatába állítjuk, milyen úton, milyen célt, milyen eredményt akarunk vele elérni.

Új technikák a vadászati kiállításokon

A vadászok számára az új eszközökkel való első találkozásra kiváló lehetőséget adnak a vadászati kiállítások, ahol nem csak nézegetni, de akár kipróbálni is lehet azokat. Mindenképp alkalmas módja ez annak, hogy ne vásároljunk zsákbamacskát és azt is eldönthetjük, hogy ezen technikák alkalmazása összeegyeztethető-e saját vadászati normáinkkal. A FeHoVa-ról készített összeállításunkban több ilyen újdonság is szerepel.

is megmutatja a vadtest hőképét, amíg az a környezetet azonos hőfokúra nem hűl le. Minden eddigi módszernél alkalmasabb éjjeli nyúlzámlálásra, nem csak a mozgó és táplálkozó, de a vacokban fekvő tapsifülest is megmutatja száz méterekről, ha csak egy centnyire is „kilóg” a környezetből. Hasonlóan kiválóan alkalmazhatók a vadmegfigyelő kamerák, az általuk készített képek, videók nem csak a vadásztatáshoz, de az állományfelméréshez, nemegyszer a trófeás vad élőben történő elbírálásához is nagy segítséget nyújtanak. Illegális tevékenység felderítésére kevésbé alkalmasak, mert működés közben infra reflektoruk fénye a vadat ugyan nem zavarja, de emberi szemmel messziről látható. Az új technikák biztonságosabbá és korrektebbé tehetik a vad felismerését, sokkal kevesebb zavarással, mint sima keresőtávcsövel és reflektorral.

Rákos András

A 33 éves szerző a szőcsénypusztai Széchenyi Zsigmond Mezőgazdasági Szakiskola szakoktatója és hivatásos vadásza 14 éve

A hazai vadgazdálkodásban még nincs használatban az ultrakönnnyű repülőeszköz, a „drón”, holott létszámbecslésre, a vad tartózkodási helyének feltérképezésére kiválóan alkalmas

A technika a munka javára válik

A hivatásos vadászok közül sokan fel vannak már szelelve éjjellátó keresőtávcsövel, meggyőződésem, hogy aki nem él vissza a technikával, annak sokban megkönnyítheti a munkáját. A folyamatos zavarás miatt a vad sok helyen csak sötétedés után mozdul ki pihenőhelyéről, éjszakai életmódra tért át. Ez nagyon nehezíti a megfigyelést, különösen a bögéskor, amikor a vad megzavarása nélkül kéne információt kapni róla, hogy a vadásztatás sikeres legyen, kevesebb üresjáratral. Nyilván eredményesebben lehetne a vadszámlálást is elvégezni, persze erre egy központilag szervezett szinkronmegfigyelés adhatna korrektebb eredményt a mai, nem valós alapú becsléseknél. A repülőgépes, helikopteres vadszámlálásra is feltehetőleg alkalmasabbak lennének a kisméretű és a hagyományos légi fotózásnál jobb képeket rögzíteni tudó berendezések, aminek eredményeként talán megbízhatóbb állományfelmérést, gazdálkodás-tervezést tudnánk készíteni.

Hercegfalviné, Demeter Zsóka

vadászati és halászati osztályvezető Somogy megyében

Egy ifjú vadőr véleménye

Mint oly sok szakterületen, úgy a vadászatban is elkerülhetetlen, hogy valamilyen forradalmi újítás ne jelenjen meg. Rohanó világunknak köszönhetően, a mai ember számára már szinte elképzelhetetlen, hogy úgy lépjen be az erdőbe, hogy a technika valamilyen formában ne kísérene el útjára, legyen szó vadászról vagy csak egy egyszerű természetjáróról!

Én személy szerint sok ilyen eszközt kipróbáltam már, ami meg tudja könnyíteni egy hivatásos vadász mindennapjait, viszont ellenkező esetben meg is tudja keseríteni azokat. Például gyakran felmerülő probléma a területen való közlekedés – főleg, ha az időjárás olyan akadályokat gördít elénk, ami még a legkomolyabb terepjáróknak is kihívást jelent. Ilyenkor kézenfekvő megoldást tudnak nyújtani pl. a quadok, motoros hőszőnők, cross motorok... Számtalan olyan szituáció lehet, amikor ezekkel a gépekkel könnyedén áthidalhatjuk a gondjainkat, legyen az egy téli etetés, vagy csak egy területellenőrzés. Viszont ismerem azt a helyzetet is, mikor a magaslesen üldögél az ember a vendéggel és tőle párszáz méterre elrobog egy quados, vagy motoros és a létező összes vad hanyatt-homlok menekül a zaj elől. Olyan történetet is hallottam, hogy a motoros hőszőnállal milyen könnyen utol lehet érni a félméteres hóban megrekedt őzeket...

Látás, hallás! Két legfontosabb érzékszervünk, amit a vadászatokon használunk. Valóban azt kell mondanom, hogy a kor elhaladt már a felett, hogy az áfonyalekvárt indokolatlan mennyiségben fogyasztuk ahhoz, hogy a sötétben jobban lássunk. (Az áfonya serkenti a szemfenék ereinek vérrellátását. E hatását a II. világháborúban használták ki az angol pilóták, akik bevetés előtt rendszeresen, nagy mennyiségben fogyasztottak áfonyalekvárt, ettől jobban láttak a sötétben. – A szerk.), sokkal inkább nyúlok én is egy éjjellátóhoz, mint egy üveg dzsemhez, hogy eldöntsem, egy vaddiszónó koca, kan vagy netán Rózsika néni a faluból jár ki a szóróra. Rengeteg előnye lehet egy éjjellátónak, vagy infra távcsőnek és nagyon sok kellemetlen csalódástól, vagy akár balesettől tudja megkímélni a vadászokat, ráadásul a törvény még lehetőséget is ad rá, de valljuk meg őszintén nem egy szívmengető látvány, ahogy a párnapos malacok még lökdösik a halott anyjukat. Természetesen itt is adott, hogy valaki csak több vadászati lehetőséget lát egy ilyen optikában, ugyanígy gondolkodik a távlevő céltávcsövekről is. Az még jó, hogy egy-egy bravúros lövést elenged valaki 200-250 méterre, de szerintem az 5-600 méteres lövöldözés már nem tisztességes a vaddal szemben! Egyrészt: mi van akkor, ha a lövés nem oda megy, ahová szeretnénk volna és csak sebzünk? Másrészt: ilyen távolságból a vad érzékszervein kívül maradunk és így kicsit se egyenlők az esélyek, így tulajdonképpen a vadászat is elveszti a fogalmát! Nyilván vannak olyan helyek a világban, ahol szükséges, hogy ekkora távolságokra löjünk, de ez Magyarországon nem indokolt.

Sokszor múlik a vadászat sikeressége azon, hogy a hivatásos vadász mennyire tudta megfigyelni a kívánt vadfaj életmódját, szokásait. Ilyen esetekben segítségünkre lehet a vadkamera, egy etetőhöz, szóróhoz vagy váltóhoz kihelyezett gép, mely könnyebbséget jelent a vadgazdálkodónak abban, hogy mikor, milyen fajok mozognak az adott helyen. Leginkább akkor fontos ez, amikor tudjuk, hogy a vendégvadász csak egy-két alkalommal tud kijönni velünk a területre vadászni. Valamint így kisebb zavarást is biztosítunk az erdő többi lakójának, mintha végigjárnánk mindig mindent. Sok esetben az is előfordult már, hogy ilyen kamerák buktattak le „illetéktelen” személyeket.

Fényszórók és lámpák: egyes vadfajoknál nélkülözhetetlen a használatuk a létszámbecslés szempontjából, ilyen pl. a mezei nyúl, de a ragadozó állomány szabályozására is kiválóan alkalmas a módszer. Lesvadászat alkalmával is igen hasznos társ tud lenni egy ilyen eszköz, nemcsak a lövésnél, hanem utánkereséshez is. Kifejlesztettek már olyan lámpákat, amelyek a vért láthatóvá teszik a sötétben. Egy dolgot kell figyelembe venni, hogy a fényszórók túlzott használata zavaró lehet a vad számára.

Én azt gondolom, hogy ha feltalálnak valamilyen újdonsült „szerszámot”, az nem feltétlen tereli rossz irányba a vadgazdálkodást, csak rajtunk, embereken múlik, hogy ilyen eszközökkel a kezünkben tudunk-e uralkodni kicsinyes vágyainkon!

Kasper Máté

A 26 éves szerző az Ópusztaszeri Vízügyi Vadásztársaság vadőre, 2012-ben megnyerte a Hivatásos Vadászok Országos Versenyét

Az eszközök alkalmazása

Mai modern világunkban a vadászati közélet egyik legellentmondásosabb kérdése az új, modern eszközök alkalmazásának létjogosultsága. A vad és az ember érkei közötti különbségek mindig a vadnak kedveztek. Ez már az ősi vadászoknál megfigyelhető volt, így ha a régi, dárddával és íjjal felszerelt vadászokra gondolunk, máris jelentős mértékű könnyítést tudhatunk magunkénak a lőfegyverek és egyéb kiegészítők korában. Azonban a technika hirtelen megugró, gyors változása modern korunk egyik legérdekesebb kérdésévé teszi a legújabb eszközök etikusságát. A vad nem ellenségünk, így nem engedhető meg, hogy a vadászat kimerüljön a vad lelövésében. A legfontosabb: a vad kifinomult érzékeinek ellenére leküzdeni a távolságot a vadász és a vad között, hogy biztos kézzel, szép lövéssel hozhassuk terítékre.

Nem ítélezhetünk egyformán minden eszköz felett, ugyanis a vad minél egyszerűbb terítékre hozását szolgálják, és ezáltal sok az orvvadászok kedvelt eszközeivé válik. A hivatásos vadászainkat nekünk is fel kell szerelnünk velük, hogy esélyeiket kiegyenlítsük, ennek okán a hőkamerák, éjjellátók hasznossága hivatásos vadászaink kezében megkérdőjelezhetetlen.

A TrackingPoint cég Smart Rifle 500-as félautomata, Darpa lézeres célzó berendezéssel felszerelt mesterlövész puskájába, illetve leg ennek vadászias változatába, a több nagy kaliberben készülő TP AR 556-os puskába épített mini-számítógép szoftvere villámgyorsan feldolgozza az érzékelők adatait, figyelembe veszi a töltény tulajdonságait, a távolságot, a hőmérsékletet, a levegő páratartalmát, a szélirányt és erősségét... szóval mindent, ami befolyásolhatja a találat biztonságát

Az viszont más lapra tartozik, hogy mennyire kama-toztatható az etikus vadászatra való törekvés, ha a vendégeink nem rendelkeznek a kellő idővel, gyorsan és értékes vadat szeretnének löni. Ez esetben is van létjogosultsága a technikának, például ha a vadat a vendég messziről kívánja meglőni. Barátok elbeszéléseiből kiderült számomra, hogy léteznek olyan céltávcsövek, amelyek esetén a távolságot a vadhoz a távcső érzékeli (táv mérő beépítésével), és önmaga elvégzi a magassági beállítást. A vadász dolga ez esetben a célpontáthelyezés nélküli célzás. Az eredményesség tekintetében nagyon jó találmány, de ennek ellenére az etikussága és a vadásziasága vitatható.

Én nem értek egyet ennek használatával, mint ahogy a sportvadászok által alkalmazott éjjellátóval vagy hőkamerákkal sem. Az ember használja ki az érzékeit, hogy felfedezze a vadat! Ehhez idő kell, ám az élmény, amely a vadászatot vadászattá és szenvedéllyé teszi, többszörösen megtérül a vadász lelkében. A fegyver-lámpák tekintetében szerintem nem kell szigorúnak lennünk, használatuk – amennyiben a vadat nélküle fedeztük fel – nem róható fel bűnnek, főleg ha a vad a lámpafényt látva elugrik. Ez esetben egy új késztetés alakulhat ki, a sebesség igénye. Igaz, ez sajnos sokszor vezethet sebzéshez, ám gyakorlott vadász kezében nem okozhat problémát a fegyverlámpa.

Vad Viktor

A szerző 20 éves, a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola végzős hallgatója, 2012-ben és 2013-ban is I. helyezett lett az Országos Ifjúsági Vadász Vetélkedőn

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

KI CSÚFOL ENGEM? – FOTÓ: BLAUMANN ÖDÖN

Eszi a gyakorlat a mestert

HOMONNAY ZSOMBOR
rovatvezető

homonnay@vadaszlap.hu

Az igazság az, hogy roppant érdekesek a totális unalomig barkácsolt „országos átlagok”, és az ebből levont „mesterséges megtermékenyítéssel” általánosított vadgazdálkodási következtetések. A gépnymkodóknak talán mondanak valamit, de akiket bármiről meg akarnak győzni, azokra az általánosságok konkrétan sosem vonatkoznak. Olyan, mint például az átlagjövedelem vagy a fogyasztói kosár. Lehet, hogy érdekes, de a legtöbben el sem érik, de nem is férnek bele, hiába bizonygatják a gondosan kimunkált színes görbéekkel. Ha például hat hónapig megy a hasam, hat hónapig meg székrekedésem van, akkor levonható az a következtetés, hogy éves átlagban az anyagcsere-kereskedelmem teljesen rendben volt. (Közben egész évben szenvednék, mint a lakodalmas kutya.)

Nincs ez másként a vadstatisztikai adatokból kiagyalt vadlétszám-szabályozással sem. Tény, hogy bár jobban, de sokkal kevesebben tudnak megélni az elméletből, mint a gyakorlatból. Ezért baromira nem érdekelnek az országos átlagok, egyfelől, mert arra nem lehet rálőni, másfelől pedig a vadgazda soha nem országos állományokat kezel, sőt... nem is vigasztalja. Ha bizonyos vadfajok esetében országos túlszaporodásról beszélünk, akkor nem lehet figyelmen kívül hagyni azokat a tényeket sem, hogy mennyire megbízhatóak a betáplált adatok, melyik területre igaz. Ráadásul a „túlszaporodás” soha nem következik be egyik évről a másikra. A vadászatra jogosult annyi – és csak

zető utat kövezik. Volt már ilyen. Ezért kell vitába szállni, mert ez az elméleti állatkísérlet, ha végrehajtják, egyedül nekünk okoz veszteséget. A nyolcvanas években – talán valaki még emlékszik rá – néhány megvilágosodott vadölő hatalmi szóval igencsak durván megemeltette az őzlelővési számokat. Kevesen hajtották végre a kapott ukázt. Akik viszont túllihegve bekapták, „büntetésül” az elszenvedett törzsállomány veszteségeiket még ma sem heverték ki. A józanabbak, és ebben kétségtelenül nagyok vagyunk, a történelmi tapasztalatok alapján, úgy elsumáskolták, ahogy kell. Megvoltak, és ma is megvannak erre a jól bevált módszerek. Eddig határozott állásfoglalás volt rá, most meg azt halljuk, hogy nem lehet „leírni” az elhullásokat, a gázolásokat. Pedig nincs megbízható adat az utóbbiakról, éppúgy, mint a gépek által okozott károkról, a régi és új ragadozók okozta veszteségekről, a kóbor ebek „munkájáról”, a külső- belső orrvadászok zsákmányáról. Ha struccolva mindezeket figyelmen kívül hagyjuk, akkor miféle ökológiai szemlélet ez? Minden vadászterület őzállományának ugyanis megvan egy viszonylag állandónak mondható (konstans) jellemző veszteség hányadosa, ami sehol nem szerepel, de a gyakorlat ezt jól „tudja”. Vannak érdekes kutatások, szakirodalmi adatok, de szinte semmit nem mond nekünk például a suták vemhesülési százaléka, vagy a vehemben talált embriók száma, és az így kijött szaporodási együttható. Nekünk csak a félévesnél idősebb felnevelt szaporulattal lehet számolni, és akkor még jön a téli veszteség. Aki meg netán „őzbriókat” lát még a szálkeresztjében is, az addig szaladjon orvoshoz, amíg nem késő. Ki merem jelenteni, hogy ma a hetvenes, nyolcvanas évek őzállományának jó, ha a fele van meg, mert a papír mindent kibír. (Korabeli fotókkal lehet dokumentálni az alföldi téli százás alföldi őzcsapatokat.)

A hajam is égnek áll, amikor azt hallom, hogy a mennyiség a minőség ellensége. Ez ugyanis nem egy vasgyári termelési riport, hanem kötelező szakmai alázattal kifejezett VADÁSZAT, nem pedig a sokat hangoztatott, technokrata „őzhasznosítás”. Van azért jó hír is, mert hála Istennek, a szokottnál hamarabb győzött a józanész, és nem vetjük be a hasonlóan ránk parancsolt, agyatlanul eldöntött „akácüldözést” sem. Azt sem kéne figyelmen kívül hagyni, hogy minden vadász vizsgázott természetvédelemből, de ez fordítva nem igaz. Elég, ha acsarkodni, üvöltözni tudnak. Szerencsére a vadászok körében az őzek legkisebb közös többszörösének megkeresését előírni kívánó elméleti „szellentés” egyáltalán nem hozott tapsvihart. Ha pedig ezeket a marha nagy okosságokat az általunk évtizedek óta kötelezően beküldözgetett őzlétszám-adatokból számították ki, akkor pláne nem szabad komolyan venni. A költőt kissé kifogatva: aki (csak) géppel száll fölébe, annak vérték e táj... Ha ugyanis a számítógépbe táplált adatok ellenőrizetlenek, pontatlanok és így megbízhatatlanok, akkor az ebből levont konklúzió sem lehet más. ☘

” Aki „őzbriókat” lát még a szálkeresztjében is, az addig szaladjon orvoshoz, amíg nem késő

annyi – vadat ejtethet el, amennyit a felügyelő vadászati hatóság számára engedélyez. Mi csak teljesítjük jó esetben, és ha tényleg annyi van: minőségben, korban, nemben és féleségben. Most viszont a létszámszabályozás teljes felelősségét rá kívánják tolni a jogosultra. Mindig könnyebb kifogást találni, mint megoldást. Nem lehet – úgy általában – számok bűvöletében a nagyvaddal sem ész nélkül elbánni. A vaddisznóval egyébként nincs is különösebb gond, mert soha senki nem korlátozta, lőtték, ahol érték. Ha sok volt, sokat, ha kevés, akkor keveset. Ennyi. Most azonban az őzállományunkat érte támadás, holott még annyi kárt sem okoznak, mint a fácánhoz hasonlóan vérszesen csökkenő mezei nyulak. Az őzeket 30 százalékkal csökkenteni kell – mondják a grafikonológusok, ugyanolyan jó szándékkal, mint amilyennel a pokolba ve-

International
Pick-Up Award 2013

A 2013-as Év Pick-upja díj* nyertese

ÚJ FORD RANGER

> 5 csillagos Euro NCAP minősítés

Akár 1100 kg teherbírás, 3500 kg vontatókapacitás, kategóriájában legnagyobb gázfómélység** – előnyvel a legszigorúbb szakmai bírakat is lenyűgözi.

Sőt, a Ford Ranger a legelső olyan pick-up, ami 5 csillagos eredményt ért el az Euro NCAP törésteesztjén, több pontot szerezve, mint a 2. és 3. helyezettek összesen. Igazán keménynek született.

ford.hu

**Ford Ranger duplakabinos, XL 2.2 150 LE, klímával
már nettó 5 249 000 Ft-tól*****

* „A Ford Ranger, kiváló többcélú jármű, ami kényelmes és stabil, közúton és terepen is hibátlanul teljesít.” – fogalmazott Jarlath Sweeney haszonjármű-szakújságíró, az „Év Pick-upja” zsűri tagja.

** 800 mm gázfómélység.

*** Az ajánlat Ford Ranger duplakabinos, XL 2.2 150 LE, 4x4 M6, klímaberendezéssel felszerelt modell vásárlása esetén 2014. január 1. és március 31. között megkötött vevőszerezésekre érvényes. A modell bruttó ára: 6 666 230 Ft. További információ és részletek a márkakereskedésekben, a www.ford.hu oldalon és a Ford Vonalon (06-40 200 024). Az autó illusztráció. CO₂-kibocsátás: 199–261 g/km, vegyes átlagfogyasztás 7,6–9,9 l/100 km.

Go Further

PÓLIK SÁNDOR
külső munkatárs

Sandor.Polik@hu.citoxlab.com

Dicsértessék

Villáminterjú Dr. Szemethy Lászlóval, a Szent István Egyetem Vadvilág Megőrzési Intézet adjunktusával, a Szalonka Monitoring Program felelősével

A tavasz közeledtével mind gyakrabban jut eszünkbe a hajnali-esti szalonkavadászat, melyet az Európai Unió Madárvédelmi Irányelve kissé más mederbe terelt. Aggódva-reménykedve kérdezzük egymást: lesz-e mód még a vadászatokra vagy végleg temetnünk kell ezt a sokáig féltve őrzött kincset. Elejét véve a bizonytalan eredetű információk további terjedésének, az illetékeshez fordulunk. (Aki a szalonka vadászatát sosem gyakorolta. A szerk.)

Lépten-nyomon azt halljuk, hogy 2013-ban véget ért a 2009-ben indult, öt évre tervezett Szalonka Monitoring Program, így idén tavasszal már hallgatni fognak a fegyverek az erdőkben. Valóban ennyire borús a helyzet?

– Röviden: nem. De mivel én is gyakran hallom ezt a szóbeszédet, tisztázni szeretnék néhány alapvető dolgot. Az egyik, amit mindenkinek tudomásul kell vennie, hogy amíg Magyarország tagja az Európai Uniónak és nem változik meg a Madárvédelmi Irányelv, addig nem lehet visszaállítani az erdei szalonka vadászatának régi rendszerét. Meg lehet próbálni, de akkor biztosan nem úsznánk meg azt a kötelezettségességi eljárást, amit legutóbb is épphogy csak sikerült elkerülnünk. Egyébként a monitoring program első szakasza idén zárul, mivel a 2009-es év csak egy bevezető „tanuló” év volt.

Van viszont úgymond jó hír is: amíg az Európai Unió fennáll, Magyarország a tagja, és nem változik meg a madárvédelmi irányelv, addig folytathatjuk a jelenlegi gyakorlatot, vagyis a szalonkák monitoring program keretében történő elejtését.

A monitoring program keretében csak erősen korlátozott számú madarat lőhetünk.

– Szükség van az elejthető szalonkák számának korlátozására, mert ez a derogáció egyik feltétele. A lőhető szalonkák száma a korábbi terítékadatok függvényében került meghatározásra, de a legutóbb feldolgozott adatok alapján azt mondhatom, hogy a vadászatra jogosultaknak nem kellett visszafogniuk magukat a szalonkák elejtése során. Sőt, gyakran nekünk kell biztatnunk őket a kvóta kihasználására. Talán egy-két megyét kivéve sokkal kevesebb elejtés történt, mint amennyire lehetőség lett volna. A számok nyelvén szólva: 2012-ben 1753 darab erdei szalonka elejtése történt meg, bár 4732-re volt engedély.

Ebből a lehetőségből viszont csak azon vadászatra jogosultak részesülhetnek, akik évekként elelőtt jelentkeztek a programban való részvételre.

– Ez ismét csak egy széles körben elterjedt tévhit. Az igazság ezzel szemben az, hogy bármely vadászatra jogosult bármikor bekapcsolódhat a programba, ha a megyei koordinátor is támogatja. Igaz, hogy az első évben csak megfigyelést végezhetnek, és tény, hogy ez a feltétel sok újonnan jelentkező vadgazdálkodási egységet visszariaszt, de ezen „túlesett” az a több mint 400 vadászatra jogosult is, akiknek most már az elejtésre is lehetőségük van.

Akkor egy szó mint száz: jó úton haladunk a sokat emlegetett derogáció EU-konform módon történő bevezetése felé?

– Másképp fogalmaznék: nem haladunk a derogáció bevezetése felé, mert a monitoring programban való tavaszi szalonka-elejtés

magá a derogáció, vagyis az irányelvtől való eltérés. Nem győzöm hangsúlyozni a „monitoring program” kitétel fontosságát. Ez jelzi ugyanis meggyőző módon az Unió illetékesei felé, hogy az irányelvtől való eltérés korlátozott számú madarat érint, ellenőrzött módon történik és ésszerűen megindokolt.

A nemzeti hagyományokra való hivatkozás nem volna elegendő?

– A tavaszi szalonkavadászat, mint magyar tradíció fontosságát és jelentőségét nem lebecsülve, azt kell mondjam, hogy nem. Mégis nyomós érvet jelent, hogy Magyarországon a tavaszi szalonkázás vált egyedül elfogadottá. Eleink éppen azért döntöttek így, mert az őszi vadászatot veszélyesebbnek találták a vonuló állományra. (Sokkal fontosabbnak találták eleink, hogy az őszi vonulás egybeesik a sarvaszbögéssel, amikor nem lenne szerencsés a szalonkákra puffogatni, az erdő nyugalmát háborgatni. A szerk.) Ezért az őszi szalonkázás nem jelenthet alternatívát a magyar vadászoknak.

Mi az a bizonyos „ésszerű indok”, ami miatt az Unió tudomásul veszi az általunk folytatott gyakorlatot?

– Kellő indoklásul szolgált, hogy a megfigyelés során rögzített, és a beküldött adatok, minták kiváló alapot teremtenek arra, hogy a szalonkák vonuló állományának változását folyamatosan nyomon követhessük. Elemzéseinkre támaszkodva állíthatjuk, hogy az évi terítékünk messze alatta marad az EU által meghatározott „kis mennyiségnek”, vagyis annak a küszöbértéknek, amely felett az eljárást megindítanák ellenünk. (A „kis mennyiség” az Unió szerint 10 ezer körüli. A szerk.)

Ezek szerint sikerült rendezni, biztosítani a magyar vadászok számára a tavaszi szalonkázást?

– Igen, azt hiszem sikerült élnünk a közösségi jog által biztosított lehetőségekkel. Fontos észrevennünk, hogy jó úton járunk a monitoring programmal, hiszen az Unió semmilyen kifogást nem emelt ellene, pedig rendszeresen tájékoztatjuk őket arról, hogy eltérünk a madárvédelmi irányelvtől. Ezt komoly sikerként könyvelhetjük el és joggal lehetünk rá büszkéek. Egész Európában példa nélküli, hogy egyszerre ilyen sokan vegyenek részt egy kutatási programban, miközben persze mértékkel a szenvedélyüknek is hódolnak. Külön kiemelendő értéknek tartom a vadgazdálkodók, az érdekképviseletek, a minisztérium és a kutatóhelyek széles körű és kitartó összefogását. A monitoring program annyira sikeres, hogy külföldről is érdeklődnek a rendszer adaptálhatósága iránt, annak ellenére, hogy az induláskor sokan feleslegesen túlbonyolítottak tartották. Az idő azonban azt igazolta, hogy mi járunk a helyes úton! ❖

DR. BÁN ISTVÁN
ny. erdőmérnök

istvan.ban.dr@gmail.com

Az öreg „szalonkafa” gyermekei

Kialudtak a szilveszteri tűzijáték színes csillagai, elültek a petárdák robbanásai, elszálltak a pezsgőbuborékok és én a kidőlt öreg szalonkafa megcsonkított törzsén ülök, s elmélkedem, hogy vajon mit hoz nekünk, szalonkavadászoknak a 2014-es esztendő.

„Kidőlt az öreg szalonkafa” megjelent a VADÁSZLAP 2009 márciusi számában

2008 nyara óta a tavaszi szalonkázás úgy, mint ez az öreg szalonkafa, hamvába holt. A szalonka vadászati idényen kívül helyezésével, akárcsak ennek a vén tölgyfának, úgy a szalonkavarázsnak a gerincét is derékba vágják. Ahogy senki nem gondolta, hogy ezt a tekintélyt árasztó, évszázados kidőlt fatörzset motorfűrészszel meg lehet csonkítani, úgy azt sem hitte el emberfia, hogy egy nemzet vadászainak ősi jussát el lehet törölni. És el lehetett! – pedig olyan természetes volt, mint eredetünk, hogy magyar. Talán a bizonyosság miatt nem kérte a magyar vadászati hatóság és érdekképviselő a derogációt (felmentést) a tavaszi szalonkavadászatra az EU csatlakozás előtt, amikor még könnyebben lehetett volna érdekeinket érvényesíteni. Előttem, az út árnyékában szerényen álló kopjafára felvésett nevek, a „Zotyí kő”, Tóni sírköve a dicső múltat idézik, de lesz-e még szép jövő? Vagy tán ezeket az emlékeket is a földbe tiporják? Lehetséges ez?

Földre szegezett szemem felemelem és tekintetem a karvastagságú fiatal fák sokaságán állapodik meg. Ők valamennyien az öreg szalonkafa gyermekei. Sokan vannak

és sűrűn állnak, sőt, növekednek. A szélső, jó növésű fáska törzsén fakó-, megkopott- és új, különböző szélességű nemzeti színű szalagok lógnak. Valaki az elsőt felkötötte és a többiek folytatták, pedig senki nem mondta, csak a rideg külső közöny váltotta ki bizonyágtételüket szalonka-hitünk mellett. Az ősi jussukhoz ragaszkodó búcsújárók ezt a fát pántlikáikkal Szalonkafának koronázták.

Ismét van Szalonkafánk! Tavasszal felavatjuk.

Mélabús szomorúságom, mint a pezsgőbuborék pattan szét és a remény mámore száll meg. Nemzeti szalonka-érdekünk jelképe újra él. A Föld és Európa erdeiben csonka országunk fája is benne vannak, amelyben, most már derekán a nemzeti színű szalagokkal a mi Szalonkafánk is ott áll. Lehet, hogy más nemzetek erdeiben nincsenek ilyenek, de ha a tagállamok tisztelik és ápolják saját hagyományait, akkor ezt kell tenniük szövetségeseik örökségével is.

És ezt is tesszik! – ezért az EU a vadászat szabályozását, igaz feltételekkel, a tagállam hatáskörébe utalja. A tavaszi szalonkázást a magyar vadászati hatóságnak kell ismét bevezetni. A hivatali és érdekképviselői vezetők többségükben nem saját egyéni, hanem a magyar vadászok érdekeit képviselik. Az évszázados ismeretanyag birtokában, az ötéves szalonkamonitöring eredményeinek ismeretében, a vadászok által befizetett pénz megtérülésének hitében, a választások évének feszültségében, biztos vagyok abban, hogy idén, 2014-ben a magyar vadászszakmai elit talál a tavaszi szalonkázásra mindenki számára megfelelő megoldást. Eddig sokan puska nélkül szalonkázunk, tavaly 54-szer lestem a szent madarat, és amikor lámpával fogtam egyet élve, piciny nemzeti színű szalagot kötöttem a lábára és úgy engedtem útjára.

A fiatalos szélén egy villás, csúzli-ágasnak való ágat veszek észre. Elmosolyodom. Pár éve a Pirinyókkal (öt unokámmal) a Pilisben túráztunk és meglátogattuk itt a Szalonkafát. Valamennyiüknek csináltam már íjat, vagy csúzlit. Pici koruk óta szent madárként tisztelik a szalonkát, szeretik a természetet és ősi örökségként fogadják el a vadászatot. Karácsonykor Bálintnak már a Jézuska légpuskát hozott. Tudom, az országban sok ilyen Pirinyó van. Tavalyelőtt az egyik szalonkavitában a fejemhez vágják, hogy öregek vagyunk. Igaz, és kidőlünk, mint az öreg szalonkafa, de itt mellettünk nő fel ez a tölgyes fiatalos és Pirinyóinkból derék vadászok lesznek. Amit mi esetleg nem tudunk kiharcolni a tavaszi szalonkázásért, azt majd elérik ők, az utódaink! Eszembe jut az idézet, amit mondtam a kicsiknek:

„Őseidnek szent hitéhez,
Nemzetednek gyökeréhez,
Testvér, ne légy hűtlen soha!”

A 21. FeHoVa – ismét kiegészülve a hajós világ Boat Show-jával, valamint a MEOE nemzetközi kutyakiállításával – újfent igazolta, hogy – az időjárástól és az időponttól függetlenül – négy nap alatt 45-50 ezer látogató fölkeresi. Az idei – február 13-16. között megrendezett – nemzetközi kiállításon és vásáron először volt látható a puskaművesek és késművesek látványbemutatója,

először – és formabontó módon – mutattuk be a HUNTINGPress Nemzetközi Fotópályázatunk legszebb felvételeit és első alkalommal vetélkedhettek egymással az I. Országos Ifjúsági Vadászkiállítás Verseny résztvevői. S talán az sem lényegtelen, hogy első alkalommal közvetítettük élőben – huntingpress.eu honlapunkon keresztül – a színpadon történeteket.

Hagyományok és újdonságok

Délutáni megnyitó

Rendhagyó módon a megnyitóra délután került sor. **Ganzer Gábor**, a Hungexpo Zrt. vezérigazgatója köszöntőjében kiemelte: nem csak egy szakma, hanem egy ősi mesterséget gyakorló, büszke közösség számára nyitotta meg kapuit a kiállítási központ. A vadászat és a horgászat elválaszthatatlan részei a vidéki életnek, amelyeket nem csak meg kell őrizni, hanem fejleszteni is szükséges. A FeHoVa ezért a Hungexpo egyik legkülönlegesebb kiállítása, amelynek sikere a látogatókon – a vadászokon és horgászokon – múlik.

„A FeHoVa-n összefutnak a vadászok, horgászok, természetkedvelők útjai, amelyek nem csak a környező, de távoli országokból is vezettek ide” – fogalmazott megnyitójában **dr. Fazekas Sándor** vidékfejlesztési miniszter. A tárcavezető tolmácsolta dr. Semjén Zsolt, az OMVV elnöke, miniszterelnök-helyettes üdvözlését is, aki eredetileg megnyitotta volna a rendezvényt, de betegsége miatt orvosai nem engedték a szereplését. A miniszter a látnivalók közül kiemelte a fegyverműveseket, a természetfotósok munkáit, a kürtösöket és a szarvasbőgő versenyt. A solymászok bemutatójáról szólva felhívta a figyelmet arra: igazi hungarikummal ismerkedhetnek meg az érdeklődők. Kitért az utóbbi évek jogalkotási sikereire is, így a halászati törvényre, amely a horgászati haszonvételt helyezi előtérbe és védi a halállományt, hogy az orvhalászat – miként az orvvadászat is – két évig terjedő szabadságvesztéssel sújtott bűncselekmény lett. Emellett a hal gasztronómiában betöltött szerepét is igyekszik növelni a VM: a karácsony előtti kampánynak hála, 20 százalékkal nőtt a hal-fogyasztás. *(Reméljük, hogy rövidesen a vadhús fogyasztáson is sikerül lendíteni, akár hasonlóképpen is! – A szerk.)*

A minisztérium hagyományosan jó és magas színvonalú kapcsolatot ápol a vadgazdálkodókkal, a vadászokkal, ezek érdekképviselői szerveivel és a piac szereplőivel is. Ennek hála, megszületett és hatályba lépett az új vadászvizsga rendelet, amely a vadászati képzés átláthatóságát, a biztonságos vadászatot szolgálja – emelte ki a szakminiszter. Az elmúlt évek további, a vadászati ágazatot érintő eredményeit sorra véve, a miniszter megemlítette a hivatásos vadászok jogköreinek kiterjesztését, az orvvadászat önálló büntetőjogi kategóriává válását, a fegyvertartással kapcsolatos bürokratikus terhek csökkentését és a lőfegyvertartáshoz szükséges orvosi alkalmassági vizsgálat ésszerűsítését. Végül, de nem utolsó sorban: a vadgazdálkodók számára egyszerűbb lett a vadhús eladása, aminek eredményeként a vadgazdálkodási ágazat nyereségessé vált, 2013-ban már 1,4 milliárd forintos nyereséget mutatott. Ami a vadászat kulturális jelentőségét illeti, ennek elismerése a március 29-én, Hatvanban megnyíló Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum, amely kiemelt állami beruházásként jön létre.

Bernard Lozé, a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (CIC) elnöke beszédében leszögezte: Közép-Európa évszázadok óta példát mutat fenntartható vadgazdálkodásból és természetvédelemből, ő maga, szülei és nagyszülei mindig is nagy tisztelettel viseltettek a magyar vadászati kultúra iránt. A CIC hitvallása, hogy nemzedékről nemzedékre tovább kell adni a kulturális örökségünket. Mára a CIC határokön átívelő szervezetté vált, többek között a magyar kormányzatnak és dr. Semjén Zsoltnak hála, hiszen a CIC központja Budakeszin van. A szervezet egy sor nemzetközi civil szervezettel működik együtt, így például az Egyesült Nemzetek Szövetségével (ENSZ), az Élmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezettel vagy

Dr. Fazekas Sándor miniszter a VM standja után elsőként a mi standunkat kereste fel, ahol bemutattuk az új vadhusok.hu honlapunkat és koccintottunk a tavalyi „Év Bortermelője”, az első hölgy borász, Gálné Dignisz Éva könnyű, gyümölcsízű rozéjával, a VADÁSZLAP borával

Hagyományosan
– a pavilon közepén
épített körben –
vett részt
valamennyi állami
erdőgazdaság

Suba Imrének,
a szlovák
vadász-szövetség
és kamara
főtitkárának
az előadása nem
kapcsolódott
a „reklám-hölgy”
jelenlétéhez

A kiállítás idei
legnagyobb sztárja
Hidvégi Béla volt,
szinte felállás nélkül
négy napon keresztül
dedikálta új könyvét

Nehéz volt hozzáférni
a Leitz-Hungaria Kft.
standján
a céltávcsövekhez

az UNICEF-fel. A munka célja a fenntartható természethasználát, és ehhez az út nem a különbségek, hanem a hasonlóságok megtalálása a vadászati szervezetek között.

Az ünnepség záróakkordjaként a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK), az OMVV és az OMVK stratégiai együttműködési megállapodást írt alá. Ennek célja, hogy a kölcsönösség elve alapján a magyarországi agrárgazdálkodó szervezetek, földtulajdonosok és földhasználók, valamint a vadászatra jogosultak, a sport- és hivatásos vadászok segítsék egymás tevékenységét. További cél, hogy közösen előmozdítsák a mezőgazdaság és vadgazdálkodás fejlesztését természeti értékeink megőrzése és védelme érdekében. A három szervezet a jövőben együtt véleményezi az ágazatot érintő jogszabályokat, és közösen szervezett fórumok során vitatják meg a sarkalatos kérdéseket, terjesztik elő javaslataikat a döntéshozóknak. A megállapodást **ifj. Hubai Imre** (NAK), **Pechtol János** (OMVV) és **Feiszt Ottó** (OMVK) írta alá.

Miért szerénykedjünk?

Szerkesztőségünk a kezdet kezdetétől – 1992-től – vesz részt ezen a vadászati kiállításon, mely az elmúlt 21 év alatt elnyerte a „legjelentősebb hazai” jelzőt. Akkortájt a német Jahr Kiadó gondozásában jelent meg az újságformátumú Magyar VADÁSZLAP és tűnjék akár dicsekvésnek, mi rendeztük meg a Budapest Sportcsarnokban – június 25-én – a FeHoVa legelső rendezvényét, egy sajtótájékoztatót – lap-társunk - az ESOX horgászmagazin indulásáról. 1993 áprilisában – ötnapos kánikulában – már a BNV két pavilonjában nyitotta meg kapuit a II. FeHoVa „legyőzve” a Hungexpo „FAUNA” néven márciusban megrendezett kiállítását. Kevesen emlékeznek már rá, hogy a FeHoVa-n mutatta be először a szerkesztőségünk által kitalált és működtetett Vadászati Kulturális Egyesület a Hubertus Kereszt három fokozatát, mely ma is biztos bevételi forrása az egyesületnek... és ma sem tudjuk pontosan, hogy ki vásárolta meg a néhai pártfőtítkár, Kádár János puskáit. Talán egyszer – mondjuk négy év múlva, a 25. FeHoVa-ra – valaki veszi a fáradságot és összegyűjti a kiállításához és vásárhoz kapcsolódó eseményeket, érdekességeket... jó kis diplomamunka lehetne.

Több mint 2,5 millió forintos nyeremény az előfizetői sorsoláson és a II. Miss FeHoVa-n

Ki gondolná, hogy milyen nehéz „nemet” mondani, különösen a szépemnek, azoknak a lányoknak, akik a Miss FeHoVa szépségversenyből az elődöntő során kiesnek, illetőleg akik a döntőben nem érnek el helyezést. A II. Miss FeHoVa verseny döntőjére szombaton délután került sor és legalább három érdekessége volt. A műsort **Dombai Laura** – az első Miss FeHoVa győztese – vezette, a hat versenyző megmutathatta idomait fürdőruhában is (bár az álszent, farizeus vadászok miatt volt rajtuk egy átlátszó muszlin-köpeny) és nem utolsó sorban, a versenyt a huntingpress.eu honlapunkon élőben közvetítettük!

Miután 15 órakor a miénk lett a vadász-színpad, a Baranya Vadász-kürt Együttes szignálja után megkezdődött a hölgyek vetélkedője. A zsűri elnöke **Ganczer Gábor**, a Hungexpo Zrt. vezérigazgatója volt, a zsűri tagjaként **Pál Gyula**, az SCI Közép-magyarországi Egyesület elnöke, **Tóth Kálmán**, szakmári vadász, aki a közönség díjat, egy kalocsai vázát ajánlotta fel; **Cseke Sándor**, kiadó-főszerkesztő, a verseny szervezője és – rendhagyó módon – a műsorvezető, **Dombai Laura** szavazott. A fürdőruhás szavazás nyilvános volt, a második „menet”,

Szabó Erzsike, a Parus Divat Stúdió egységes ruháiban megjelenő hölgyek számára is – az eredmény kihirdetéséig – titkos volt.

Amíg a hölgyek átöltöztek, addig **Agárdi László**, a Zöld Kereszt Alapítvány kurátora átadta a VADÁSZLAP tavalyi irodalmi pályázatának a díjait. Diplomát kapott **dr. Ricza Tamás**, **Sarus Attila**, **Sipos Balázs** és **Varga Csaba**.

Nagy izgalom előzte meg az előfizetőink között kisorsolásra kerülő nyeremények húzását, melyet **dr. Dombi Péter** közjegyző, vadászbarátunk ellenőrzött és készített róla jegyzőkönyvet. Elsőként a számítógépes sorsolás Tóth Kálmánnak kedvezett – igaz, hogy több esélynövelő csekket is befizetett – és nyertese lett az egyik 10 ezer forintos utalványnak, melyet a web-áruházunkban válthat majd be.

Szintén 10 ezer forintos utalványt nyert: **Balogh István** (Kisvárd), **Bársony István** (Györszentiván), **Járolai Jenő** (Szeged), **Kiss János** (Miske), **Lőrincz Károly** (Nagykát), **Muha Csaba** (Budapest), **Szlama Ferenc** (Budapest), **Szösz Attila** (Váralja).

A Blaser Magyarország Kft. által följánlott nyeremény tulajdonosa **Mogyorósi Zsolt** (Mórichida) lett, a Leitz-Hungaria Kft. **Janik Zoltánnak** Táborfalvára küldi el az ajándékát és az Andreas Stihl Kft. nyereményét **Vörös Imre** (Celldömölk) veheti át.

A főnyereményért – a 2 millió forint értékű Keeway 500-as UTV-ért, melyet a Keeway Magyarország Kft. révén hirdethetünk meg – a kismányoki **Ferencz Róbert** jöhetett a VADÁSZLAP szerkesztőségébe. A nyertesnek biztosan jól jön a Keeway 500-as UTV, mivel őstermelő, a Váraljai Mecsekalja Vt. tagja. 2007-től tagja a Vt-nek, gyakorlatilag ettől az időtől kezdve előfizetője a Magyar VADÁSZLAP-nak... előtte alkalmanként vásárolta. A 44 éves szerencsés vadász nő, egyetemista lánya Pécsset az egészségügyi kar hallgatója. Amikor telefonon közöltük vele a hírt, hogy ő lett a Keeway UTV tulajdonosa, először hitetlenkedve hallgatta, majd az öröm hullámainak csenedésével az UTV átvételét, a tréler kölcsönzését kezdte el szervezni.

Meg kellett állapítani, hogy a vadász kiskosztüm mind a hat versenyzőnek jól állt, kedvesek, aranyosak voltak a hölgyek. „Szenvedett” is a zsűri a végső sorrend megállapításán, különösen az udvarhölgyek kiválasztása okozta a gondot. Végül a második udvarhölgy az Arlón élő iskolatitkár, **Éliás Anett** lett, aki vadász-párja biztatására nevezett a versenybe. Az első udvarhölgy szalagját a 16 éves, pázmándi **Varga Boglárka** nyakába akasztották, neki az édesapja vadászik és a II. Miss FeHoVa koronáját a 18 éves egri középiskolás **Novothny Kamilla** érdemelte ki, aki vadászó párjának akart kedveskedni, amikor benevezett a szépségversenyre. Úgy tűnik, hiába hirdettük, nem várjuk el az indulóktól, hogy közülük legyen a vadászathoz-horgászathoz, olyan hölgyek jelentkeztek, akik szeretik a természetet, valamilyen mértékben „fertőzöttek” a vadászat által.

Ugye Ön is megnézte?

A HUNTINGPress Nemzetközi Fotóügynökség által meghirdetett „Mozgásban” című fotópályázat díjátadójára és a pályaművekből szervezett kiállítás megnyitó ünnepségére február 13-án délután, a nap záróakkordjaként került sor. Aki a programok csúszása ellenére is megvárta a megnyitót, különleges élményben részesülhetett: **Marghescu Tamás**, a CIC vezérigazgatója nyitóbeszéde során a pályázat mottójához híven, mozgásba hozta a közönséget is. A Vadász-kamara Kürtegyüttes szignálja után Cseke Sándor, a zsűri elnöke adta át **Berényi Csabának**, **Kovács Attilának**, **Méhes Attilának**,

FOTÓK: KÓKAI MÁRTON, NAGY TAMÁS, SOMFALVI ERVIN

Miss FeHoVa és udvarhölgyei

„Mozgásban” – Marghescu Tamás a nézőket is megmozgatta a fotókiállítás megnyitójában

Bontáskor – egyszerűen csak felgöngyöltük a fotókiállítás 30 méter hosszú dekor-ponyváját, melyen 52 felvételt állítottunk ki

Korán kezdje, aki mester akar lenni... a Blaser cégcsoport reprezentatív standján a Blaser puskák mellett helyet kaptak a Mauserek, Saurek és a Zeiss termékek

Az 5. osztályos, 11 éves Kerekes Mihály nyerte az SCI gyermek-novella pályázatát. A díjat Pál Gyula elnök adta át

Mesterházi Józsefnek és a mindössze 19 éves **Vadász Annának** a díjazott képekért járó diplomákat.

A pályázat nyertese, **Krizák István** a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatójától, **Varga Lászlótól** vehette át hivatalosan is a nyertes képért járó fődíjat, a már „elfotózott” egyhetes fotó-szafarira szóló meghívót. (A kiállításról a Magyar VADÁSZLAP 2014/februári lapszámában olvashattak bővebben.)

Épp időben

Nem sokkal a FeHoVa előtt – a tervek szerint, **Saskövy Zsolt** programozónk áldozatos munkájának hála – elkészült vadhusok.hu oldalunk, amely a vadhúst eladókat hivatott összehozni a vásárlókkal, érdemben hozzájárulva ezzel a vadhúspiacc felendüléséhez.

Az első jelek biztatóak: az indulás utáni három napban 43-an, egy hét alatt pedig kétszer annyian csatlakoztak. Ehhez nagyban hozzájárult a FeHoVa is, amelynek nyitónapján dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter is megtekintette, és határozottan támogatta a honlapot. A fejlesztések folytatódnak, várjuk az újabb csatlakozókat!

Élőben

Ismét mertünk nagyot álmodni. Az idei FeHoVán az egyik nagy dobásunk az élő közvetítés volt: a kiállítás alatt bárki élőben követhette honlapunkon a vadász színpad programjait. Tették is: 3466-szor indították el a lejátszást az online csatornán.

Nyugtázza a sikert, terveink szerint a jövőben rendszeresen közvetítünk különböző eseményekről, hogy országos nyilvánosságot biztosítsunk egy-egy ünnepségnek, konferenciának vagy bármilyen egyéb, nagy érdeklődésre számot tartó, vadászati témájú eseménynek.

„Nemszeretem” sajtósok

Olaszországtól Skandináviáig, a kiállítás-szervezők mindenhol tárt karokkal fogadják a sajtó képviselőit – hiszen az ő munkájuk népszerűsíti a rendezvényt – ellátják őket előre elkészített háttéranyagokkal, és újságíró igazolványuk felmutatásával bármikor bemehetnek – természetesen ingyen. Nem így kis hazánkban, legalábbis a Hungexponál. Az újságíróknak több-kevesebb sorban állással kell kezdeni a kiállítás látogatását, ahol a be- és kilépéshez szükséges, szigorúan vonalkódos kártyát megkapják az előre kitöltött és leadott megbízólevél ellenében. Szerkesztőségünk idén az eddigieknél nagyobb létszámmal jelent meg a kiállításon, ugyanis a gyakornokjelöltjeink is kinn voltak a rendezvényen, amelyről tudósításokat írtak. (Ezek – szerkesztetlenül – olvashatók a honlapunkon).

Idén a legtöbb bosszúságot a sajtóparkoló éber őrei okozták, akik a hivatalos sajtóbelépőket nem fogadták el – arra hivatkozva, hogy ilyen bárki szerezhet (találhat például a földön). Fényképes sajtóigazolványt kértek a parkolni akaróktól. Hiába volt minden magyarázat, hogy ilyen nem létezik, s ha létezne, se lenne kötelező – a biztonsági őrök nem egy kollégát visszafordítottak, mert ilyen nem volt nála.

Minden, ami kell!

A Blaser Magyarország Kft. közel 200 négyzetméteres standdal képviselte a cégcsoportot. Az idén mutatkoztak be a kiállításon a Sauer 101-es, valamint a Mauser M12-es modelljei. Ezek a puszkák kedvező árukkal és természetesen a minőségi kidolgozottságukkal hív-

ták fel magukra a vásárlók figyelmét. A távcsövek között a Zeissnek a Conquest HD kereső távcsőcsaládja bővült az 56-os tárgylenccse-mérettel, 8-as, 10-es és 15-szörös nagyítással. Mivel a cég vadászatszervezéssel is foglalkozik, így a vásárlók, akik puszkát vásároltak vagy a vásárláson gondolkodtak, azok mindjárt az utazást, a vadászatot is le tudták foglalni... és természetesen ez fordítva is igaz volt.

Sikeres debütálás

A német Krieghoff cég neve bizonyára ismerősen cseng sokak számára. Puszkák már a korábbi FeHoVa-k alkalmával is megjelentek a puskaboltosok standjain, ám idén első ízben egyéni kiállítóként is találkozhattak a magyar vadászok a több mint 125 éves vállalat szakembereivel, akiknek a legfőbb célja a 2007-ben bemutatott ismétlő golyós puska, a Semprio szemléltetése volt. **Wolfgang Schmid**, a látszatra „pumpálós” puska atyja a negyedik nap végén elégedetten mesélt élményeiről. Véleménye szerint a náluk megforduló látogatók 95 százalékának elnyerte a szimpátiáját a Semprio, a maradék 5 százalékot pedig azok a konzervatív vadászok teszik ki, akik inkább a hagyományosabb puszkák mellett teszik le a voksukat. Mivel a vártnál sokkal nagyobb érdeklődés övezte ittlétüket, a németek úgy tervezik, hogy jövőre is eljönnek népszerűsíteni a termékeiket. (A Krieghoff Semprioról lapunk 2011/augusztusi számában olvashattak.)

„Matula Kulináris” Program

Az SCI standján meg lehetett kóstolni a Magyar Vadgasztronómiai Társaság „Matula Kulináris” Programján keresztül készült Matula Termékeket. A kiállításra látogatók nemcsak megkóstolhatták, hanem meg is vásárolhatták a szarvasból és vaddisznóból készült finomságokat, mint például a szarvas párízit vagy vaddisznó turista szalámit. A legnagyobb népszerűséget a szarvas virsli kapta, és aki megszomjazott a termékek végigkóstolása után, az a Villányi Agancsos Pincészet kiváló boraiból válogathatott. A Társaság alapítói a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt., az Öreglaki Vadfeldolgozó Kft., és a Magyar Klaszterek Szövetsége. A program egyik célja, hogy népszerűsítse a magyar vadhús fogyasztás előnyeit, a vadhúsból készült termékek egészséges voltát, a vadászat, a vadgazdálkodás ökológiai helyességét és felhívja mindezek fontosságára a figyelmet.

Hidrogénpatronos mobiltöltő

Nem gond a mobiltelefon, a fényképezőgép, vagy a GPS akkumulátorának feltöltése akkor sem, ha semmilyen áramforrás nincs a közelben. Az amerikai Brunton cég kisméretű reaktora a betöltött vizet oxigénre és hidrogénre bontja és a sűrített hidrogént egy fémpatronba préseli. A töltőbe helyezett patron a hidrogén elpárologtatásával fejleszt áramot, amely 30 nagy kapacitású alkáli elem energiájának felel meg, 2-4-szeri feltöltésére elég a fent említett eszközöknek.

GPS és műhold

Nem csak a légi kamerák – a drónok – árusai voltak a „vásáron”, akik a legmodernebb technikákkal próbálták megnyeri a nagyérdeműt, hanem a különféle hőkamerák és fotócsapdák, valamint a GPS és műhold alapú kütyük is szép számban megtalálhatóak voltak. Főleg a kutyások számára hasznos eszköz az elektromos nyakörv, amely részben nyomkövetőként, részben idomítási eszközként funkcionál.

FOTÓK: KÓKAI MÁRTON, SOMFALVI ERVIN

Több standon is kaphatóak voltak a kamerával felszerelt drónok

Az embernek hasznos nyakörv nem lesz a kutyák kedvence!

Egy tok, mely bárhol a világon használhatóvá teszi a telefonunkat

Amikor a kémia az elektromosságot – az akkufeltöltést – szolgálja

Nem kétséges, hogy melyik az afrikai maszk...

Wolfgang Schmid (jobbra) a Krieghoff Semprio „megálmodója”

A másik termék egy telefonos kiegészítő – egy tok. A lényege nagyon egyszerű: műholdas telefonná alakítja a már amúgy is prémium kategóriás okos telefont, tartozzon bármelyik szolgáltatóhoz. Nekünk csupán annyi dolgunk van, hogy az internetről letöltünk egy programot, ami felismeri a tokot és fizetjük a másfél dolláros (ebben a kategóriában felettebb olcsó) percdíjat.

Egymillió forintos kés

A 21. FeHoVa egyik legértékesebb kincse, a fél éven át készült Mozaik Bowie kés, melynek az értéke egymillió forint. A kést **Kertész Attila** késmester csinálta, a damaszkuszi acél alapanyagot a Késmíves Céh elnöke, **Fazekas József** kovácsolta. A markolaton látható egy scrimshaw (*speciális vésési eljárás a kések markolatának díszítésekor – a szerk.*) egy indián fej, ami a Szlovákiában élő **Albert István** munkája. A tokot pedig **Jókai Attila** készítette.

Nagyobb teret kaptak a kürtösök

A vadász-színpadon idén a megszokottnál több teret kaptak a kürtösök. Bemutatkoztak hazánk jelentősebb kürtös csapatai, mint például a Baranya Vadászkürt Együttes, a Vadászkamara Kürtegyüttes, vagy a Pipacs Vadászkürt Együttes. Újoncként lépett fel egy friss Békés megyei formáció, a Viharsarok Kürtegyüttes. Ugyancsak érdekes volt az első Országos Ifjúsági Vadászkürtös Verseny, amelyen az indulók két kategóriában méretettek meg. A kisebbek között (15 év alattiak) **Kollár Balázs** végzett az élen, mellette **Máté Gábor** és **Kasztély Ákos** állhatott fel a dobogóra. (Előbbi fiú már a Pipacs Vadászkürt Együttes tagja!) Az „idősebbek” (15-18 évesek) között – nem meglepő módon – a Baranya Vadászkürt Együttes művészeti vezetője, **Hoch Norbert** maximális pontszámmal utasította 8 versenytársát a háta mögé. A második helyen **Pongrácz Panka** (szintén Baranya Vadászkürt Együttes), a harmadikon pedig **Horváth János** végzett.

Vadászhölgyek gardrójába ajánljuk

Nehéz dolga van a női vadásznak, amikor felújítaná vadászias öltözékekkel a ruhatárát. De szerencsére van megoldás, amit mi most úgy neveznénk, „Parus”. A Parus női vadászruházat divattervezője, Szabó Erzsike 35 éve foglalkozik ruhákkal, s ez idő alatt rengeteg esküvői ruha, kosztüm és más egyéb alkalmi öltözék készült el kezei által. Tíz éve azonban másféle ruhákra helyezték a hangsúlyt: a vadászöltözékeknek, különösen nők, hölgyek, illetve leánykák igényeire szabva. „A hölgyek egyébként is csinosak, de célunk, hogy még csinosabbak és szebbek legyenek” – tette hozzá Erzsike férje, aki szintén segítkezik a divatstúdió működtetésében. Amit megálmodtak, valóra is váltották: egyre több nő jelenik meg az általuk készített viseletekben, például a Diana Vadászhölgy Klub tagjai is.

A puska illata

Németh Balázs, a Magyar Előöltöltő- Fegyveres Lövészek és Vadászok szövetségi elnöke standján eredeti antik, és replika fegyverekben gyönyörködhetnek azok az érdeklődők. Természetesen nem volt hiány a régimódi vadászat gyakorlásához szükséges ezernyi kiegészítőből sem: lőportartók, töltővesszők és öntőformák egyaránt kaphatók voltak. A modern fegyverek szerelmesei számára a lőszer-töltő szerkezetek kipróbálásának lehetősége jelentett kuriózumot.

Fiatal vadászok ragadtak bögőkürtöt a FeHoVa Kupán

Továbbra is nagy népszerűségnek örvend a FeHoVa Kupa Szarvasbögő Bajnokság – idén már harmadik alkalommal. Annak, aki először hallotta, a megmérettetés igazán különleges élmény volt, s igen jó volt látni, hogy többségben fiatalok küzdöttek meg a kupáért. A műsorvezető – idén is **Stohl András** színművész – konferálása mellett három számban indultak a versenyzők: először fiatal, kereső, majd teheneit terelő hárem-, végül győztes bika hangját kellett imitálniuk. Tizenheten mutatták be bögőtehetségüket az illusztris zsűrinek: **Feiszt Ottónak**, az OMVK elnökének, **Peter Planovskynak**, a szlovák vadászszövetség munkatársának, **Ruppert Józsefnek**, a Vértesi Erdészeti Zrt. vadászati irodavezetőjének, **Takács Péternek**, a VADEX Zrt. Vérti Erdészete kerületvezető vadászának és **Erdélyi Tamás** többszörös magyar bajnoknak és Európa bajnoki helyezett szarvasbögőnek.

Az első helyen **Rácz Dominik** végzett 76 ponttal, egy évig őrizheti a vándorkupát, valamint egy gyönyörű festményt is magáénak tudhat, amelyet **Kóhalmy Tamás** festőművész ajánlott fel. Három-három ponttal lemaradva követte a győztest a második, illetve a harmadik helyezett. A szétbögés – ekkor a fáradt, öreg bika hangját kellett utánozni – azonban eldöntötte az állást, így **Kasper Áron** ezüstérmes lett, a dobogó harmadik fokára pedig **Szögi Zoltán** állhatott.

Farkatlan fehér farkú

Évek óta pufogunk, hogy a Hungexpo nem képes változtatni a FeHoVa logóján. Egy magyar rendezésű vadászati kiállításnak ugyancsak snassz, hogy a logójában egy amerikai fehér farkú szarvas ékelenkedik, mintha nem lenne rangja a magyar gimszarvasnak. Annyit már elértünk, hogy a szerencsétlen „szarvas” farkát néha, egy-egy megjelenésénél leradírozzák, de az aganca rendületlenül kitart a Hungexpo hivatalos papírjain, hirdetéseiben. Ezt hagyták jóvá! – kapjuk a válaszokat. Feltehetően a grafikus és a jóváhagyók annyit értenek a vadászathoz, mint hajdú a harangöntéshez. Igen, pénzbe kerül az arculat, a logó megváltoztatása, de talán futja a Hungexpo büdzséjéből, a FeHoVa bevételéből... és már nagyon itt lenne az ideje.

Üde(?) színpaltok

Természetesen ez a FeHoVa sem múlhatott el úgy, hogy a vadászathoz kevésbé köthető kiállítók ne próbálták volna termékeiket, eszméiket, szolgáltatásukat az emberre sózni. A cukorkásokról, tepertő árusokról és TV-shopos eladókról az utóbbi években már éppen eleget cikkeztünk; és talán pont ezért örömteli, hogy idén viszonylag kevesen képviselték ezeket az ágazatokat a kiállítók között. Újdonság volt viszont az a „zöld” stand, ahol CO² kibocsátás csökkentésére hívták fel a látogatók figyelmét. Kvázi terméket, az úgynevezett „karbon kvótákat” próbálták meg rászózni a látogatókra, ami nem bizonyult nyerő ötletnek, hisz annak ellenére, hogy naponta többször különféle borokat sorsoltak ki a standjuknál, az érdeklődés – talán nem véletlenül – jócskán alulmaradt a reményeiknél.

A mozaikokat Cseke Sándor, Földvári Attila, Fülöp Zita, Gercsák Tamás, Kókai Márton, Pólik Sándor, Sellei Ábel, Sibak Julianna, Somfalvi Ervin és Szentpéteri Orsolya készítette

FOTÓK: KÓKAI MÁRTON, SELLEI ÁBEL

A 17 éves Hock Norbert nyerte az első ifjúsági kürtöversenyt... és még jövőre is indulhat

Jó volt látni – hallani – hogy megfiatalodott a szarvasbögő verseny mezőnye

A győztesek – a 13 kiskorú induló közül

Kimondottan élvezet... ha lőszertöltésre adja az ember a fejét

Ritka pillanat a Fetti standján... nem árt a lábzsákot is felpróbálni!

A felvétel bizonyítja, hogy 967 039 forintot ér ez a remekbe szabott vadász-kés, amely – hogy-hogy, hogy-nem – ezen a kiállításon nem talált gazdára

BÁLINT ELEMÉR
rovatvezető

balint-elemer@t-online.de

Zoliék

Történetünk évszázadokkal korábban kezdődik a XVIII. század végénél, a XIX. század elejénél, amikor városszéli ligetekben, tisztásokon, hajnali órákban sűrűvérű nemesek és párbajképes ifjú urak vélt vagy valós sérelmeikért orvos és segédek jelenlétében pisztoly-párbajban vettek elégtételt. Az effajta elégedettséghez készítették a Zoli család műhelyében a párbajkódexnek megfelelő pisztolyokat.

A Val Trompia-beli Zoli családot, mint fegyverműveseket először a XIV. század végén említik az oklevelek, mint a Genovai Köztársaság, Velence ellenlábásának udvari fegyverszállítóját. Zoliék következő szakirodalmi említése 1845-re esik, ebből az időből származik jelenleg is a család fegyvergyűjteményét gyarapító Giovanni Zoli által készített, párbajpisztolyokhoz való kovás lakatszerkezet. A szerény keretek között működő Zoli cég a II. világháborúig sörétes puskák gyártásával kereste a betevőre valót. A háborús idők szokásai szerint az alkalmazottakat átvezényelték katonai fegyverek gyártásához a konkurens Berettahoz és Bernardellihez. Giovanni Zoli a jelenlegi igazgató Paolo Zoli nagyapja 1949-ben 2 alkalmazottal és beszélgetőtársam akkor 14 éves apjával, mint segéddel újraindította a családi céget egy hagyományos, külső kakasos sörétes puská gyártásával. A gazdaságilag felpörgő, Olaszországban jó emlékeket ébresztő ötvenes években ezután újabb fegyverek következtek a palettán, mint az Anson lakatszerkezettel ellátott duplapuska, vagy az akkor olasz honban teljesen szokatlanul számító bockbüchs. Ebből azután közel

Így készül a kemény forrasztású csőköteg

Giovanni Zoli átadja a stafétát Paolo Zoli édesapjának

80 ezer puska talált szerte a világon elégedett gazdára! A bockbüchsök váratlan sikerén felbátorodva, Zoliék betörték az eddig hagyományosan német puskamívesek uralta drillingek piacára. A vékony bukszájú vadászok számára gyártott „vadászfegyverek királynője”, a Zoli-drilling diadalmenete azóta is lankadatlanul tart. Ki tudja milyen ötlettől és piaci információktól vezetett, de a hatvanas évek elején ismét visszatértek az előltöltős, fekete lőporos gyökerekhez és sorozatban gyártották az amerikai polgárháború fegyvermásolatait közel tíz éven keresztül a tengerentúli nosztalgizálóknak. Az előltöltősök sikorsorozata ellenére a hetvenes évek elején Zoli úr édesapja súlyos dilemma előtt állt; vagy az előltöltősök gyártását helyezi előtérbe, vagy a korszerű vadászfegyverekét. A dilemmát 1971-ben a világgazdaság oldotta meg, a dollár gyengült, a nyugat-német márka erősödött és az akkori nyugat-német piac már nagyobb üzleti sikerrel kecsegtetett. Így ismét a vadász és sportfegyverek kerültek az érdeklődés homlokterébe. Ha figyelmesen lapozgatjuk az olasz fegyvergyártók prospektusait, akkor egy-két üdítő kivételtől eltekintve feltűnő a golyós ismétlők tökéletes hiánya. A legtöbb olasz gyártó a remek sörétes puská választékát néha egy-egy dupla golyóssal egészíti ki és az ismétlők hiányát a kis belső kereslettel magyarázza, amit a fővad olaszországi hiányával támaszt alá. (Vadsűrűség ide vagy oda, de a Zolitól Gardoneban látótávolságra lévő Beretta csoport biztosan nem vélet-

A méretek ellenőrzése a klimatizált mérőszobában

A titán-nitridált alkatrészeket tartalmazó lakatszerkezet

lenül vásárolta meg a kiváló golyós puszkákat gyártó finn Sakót!) Jóllehet az Antonio Zoli már a hatvanas évek eleje óta gyártott duplagolyósokat, de egy valódi ismétlő még hiányzott a választékból. Ezért 1980-ban kapóra jött az éppen a golyós ismétlők gyártásával felhagyni készülő svéd Husquarna ajánlata. Az eredetileg Gunnar Larsson svéd konstruktőr tervezte ismétlőpuska így született újjá Gardoneban az eredeti tervező bábáskodása mellett, Zoli 1900 márkanéven. A jelenlegi 1000–1500 euró körüli kivitteltől függő árával és kiváló pontosságával

Mit sem ér a legjobb technológia szakavatott kezek nélkül

Az Antonio Zoli sokadik generációs főnöke Paolo Zoli

a Zoli 1900 a puskaesetek egyik titkos esélyese. A hetvenes-nyolcvanas évek fordulóján, hosszas kísérletezések után vezették be az Antonio Zolinál a csövek úgynevezett kemény forrasztásos kötését. Ennél a meglehetősen drága és a fegyvergyártók köreiben igen ritka eljárásnak köszönhetően, igen szilárd kötés jön létre a csövek között. A 450 °C fölé hevített csövek között az ezüst tartalmú forrasztóanyagnak köszönhetően, egy tartós adhéziós kötés létesül. A Val Trompiaban 50 kisebb-nagyobb cég foglalkozik fegyver- és fegyveralkatrész gyártással, ennek ellenére az Antonio Zolinál a gyártás közel 70 százaléka házon belül történik.

Az idő a sörétes puszkák világában sem állt meg és 10 évvel ezelőtt a klasszikus angol puszkák tanulmányozása alapján jött létre a sportlövők igényei szerint gyártott „Z-Gun”-nak nevezett modellsorozat. A már említett kemény forrasztású csöveken kívül a rendszer lelkének számít az alulról kiszedhető lakatszerkezet. Természetesen a lövész igényei szerint állítható elsütés és elsütő billentyűn kívül figyelmet érdemel, hogy a lakatszerkezet egyes elemeinek felülete aranszínűre van titán-nitridálva, amely igen nagy élettartamot biztosít! A sportfegyverek gyártásánál szerzett tapasztalatok jótékonyan hatnak az Antonio Zoli vadászfegyvereinek minőségére is. Paolo Zoli elmondása szerint jelenleg lázas tempóban folyik a Zoli 1900-as utódjának fejlesztése, de erről bővebben majd az IWÁ-n fogunk megtudni. ♡

SOMFALVI ERVIN
felelős szerkesztő

somfalvi@vadaszlap.hu

Átveréses vadászatok

– A vendégek trükkjei

A vendégek egy része sem szent. Ugyan mitől lennének jobbak, mint a társadalom átlaga? Sőt, sok rutinos zsiványtól a jó Isten mentsen meg minden tisztességes vadászatra jogosultat. Az „egyszerű” nemfizetéstől a löni nem akaráson át a kifőzött trófeákkal való manipulálásig számos vendég-trükk ismert.

”

Úgy érzi, becsapták? Nem biztos, hogy téved! S ha meggyőződött róla, hogy tényleg átvágták, mondja el másoknak is, hátha őket már nem tudják megfajni!

Elmarad a vendég a beígért vadászatról: Leszámítva azokat a sajnálatos eseteket, amikor a vendég betegség, baleset, haláleset stb. miatt ténylegesen akadályoztatva van, ismert trükk, hogy a vadászatot – többnyire kamu ürügyre való hivatkozással – az utolsó pillanatban lemondják. Előlegfizetés esetén a vendégnek lehetősége van, hogy a vadászatot későbbi időre halassza, a díjak visszafizetését azonban csak a szerződésben megadott határidőn belüli lemondás esetén kérheti. Ezt a lemondási trükköt akkor lehet büntetlenül eljátszani, ha a vadászatra jogosult nem kért és nem kapott előleget. Jellemző a több területet „végigtarháló” külföldi csoportokra, akik több helyre bejelentkeznek, s végül az adott pillanatban a legígéretesebbet vagy a legnagyobb árendeményt adó területet választják. Az előleg nélküli lemondás különösen a hazai vendégvadászok körében „divatos”, mert nem veszítenek egy fillért sem, a területnek azonban elmarad a tervezett bevétele, ami nem biztos, hogy abban az időben máskor, másokkal behozható.

A „sétáló” vendég: Nem csak a rossz vadászterületen lehet vadelejts reménye nélkül sétáltatni a vendéget, vannak olyan vendégvadászok, akik a legjobb vadászidényben kötik le a területet akár egy hétre is, s mutathatnak neki akármit, valamilyen ürüggyel mindig kitérnek a lövés leadása elől. (Ez különösen a kispénzű osztrák csoportokra jellemző, akik nem löni akarnak drága pénzért, hanem vadászias körülmények között evéssel, ivással, „vadászpihenéssel” akarják eltölteni az időt.)

A hibázgató vendég: A sétáló vendég elvetemültebb változata, aki erős bikát/bakot/kost köt le a szerződésben, de ha ilyenre ráviszik, következetesen „elidegeskedi” a lövést, garantáltan hibáz, elé-mögé-fölé-alá ló – akár ebben a sorrendben is – miközben a kísérő a kalapját tapossa mérgében. A végén talán ló egy jóval gyengébbet, mint amire szerződött, s a házigazda – ha addig ki nem rúgta az illetőt a területről – még örülhet, hogy legalább valami aprópénz befolyik a sok elpocsékolott időért cserébe.

Az alkudozós vendég: Természetes, hogy a vadász a megjelent vad láttán megkérdezi a kísérőtől, hogy

az mekkora, lehető-e és mennyibe kerül, s ha túl nagy a pénztárcájához, szomorú sóhajjal ereszti le a puskát. Nem így az alkudozós. Azonnal ajánlatot tesz – persze jóval kevesebért – hogy meglőné a drágább vadat, ha kap egy kis „Sonderangebot”-ot. Ilyenkor eshet igazán csapdába a területgazda, mert ha nem írta alá a vendéggel azt a nyilatkozatot, hogy a szerződöttnél nagyobb értékű vadat is hajlandó kifizetni, könnyen hoppon marad, mivel a zsonglorködő vendég elszámoláskor köti az ebet a karóhoz, hogy csak a szerződése szerinti felső határig hajlandó fizetni. Persze, más a helyzet, ha a kísérő belemegy, és zsebre játszik. Ez az igazi területe az alkudozósnak, s ha emberére talál, elindul a feketezés. „Megbízható” visszajáró vendég válik az ilyenből és legközelebb már az iroda megkerülésével érkezik. Csak akkor üt be a krach, ha nem a megszokott kísérőt kapja – persze, ott is fog próbálkozni, hátha az is belemegy a buliba...

A letagadós vendég: Különösen apróvad hajtóvadászatnál, de disznóhajtásnál is előfordul, hogy a vendég kevesebb vadat vall be, mint amennyit lőtt. Ennek érdekében akár a lőtt vadat eldugja vagy avart rugdos rá. A szórakozás megvolt, de a számla összege csökken.

A kekeckedő vendég: Sokszor előfordul, hogy a vendég már érkezésétől kezdve mindenbe beleköt, semmivel sincs megelégedve. Folyamatosan panaszkodik, hogy nem őt vitték a legjobb helyre, csak messziről mutattak neki lehető vadat, a kísérő nem volt hajlandó az ő elképzelése szerint cserkelni, stb. Igazából ő akarja irányítani az egész vadászatot, még a meglőtt vadon is talál kivetnivalót, ha semmi mást nem, legfeljebb azt, hogy nem elég szép a színe az agancsnak. Az ilyen vendéggel egy kísérő sem megy szívesen, a végén már hatalmi szóval, kvázi „büntetésként” kerül mellé valaki, aki kénytelen elviselni a kekeckedőt.

Nyelvi problémák, látszátfélreértések: Jó párszor hallani a panaszt a vadászatóktól, hogy a külföldi vendég nem azt a vadat lőtte meg, amit mutattak neki. Nos, ez ritkábban a véletlen, sokkal inkább a vendég tudatos „félrehallása”, amit a kísérő hiányos nyelvtudásával akar utólag megmagyarázni. Vitathatatlan, hogy a vadászki-sérők jelentős része nemhogy perfekt, de még konyhanyelvi szinten sem képes kommunikálni a vendéggel, sokan csak a mutogatásig és a „bitte sísen” szintig jutottak. Vannak azonban olyan vendégek, akik kőkeményen visszaélnék ezzel a nyelvi hiányossággal, és ha egyszerre több vadra, csapatra viszik rá, a mutatott helyett azt lövik meg, amelyik nekik jobban tetszik. Így eshetnek el szép, fiatal, koronás bikák a mellettük álló lönívaló helyett,

vagy látványos ívű fiatal kosok a csapatban lévő nyakba növő csigájút „elnézve”. Aztán a bíráltnál a területgazda pironkodva magyarázhatja a bizonyítványt.

Trófea-manipulálás: Vannak vendégek, akik olyan módon ragaszkodnak frissen megszerzett trófeáikhoz, hogy azokat lefőzés után még a szobájukba is felviszik. Ez természetesen mindig a súlymérés, vagy a trófeabírálat előtt történik és különösen az őzbakagancsoknál dívik. Miután hazánkban a trófeasúly a fizetés alapja – hacsak nem csomagáras vadászatról van szó – a koponya súlya alapvetően befolyásolja a végösszeget. Köztudott, hogy a területen a lefőzés után 24 órával mért súly kerül a lőjegyzékre, és ennek alapján – vagy ezt korrigálva – írják rá a bíráló bizottságnál a fizetősúlyt. Nos, nem mindegy, hogy az első mérés előtt vagy a két mérés között mennyit száradt be a koponyacsont. A száradás „gyorsításának” egyes vendégek által alkalmazott módjai: radiátoron, hajszáritóval, sütőben, vagy mikrohullámú sütőben történő „hőkezelés”, amivel a még benne lévő nedvességet eltávolítják. Ez sokdekás súlycsökkenést jelenthet, mint ahogy az is, ha a koponyából minden lehetséges apró csontot kitörnek, kipiszkálnak, főleg, ha kiskoponyára van az agancs levágva. A turpisság többnyire a trófeabírálatnál derül ki, de akkor már a vendég nyer, a súlykülönbség miatt a bizottság lényegesen kevesebb fizetősúlyt fog hivatalosan megállapítani.

Utólagos kifogások: Lezajlott a vadászat – több-kevesebb sikerrel – és sor kerül az elszámolásra. A vendégek közül van, akinek az egész vadászat alatt semmi panasza nem volt, az elszámolásnál azonban beleköt a készülő számla egyes tételeibe. Leginkább a terepjáró használatáért felszámolt – sokszor nem kevés – összeg szokta kiverni a biztosítékot, s a vendég utólag kifogásolja, hogy miért az ő költségére van felszámolva a kísérő hazautazása, a vad beszélgetése, a benzinkúthoz autózás, stb. De nem ritka, hogy a lőtt vad mennyiségébe és a trófeasúlyokba kötnek bele utólag, vagy éppen az étkezés minőségét kifogásolják. Egyszerűbb a megoldás, ha jelen van az elszámolásnál a vadászat szervezője, így ő kapja az „áldást” mindkét oldalról, míg ha nincs ott vagy direktbe jött a vendég, lehet, hogy nem tudnak megegyezni, így a vendég akár nem is írja alá a lőjegyzéket. Ebben az esetben legfeljebb a trófeák visszatartásával lehet próbálkozni, ám ha azok is a területen maradnak, kétséges, hogy valaha is lesz pénz a vadászatból.

Vadászat fizetés nélkül: Sajnos nem számít ritkaságnak – még közvetítőiroda által szervezett vadászatoknál sem – hogy a vendég nem fizeti ki a vadászatról kapott számlát. Ilyenkor fel lehet készülni az esetleg évekig tartó, költséges és kétséges kimenetelű perkedésre. Erről azonban a legritkább esetben tehet a vadászatra jogosult. Nem úgy, mint az alábbi esetekben. Több vadásztató beugrott annak a trükknek, hogy interneten vagy telefonon keresztül bejelentkezett hozzájuk a külföldi vagy hazai vadász, vadászcsoporthoz, hogy „direktbe”, azaz nem irodán keresztül akarnak vadászni. A területen örültek, hogy végre eladhatnak valamit, ráadásul a vendégek sem vitakoztak az áron. Több napos vadászatra fogadták a csoportot – akiről egy mobilszámon kívül semmit sem tudtak. A csapat jól vadászott, majd az utolsó vadásznapi hajnalán az értük menő hivatásos vadász már csak a hült helyüket találta a szál-

„Egész éjszaka gyönyörködtem benne... igaz közben jó pár grammot tudtam az agancson szárítani”

lácson, az éjszaka leple alatt egyszerűen megléptek. Persze rohangáltak fűhöz-fához, de se nevek, se elérhetőség – a mobilszámról megkiderítették, hogy az pár nappal a vadászat előtt egy fiktív személy nevére vásárolt „eldobós” kártya volt. Voltak ilyen vadászatok apróvadra, irigylésre méltó terítéssel, de volt olyan terület is, ahol 8-10 jó bakot lőttek – és fizetés nélkül távoztak, otthagya a trófeákat is.✘

Sorozatunk végére értünk, reméljük, nem minden tanulság nélkül. Az elüzettesedett vadászat kitermelte és kitermeli a vámszedőit is, akik vagy bután, vagy rafináltan, de mindenképp gátlástalanul próbálnak maguknak jogtalan (és tisztességtelen) anyagi hasznot kovácsolni belőle. Különösen jellemző ez a direktben – azaz közvetítőiroda nélkül – történő vendégvadásztatásoknál, s az egyre nagyobb árengedményeket adó „olcsójánosok” az igazi bázisai a visszaéléseknek. Ahol nincs az árakban is megjelenő „értéke” a területnek, az nem csak a saját munkájuk, de az egész magyar vadászat presztízsét is leértékeli. Magyarországon – egyelőre – még nem az árakkal, hanem a ráakódó 27 százalékos általános forgalmi adóval van baj, aminek a csökkentése érdekében kéne a vadászat „nagyjainak” lobbizni. Hogyan lehet a pénznyelő, „mindenre vállalkozók” ellen védekezni? Nos, lehet törvényes úton is köve-

tetni a vendég által be nem fizetett pénzt – feltéve, ha a vadászat hivatalosan, mindkét fél által hitelt érdemlő módon aláírt szerződés alapján zajlott, és számla is készült – ami, ismerve a hazai bírói gyakorlatot, hosszú és kétséges eredményű.

Külön kalandregény írható abból, ha külföldön kell perkedni. Ha nem csak a jogosan járó pénz megszerzése a cél, hanem az is, hogy mások is okuljanak a mi „balekká válásunkból” és ne ugorjanak be a szélhámosoknak, akkor erre a legjobb módszer a nyilvánosság.

Venni kell a bátorságot, hogy elmondjuk, leírjuk az esetet és a trükköket. Régi igénye a szakmának a bérvadászat fekete listájának létrehozása, ahová a notóriusan nem fizető és mindenholon meglépő vendégvadászok és szervezőik is felkerülhetnének. Mi nyitottak vagyunk! Ez is egy lépés lehetne a tiszta vadászközélet felé – már ha egyáltalán komolyan vesszük ezt a fogalmat.

Hatósági ellenőrzések

Somogy megye a legek hazája a magyar vadászatban. Ez az ország legnagyobb megyéje, itt esik a legtöbb nagyvad, több mint 30 ezer évente, 89 vadászatra jogosult van bejegyezve, és sajnálatos rekordként itt van a legtöbb vadkár is, a tavalyi évben 544 millió forint volt – ez a teljes hazai kármennyiség közel egyharmada. És ami a legmegdöbbentőbb számadat: 34 millió (!) folyóméter vadkárelhárító kerítés korlátozza a vad mozgását a megyében.

Ezen számok mellett a vadászat hatósági ellenőrzése sem kis feladat. Hercegfalviné, Demeter Zsóka vadászati és halászati osztályvezető, egyben a Kormányhivatal földművelésügyi igazgatója tartja kézben és irányítja ezt a tevékenységet. Nő léte – a kezdeti bizalmatlanság ellenére – néhány év alatt befogadták a megye vadászai, megismerve szakmai tudását, melyet korábban Heves megyében, mint a Fauna Rt. fővadásza, majd vadászati felügyelőként alapozott meg. Jelenleg irányítása alatt 2 vadászati felügyelő, 1 halászati felügyelő és egy adminisztrátor intézi az osztály operatív ügyeit. A kormányhivatal vezetése nem szól bele a szakmai munkába és technikával, járművel segíti a területi ellenőrzéseket – amiből

nem kevés van. Ilyen magas vadlétszám és vadlelőési kényszer mellett különösen a társas nagyvadadászatok biztonságának ellenőrzésére tették a hangsúlyt, az elmúlt évben 20 vadászatra jogosultnál terepen ellenőrizték a vadászat előkészítését, különös tekintettel a lőállások kiválasztására és a tiltott lőirányok kijelölésére. (Az okmányok ellenőrzését jóval az eligazítás megtörténte előtt folytatták le, hogy a vadászat gördülékeny lebonyolítását ne akadályozzák.)

A tapasztalatok vegyesek, sok helyen még mindig nem veszik elég komolyan a törvényi előírásokat, aminek az oka csak részben a hozzáértés hiánya, a trehánytság, nemtörődömség, vagy a hivatásos szakemberek véleményének mellőzése, ami legalább ilyen mértékben közrejátszik. Az egyik vadászatot nem is engedték megtartani, mivel sem térkép, sem lőállás-kijelölés nem volt, „hálából” a területgazda feljelentéssel fenyegette a hatóság helyszínén eljáró képviselőit.

A vadászat rendjének ellenőrzésekor egyre inkább az a tapasztalat, hogy a vadászok évről-évre jobban igyekeznek betartani a jogszabályokat. Igaz, ezt nagyban elősegítette az elmúlt években kirótt vadgazdálkodási bírság is, pl. 2012-ben 18 millió forint, (100-800 ezer forint nagyságrendben), ami elsősorban az elejtett és trófeabírálatra bemutatott gímszarvasbikák korosztályi kategóriáinak

be nem tartása, és a kötelező adminisztráció (beírás, krotália, vadkísérő jegy, vadászatok és külföldiek bejelentése, stb.) elmulasztása miatt történt. Sok probléma volt a külföldről érkező vadászok adatainak bejelentésével, nem egy esetben az ellenőrzés során derült ki, hogy a külföldi állampolgárnak hazájában nincs is vadászjegye, vagy fegyvertartási engedélye. Így azt vezették be, hogy amennyiben nem érkezik meg a vadászati engedély kiváltásához a vendégek eredeti okmányainak másolata, úgy a vadászatra jogosult felelősségvállalási nyilatkozatát kell mellékelni az okmányok meglétéért.

Gondot okoz a szarvasnál előírt vadlelővési számok be nem tartása is, akik indok és bejelentés nélkül nem teljesítik a terv legalább 90 százalékát, bírságra számíthatnak. Amelyik vadászterület kérte, mind megkapta a pótlelővési keretet és az idényhosszabbítást bikára, 4 kilogrammos agancssúlyig a fiatal korosztályból. A vadászati hatóság külön kérelem nélkül az éves vadgazdálkodási tervekben engedélyezi a jóváhagyott tervszámokon felül 50 százalékban a vadászatra jogosult részére a fiatal korosztályba tartozó selejt gímszarvasbika és a fiatal korosztályba tartozó selejt őzbak lelövését. (Lőhető a 30 cm-nél rövidebb szárhosszú, vékony, hegyes ágvgű, nem villás csapos gímszarvasbika, továbbá a 70 cm szárhossz alatti, főághianyos (szemág, középág), dárdás vagy gyenge villás, maximum 4 kg agancstömegű fiatal gímszarvasbika. Őz esetében lőhető a fiatal korosztályú, gombnyársas, vékony, ághianyos, gyenge őzbak, 150 gramm trófeatömegig. A vadászatra jogosult területén, a gímszarvasünő idényen kívüli vadászatát 2014. július 1-től 2014. augusztus 31-ig, a vaddisznó és a róka fényszöróval történő éjszakai vadászatát 2014. február 28-ig engedélyezi.

Az előző évben ezerrel emelték meg a megyei „szarvastervet”, de a terítékatatok láttán erre az évre is újabb ezerrel való emelés várható. A védendő középkorostállynál kicsit szabadabb lesz a „belenyúlás” lehetősége, a gyenge hármaskoronás egyedeket is ki lehet majd szedegetni. Az ünőre automatikusan megadja a megye az idényen kívüli lelövés lehetőségét minden vadászatra jogosultnak, s indokolt esetben egyes területeken, ahol megalapozott a kérelem, augusztusi bikavadászatra is adnak engedélyt. A vaddisznó létszáma – annak ellenére, hogy az idei vadászidényben mindenhol kisebbnek ítélték az állományt – folyamatosan nő, így a lelővési tervet is tovább kell emelni.

„Etikus vadászként én sem lőném meg, még is hivatalból meg kell követeljem, hogy a teríték 35 százaléka koca legyen” – mondja az osztályvezető.

Külön gondot jelent az elképesztő mennyiségű vadkárelhárító kerítés, 34 millió folyómétert tartunk nyilván a megyében. Ennek egy része régen funkcióját veszítette, az erdősítést átvették, kinőtt belőle az erdő, mégsem lehet hatósági úton sem elérni, hogy az otthagyt, értelmetlen, de a vadra veszélyes kerítést a létesítőjével lebontassuk, ehhez jogszabályváltoztatásra lenne szükség.

Vitathatatlan, hogy Somogy vadgazdálkodási szempontból, nagyságából adódóan is régóta problémás, és várhatólag még sokáig az is marad. Az utóbbi években a vadászati hatóság „bekeményített” – ami sokaknak nem tetszett – és az erősen zsebbevágó bírságok hatására elindult egy tisztulási folyamat, amely a törvények, előírások tiszteletben tartása és betartása irányába mutat, bár még minden évben előfordulnak kisebb-nagyobb botránnyok a következetes ellenőrzés és a hozzáértő szakmai felügyelet ellenére is.

Nem hallgatható el azonban egy – az érintettek által joggal nehezményezett – helytelen eljárás: több esetben előfordult, hogy a nagyvad-társasvadászat reggelén történt a lőállások kijelölésének és a tilos lőirányok kitzűzésének ellenőrzése a hajtásterület bejárásával, végigautózásával. Ezt az sem indokolja, hogy a terület messze esik a hatóság székhelyétől, hiszen a hajtástérképeket előre be kell nyújtani, így a vadászat előtt több nappal van lehetőség ellenőrizni, míg a vadászat reggelén a legnagyobb elővigyázat mellett végzett területbejárás is veszélyeztetheti a hajtás, és főleg a terelés eredményességét.

S.E.

Az ellenőrzéskor derült ki, hogy a lőállások megszámozásával és a tilos lőirányok kijelölésével több területen gondok voltak

” 33 ezer nagyvad az éves teríték

A vadászatvezető-képzésen a társasvadászat szakszerű és biztonságos vezetését oktatták, sajnos a hatályos rendelet nem a hozzáértést, csak a végzettséget írja elő

A TERMÉKEINKET MEGTALÁLJA KIZÁRÓLAGOS SZAKKÉPZETI VISZONTELADÓNKONÁL, VALAMINT AZ INTERNETEN A WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM OLDALON

SLC 56 ÉS LŐN VILÁGOSSÁG

A szürkületi vadászat egyedi kihívásokat állít mind a vadász, mind a technológia elé. Az SLC 56 termékcsalád távcsövei ideális társak az éjszakába nyúló megfigyelésekhez. Tökéletes, nagy hatótávolságú optikájuk a teljes látómezőre kiterjedő, kiemelkedő élességgel, valamint kivételes fényáteresztő-képességgel biztosító széles látómezővel párosul. SWAROVSKI OPTIK – velünk mindig megtalálja a pillanatot.

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI
OPTIK

ShooterKing®

A belga vadászruházat kollekció továbbra is
FEHOVA KIÁLLÍTÁSI ÁRON!

A nagy érdeklődésre való tekintettel,
az akció meghosszabbítva 2014. április 1-ig,
internetes vásárlás esetén

Magas minőségű speciális tulajdonságokkal rendelkező termékek.

A Super Canvas alapanyag rovar elleni védelemmel van ellátva (egy-egy termék esetében az előkezelés 80 mosásig garantált, Super Canvas +), gyorsan szárad, extra vízlepergető tulajdonsága a méhviasz bevonat miatt, légáteresztő. Egyes speciális termékek vízállósága 10 000 mm. Extra tartós alapanyag, szakadásmentes varrás, 2 év garancia.

Magyarországon és Romániában kizárólagos forgalmazó a Fetti Kft.
A kollekció folyamatosan rendelhető.
Viszonteladók jelentkezését várjuk!

Fetti Kft.
2217 Gomba, Monori út 0270/4.

tel/fax: 36-29/633-140, -141
mobil: 36-20/350-6004
fax: 36-29/633-142
e-mail: fetti@fetti.hu

honlap: www.fetti.hu A webshop-ban áraink is megtekinthetők.

Asszony a tűz melegénél

Kétségtelen, hogy életünk legfontosabb sarokpontjai közé tartoznak azok a találkozások, melyekből később szerelem lesz. Magyar Ildikó Ágnes végzett gyógyszerári asszisztensként biztos volt benne, hogy előbb-utóbb egy patinás patikában kevergeti és grammozza majd a betegek gyógyszereit, mígnem vadászkutya vásárlás céljából szigetvári otthonába becsöngetett egy fiatal vadász. A férfit történetesen Zilai Jánosnak hívták. A vásár hamar megkötötte; a fiatal lány egészen a vasútállomásig kísérte a vadászt...

Ez a „kíséret” aztán huszonkét éven át tartott. Elkísérte férjét minden szolgálati helyére Keselyűstől Galgamácsáig. Akkoriban minden jó nevű vadászati cégnél az a szokás járta, hogy a fővadász mellé tartozik egy gondoskodó feleség, aki amellet, hogy ellátja az urát, „viszi a vadászházat is”. A nívósabb helyekre párban keresték a munkaeőt és a fővadász állást sok helyen csak úgy lehetett betölteni, ha a feleség elvállalta a gondnoki megbízatást is.

Magyar Ildikó az elmúlt harmincnyolc év során, több neves gemenci vadászházban is dolgozott. A főbb állomások: Pörböly, Keselyűs, Gemenc, Galgamácsa és Karapancsa. Fiaatalasszonyként Pörbölyön kezdett dolgozni egy családiás kis házban, ahol csak egyetlen ajtó választotta el a családot a vendégektől. Első munkahelyére remegő lábakkal érkezett. Mint mondja: egy

egész vasárnapot átsírt azért, mert meg volt győződve arról, hogy nem tud főzni. Pörbölyön tizenkét évet töltöttek és ide született kislányuk Dorca. A család ebben az időszakban gyakorlatilag kint élt az erdőn. Mindennapjaikat a vendégek érkezése és távozása határozta meg, ehhez igazodott családi életük is. Ildikó bár ismeri a vadászok minden rezdülését, maga puskával mégsem vadászott. Pontosabban egyszer a pörbölyi háznál lőtt egy rókát, ami vitte a tyúkokat. Meggyőződése, hogy egy családba egy vadász elég. Az asszony feladata, hogy őrizze a lángot; legyen rend, tisztaság és meleg koszt mire a vadászok megérkeznek. Büszke arra, hogy huszonkét éves házassága alatt a fővadász férjének a kalapja ugyan mindig zsíros volt, de ruházata patyolat tiszta, a zsebkendőjétől kezdve, egészen az alsóneműig.

Pörböly, Galgamácsa és Keselyűs után következett az igazi nagy kihívás: a karapancsai vadászkas-

tély. Itt úgy kell dolgozni, hogy a pincétől a padlásig, a portalanítástól a többfogásos vacsoráig, mindenért a gondnoknő felel. Eleve már a kastély miliője is meghatározza azt a komoly protokollt, amit a személyzetnek követni kell. Ehhez a feladathoz olyan házaspárt kerestek, akik már bizonyítottak. Így került a kilencvenes évek elején a Zilai házaspár ide. Mindez közel huszonöt éve történt és Ildikó azóta meghatározó alakja a helynek. Mint jó gondnok mindenről tud. Ami igazán meghatározó a karapancsai kastélyban, az a konyha. Ildikó főztje messze földön híres azon előkelő vadászok körében, akik valaha megfordultak itt. A mai napig minden vendégszóra külön készül.

A külföldiekénél minden esetben átnézi az adott ország receptjeit és mindig kerül egy kis hazai meglepetés az asztalra. Harmincnyolc év szolgálat után február végén vonult nyugdíjba. Egy kis házat vásárolt Karapancsa közelében, amit egyszerűen csak Tündérkertnek nevez. Nyugdíjas évei alatt ezt csinosítja, és végre kiteljesedhet művészi énje is, hisz kiválóan rajzol. Nem véletlen, hogy a gemenci alkotótábor képzőművészeivel mindig szoros baráti és munkakapcsolatot ápolt. Számokról és sztorikról hiába is kérdezik, mert honnan tudná, hogy az évtizedek alatt hány vendégéjszakát töltöttek felügyelete alatt a vendégek. Ezek után hamiskás mosollyal, de meggyőzően mondja azt is, hogy a vendégek nevére sem emlékszik pontosan, hisz a jó gondnoknő erőssége a konyha, érnye pedig a diszkréció.

Agyaki

Emlékfotó Karapancsán (Ildikó a jobb szélén látható)

Egy szenvedély három arca...

A szenvedély, mely akár örökölhető is, elemi erejű hajtóerő. Azt jelenti, hogy van az életünkben valami, ami felvillanyoz, ami energiával tölt fel, ami izgalomban és mozgásban tart, ami ünneppé teszi a hétköznapokat. Önmagunk fölé nőhetünk általa. A szenvedélyünk, önmegvalósításunk motorjaként, többnyire végigkíséri az életünket, s miközben alakít (ront vagy javít) bennünket, maga is folyamatosan változik...

A népes Hári família férfi tagjait nemzedékeket átívelően szenvedélyes vadászként tartják számon Magyar-gencs község lakói. Számos történet őrzi e szenvedély megnyilvánulásainak emlékeit. Ilyen is, olyan is. Arra is többen emlékeznek, hogy a kilenc gyermekes Hári Lajos gyakran vitte magával faluszéli vadászportyáira egyik vagy másik kisfiát. Tibor, a másodszülető fiú, aki ma 48 éves, nevetve meséli, hogy alig múlt hároméves, amikor sikerült elsütnie édesapja sörétes puskáját. Az ilyen események már-már természetesnek tünnek akkoriban Magyar-gencsen, nem is volt hírértékük. Ám annak, hogy a középiskola elvégzése után az erdőért, mezőért és vadért rajongó Hári Tiborból katona, sőt pilóta lett, már meglehetősen nagy visszhangja volt.

A megbeszéltek szerint Pápán találkozunk, ahol 1991 és 2000 között a repülővezred tisztje volt, ahol jelenleg is él, és ahol a közelmúltban vadászpuskaműves műhelyt nyitott. Összeismerkedésünket követően azonban szinte azonnal autóba is ülünk, hogy „hazaugorjunk” Magyar-gencsre. Édesanyja éppen az udvaron áll, amikor megérkezünk. Nem nyútte el a kilenc gyermek (hét fiút és két leányt szült), 70. életévét taposva is rendet tart a házban és a baromfikkal benépesített udvaron. Tibornak saját portája van, közvetlenül a szülői ház mellett, kerítés nélküli közös udvarral. A magas égen éppen kondenzcsíkot húz egy utasszállító repülő, megkérdezem hát, mit érzett, amikor Tibor annakidején többször is átrepült a falu felett, a gép szárnyát billegtetve. Sírtam, féltettem, mondja, és most is a szeméhez emeli a kezét, mintha a könnyeit törölné.

Tibor háza tulajdonképpen emléktár. Nem lakja (jéghidegek is a szobák), de itt tartja a könyveit, folyóiratait, trófeáit, preparátumait, és persze ezernyi más apróságot is, melyek értékét a hozzájuk kötődő élmények adják. Közel hatszáz vadászkönyv zsúfolódik a polcokon. Talán hadtudományi munkák, repüléssel foglalkozó szakkönyvek is vannak, de nem kézközelen, nem az előtérben. A trófeák alatt mégis hosszasan a repülés a témánk.

BÉKÉS SÁNDOR
rovatvezető

bekes.sandor@chello.hu

A Szolnoki Repülő Műszaki Főiskolára nyert felvétel, de a tulajdonképpeni tanulmányait Csehszlovákiában végezte Kassán, 1985 és 1990 között, a repülőgép-vezetői képzés mellé repülőmérnöki oklevelet is szerevezve. Pápán 1991-től 2000-ig, az alakulat megszüntetéséig, MÍG 23-as gépeken repült. Ez a típus vál-

toztható szárny-nyilazású, egy hajtóműves, harmadik generációs vadászgép volt, melyből 16 szolgált a magyar légierő kötelékében. Nagy manőverező képességű masina volt, de „makacs” és „önfejű”, öt gépet és öt pilótát el is veszített az ezred...

A szenvedély a témánk, az a titokzatos valami, ami elküzdhetetlen vágyakozás formájában lesz úrrá rajtunk, háttérbe szorítva, sőt maga alá gyűrve az ésszerűséget. Mi másért szállna életveszélyt vállalva a felhők fölé az ember, miért ülne a vadász éjszakákon át egészségét kockáztatva, dideregve a lesen, miért gyötörné magát kényelméről lemondva, szabadidejét feláldozva sárban, hóban, ha nem érezné úgy, hogy az élete értelmét éppen ez a sajátos vágyakozás adja? Hári Tibor a megszállottja annak, amit éppen csinál. 1991 óta „sajátjogú” vadász, a helyi vadásztársaság tagja, azok egyike, akik tényleg nem ismerik azt a szót, hogy „feladom”. Vadászkalandjait sok év távlatából is eseménynaplószerűen eleveníti fel, nem csak az időjárásra, a széljárásra, de a történések percre pontos idejére is emlékezve. Le is vonom szavaiból azt a következtetést, hogy a szenvedély lényege talán éppen abban rejlik, hogy az esetleges kudarc sem töri meg...

Magyargencs Veszprém megye északi részén, a Marcal és a Rába között elterülő Alsó-Kemeneshát elnevezésű kistájban található. A községet északon és északnyugaton jelentős kiterjedésű erdők övezik. A „magyar öösből” csak muflon nem él a területen. Hári Tibor katonás precizitással vezetett eredményösszesítője szerint 502 nagyvadat ejtett el, javarészt cserkelve. Sajnos, hovatovább végleg lejár az ideje ennek a vadászati módnak, mondja, jól érzékelhető kedvetlenséggel. A cserkelés testi, lelki és szellemi kihívást jelent, váratlan megpróbáltatásokkal jár, így aztán a vadászok többsége jobban szeret a púposra rakott szőrök fölött ülni, passzívan várva a majdnem biztos sikerre... Egyébként a vadászat rendjét szabályozó előírások is ezt preferálják. A „hogyanál” fontosabb a „mennyi”...

Témát is váltunk. A puszkákra terelődik a szó, mert hogy a közelmúltban Csongrádon vadászpuskaműves szakképesítést szerzett. Mindig is vonzották a puszkák, meséli, kisgyerekként megragadta a fantáziáját édesapja csodaszép Sauer sörétese, mígnem kisiskolásként faragott is magának fából egy hasonlót. A gyermekégy seprűnyészerű, esztergált oldal-léceit mintha az isten is puszkacsőnek teremtette volna...

Kézügyességét apai nagypapjától örökölte. A földműves falusi emberek zöme a legutóbbi időig ezermester volt. Nagypapa bútorokat is készített, édesapja preparált. Az első díszes trófeaalátéteket, felmenői szép munkáit látva, még pilóta korában faragta. Aztán elkészültek az első puskaagyak is. Hírük ment. Pápai műhelyében ma 300 darabos, kiváló minőségű európai kerti diófából, illetve amerikai fekete diófából előszabott „puskaagy” vár a megrendelők igénye és testmérete szerinti finom megmunkálásra. Régi agyazások díszítő faragásával is puszkák sokaságát tette, teszi esztétikusabbá, egyénivé.

A vadász és puszkája között létrejövő érzelmi kapcsolat következtében előbb-utóbb hasonlítani is kezdenek

Kézügyességét apai nagypapjától örökölte

egymáshoz, mint ahogy a kutya és gazdája is formázza egymást, jegyzem meg, és ezzel Hári Tibor maradéktalanul egyetért.

A vadász egyénisége már a vásárlás pillanatában rávetül a puszkára, hisz a kiválasztott típus, márka és kaliber nem csupán a vevő anyagi lehetőségeiről, de személyisége lényegéről is sok mindent elárul. És aztán, az évek múlásával, a puszkák többsége kisebb-nagyobb „kozmetikai” beavatkozásokon, sőt „plasztikai” műtéteken is átesik. Az agyazás méretre szabása, a változó testalkathoz, arcformához való igazítás után és mellett egyre több puska kap az agyazás díszítő faragása, avagy a fémrészek vése által egyéni és (immár a tulajdonosára is hasonlító) arculatot.

Átballagunk a szomszédba Tibor barátjához, akinek IZS márkájú, orosz gyártmányú, billenő csövű, egylövetű puszkáját újra agyazta, faragta, sőt véste is. Az ezüstszínű fémrészeket mindkét oldalon idilli természeti képek díszítik, „kakaskodó” özbakokkal, derűs nyugalommal lelegető, sorsukra váró sutákkal. Kívánatos kis puska, kézbe is vesszük, súlyozzuk, célra tartjuk, fényképezgetjük. A csúf kis béka karcsú és elegáns királyfivá változott.

Képzletben, a műhelyen kívül, hétköznapi, rutin feladatai ellátása közben is gyakran rajzol és vést, mondja Hári Tibor. Sőt, új puszkákat is gyárt... A célok és vágyak okán ismét a szenvedély kerül hát köztünk szóba, a szenvedély ugyanis éppen az ábrándjaink révén tart bennünket örökös elégedetlenségben és többre törő izgalomban... ❖

”

a szenvedély lényege alighanem éppen abban rejlik, hogy az esetleges kudarc sem töri meg...

Írás egy emberről, aki fényképeivel küzd
a Dunaújvárosról kialakult „nehézipari városkép” ellen

A cserkelő fotós

Őszintén megvallom, amikor egy napsütéses, ám felettébb szeles pénteki napon Dunaújvárosba indultam, magamban inkább arra számítottam, hogy az iparról, mintsem a Mezőföld keleti szélén, illetőleg a Duna jobb oldalán elterülő település faunájáról tudok meg többet. Tévedtem. Mielőtt önmagáról mesélt volna nekem, Klép Sándor vendéglátóm több olyan helyre is elvitt a városon belül, amely nem arról tanúskodott, hogy ez a város az ipar melegágya lenne. Így jutottam el a Pentele híd aljánál elterülő löszös partvidékre, és a központtól nem messze található partrészre. Utóbbi látványt számos Dunamenti település is megirigyelhetné...

A környékről kialakult „nehézipari városkép” ellen szívvel-lélekkel küzdő Sándor mindeközben kiadhatatlan információforrásnak bizonyul. Ahogy az autóval a város útjain gurulunk, felidézi a különféle helyek történeteit olyan elmúlt időkből, amikor Dunaújvárost Sztálinvárosnak, avagy Dunapentelének hívták. Történelmi tudása mellett természetszerető emberként a környék élővilágáról is szót ejt, amiről ugyancsak sokat tud. Ez nem meglepő, hiszen a településtől délre lévő faluból, Kísapostagból származik. Apjától már gyermekkorában megtanulta a természetszeretetet, amely azután sem múlt el, amikor '63 nyarán beköltöztek a városba. Nyaranta rendszeresen visszajárt a faluba, ahol ideje nagyját a természetben töltötte, például horgászással.

A fotós életútjáról már a városi Munkás Művelődési Központban beszélgetünk. Itt található a Mezőföld

Természetfotó Egyesület „bázisa” is, amelynek 1989-es megalakulásában ő is nagy szerepet vállalt ötletadóként. Jelenleg 23-an gyűlnek itt össze havonta egyszer, mind amatőr természetfotósok. Sándor a fotózásba 10 éves kora körül, egy családi kirándulás alkalmával kezdett bele. Az első nehéz döntés a hobbiával kapcsolatban főiskolásként érte. A szarvasi Növénytermelési és Állattenyésztési Főiskolán választania kellett: vadászattal vagy fotózással foglalkozik-e majd. Végül az utóbbi mellett döntött, mert elkerült a Kiskunsági Nemzeti Parkhoz, ahol növények vegyszeres kezelésével foglalkozott homokos, szikes területen. Itt a vegyszerek hatását folyamatosan saját felvételeivel dokumentálta, ez akkoriban kuriózumszámba ment. Ennek ellenére az etológia – a biológiának az állatok viselkedésével foglalkozó ága – továbbra is nagyon érdekelte, ezért jelentkezett a gödöllői egyetemre, vadgazdálkodási szakmérnöki képzésre.

Bár nem vadászik, az egyetemen tanultakat vadkárbecslőként mind a mai napig kamatoztatja. E mellett vállalkozóként járja az országot, cége mezőgazdasággal foglalkozik. A sok utazás természetfotósként is kapóra jön számára, mert így olyan témákat is meg tud örökíteni, amelyekre lakhelyén nem lenne lehetősége. A fényképes tevékenységében egyfajta realistának vallja magát, mert sokkal többre értékeli a cserkelés közben „lőtt” felvételeket. Kedvenc témái közé tartoznak az emlősök és a madarak, előbbieik közül főként őzeket fotóz szívesen. Egyébként minden téma megmozgatja a fantáziáját, régi álma például farkast fotózni, de nem kertben, hanem kint, a vad természetes környezetében. Másik célja saját használatra egy fotós könyv összeállítása, amelyben saját felvételeivel mutatná be a Duna melletti élővilágot. Jelenleg őzekre „vadászik”, a képeket pedig Farkas Dénes – vagy, ahogy többen ismerik: Dini bácsi – tervezett könyvében láthatjuk majd viszont...

Kókai Márton

Blaumann Ödön: Özhivás napjai DVD **2500,-**

Blaumann Ödön: Vadászévad 2013 DVD **2500,-**

Blaumann Ödön: Vaddisznóhajtások 7. DVD **2500,-**

Bors Richárd: A sparhelt titkai **2700,-**

Bors Richárd: Avarpaplan **3700,-**

Bozóki László – Tumppek Ferenc: Vadászkesek **5000,-**

DVD-k

Vadászat

A magyar erdő királya	3000,-
Blaumann Ödön: 100 gímika.....	2500,-
100 lövés vaddisznóra 1-3.	2500/db
Agancsosok	2500,-
Dámbarcogás	2500,-
Dámibikák bírálata	2500,-
Gímibikák bírálata	2500,-
Mufflonos bíráló	2500,-
Nagy bakok	2500,-
Óreg bakok	2500,-
Ózbak bíráló I-II.....	2500/db
Ózbak csalsípra	2500,-
Őznász	2500,-
Rendellenes, torz agancsú őzbakok	2500,-
Szarvaslesen	2500,-
Száz őzbak	2500,-
Vad és vadászat	2500,-
Vadászévad 2006-2012.	2500/db
Vaddisznóhajtások akciójelenetei I-V.	2500/db
Dámszarvasok földjén	3000,-
Heltay I.: Amit a nagyvadról tudni illik.....	5550,-
Hidvégi Béla: A világ tetején	2900,-
Ignác M.: Namibia – Első találkozás	3800,-
Oroszországi vadászatok	3800,-
Özhivástól a vaddisznóhajtásig dupla	4500,-
Rácz Gábor: Tizenkét hónap az erdőn	1980,-
Sáfrány József: Az én Afrikám I-II.	2100/db
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése.....	4900,-
A vaddisznó vadászata 1-2.....	4900/db
Egy vérből való.....	2980/db
Európa terítéken	4900,-
Özhivás	4900,-
Tesztvadászat	4900,-
Vadász ABC	4900,-

Íjászat

Szabadi Attila: Robin Hood sehoh.....	3130,-
Takács Viktor: A vadászijsz 1-2.....	4900/db

Művészet

A természet művészei	4500,-
Balogh-Somody-Szegedi: Kelet-Afrika vándora voltam.	2500,-
Bársony István: A lép és a pagony dalnoka	2700,-
Hidvégi Béla: A vadontól a múzeumig.....	2900,-

Solymászat

Balogh István: Vértelen vadászat.	4680,-
--	--------

KÖNYVEK

Klasszikus irodalom

Apponyi Henrik, gróf: Úti- és vadásznaplóm.....	6200,-
Avarffy Elek: Hej! Vadászok!.....	3500,-
Vadászkepek	2700,-
Özhivás	2500,-
Bársony István: Az elveszett Paradicsom	2450,-
Fekete vér	2000,-
Nyomról nyomra	2730,-
Fekete István: Emberek között	2600,-
Erdei utakon	2600,-
Erdély	2200,-
Kísértés	2200,-
Tűz mellett	2200,-
Útra kelünk	2500,-
Vadászok	2500,-
Zsellérek	2500,-
Harmat és vér	2400,-
Just Ödön: Vadásznapló töredékek	3700,-
Kittenberger Kálmán: Első elefantom	2600,-
Vadász- és gyűjtőúton Afrikában	6100,-

K. Rhédey Zoltán: Verébtől a szarvasbikáig ..	2700,-
Maderspach Viktor: Havasi vadászataim ..	2500,-
Medve!	2400,-
Makay Béla: Hegyen-völgyön	2900,-
Molnár Gábor: Dráma az őserdőben	2500,-
Nadler H.: A Keleti- és Déli-Kárpátokban ..	2500,-
Cserkészet és lesen Nagy-Mo.-n	2600,-
N. Nozdovics Lajos: Vadász emlékeim	3200,-
Reminiczy Károly: Kassai vadász történetek ..	2700,-
Tanos Pál: Erdőzűgás	2900,-
Thurn-Rumbach: Erdélyi szarvasok és medvék nyomában ..	2500,-
Zichy Géza, gróf: A Leányvári boszorkány ..	4200,-
Zichy Kázmér, gróf: A Guaso Nyiro mentén ..	4400,-

Kortárs irodalom

A szarvasok háreme	2200,-
Andrássy János Mihály: A kandalló előtt.....	3900,-
Ambrózy Árpád: Nimród csillaga alatt.....	2400,-
Apatóczy István: Ettünk falombot	850,-
Bán István: Medve 2	4000,-
Vízvarázs	4000,-
X-es	4000,-
Békés Sándor: A slapaj visszanez	2100,-
Elröppent évek	3680,-
Emlékekbe kapaszkodva	2900,-
Isten előszobájában.....	3528,-
Bornemisza Péter: Vadászszívvel	5400,-
Varázslatos vadászatok	3990,-
Capstick: Az utolsó elefántvadász.....	4800,-
Halál a fekete kontinensen	4300,-
Halál a magas fűben	5400,-
Csiák Gyula, dr.: A pagony dalnoka	2100,-
Cséplő József: Hajnalról késő estig	1800,-
Damaszkin Arzén: A maszaj fennsíkon	3900,-
Dinich László: Gazsi bácsi a törzsasztalnál ..	1970,-
Faragó-Fáczy: Régi dicsőségünk	2500,-
Fuchs Antal: Dicséretesség a Bakony	2300,-
Trilógia	9500,-
Gyimesi: Vadászataim a Kárpátokban (börkötésben) ..	8000,-
Szerelmem Afrika	7499,-
Halmágyi T. I.: Vadászatok idegen tájakon ..	6400,-
Hámory Gy.: Kurgánok között a Hortobágyon ..	1500,-
Hankó László: A medvék országa	3000,-
Hidvégi Béla: Sziklák peremén	4500,-
Vadászálomk birodalmában.....	3900,-
Vadászként a csúcson	7500,-
Hidvégi Jánoska: Magyarok Ázsia vadászösvényein ..	3900,-
Hubert G. Wells: Az állatidomár is ember ..	3450,-
Józsa F.: Umzingeli... - Az álmodó vadász ..	2900,-
Kászoni Zoltán: Székelyföldi vadászatok ..	4300,-
Wass Albert: szülőföldje vadászatai	4000,-
Kemény J.: Medvekalandok a Kárpátokban ..	2500,-
Keszthelyi Jenő: Csontszilánkok	3300,-
Kovács Dénes: A vívók apostola.....	3500,-
Vadászgyerekekről nemcsak vadászoknak ..	4500,-
Kovács Zsolt: A vadon vándora	6760,-
Állati emlék	2600,-
Kubasek: Jeles világutazók nyomdokain I-II.	3500,-
Márok Tamás: A képzelet vadászmezején ..	2700,-
Márton Imre dr.: A vadon hívó szava	3900,-
Mess Béla: Egy öreg vadász emlékei	2699,-
Két szenvedély rabságában	2499,-
Naplemente	1600,-
Palkovics Gy.: A zisten fölvitte a dolgomat ..	2495,-
Arcok, életek, történetek	2495,-
Kakpuszta	2495,-
Milliárdosok között	1995,-
Pető János: Hogyan tehet a vadász.....	1000,-
Megismerni a vadászt	800,-
Mit is gondol a vadász?	800,-
Mitől hízik a vadász?	800,-

Rakk Tamás: Göröngyös égi és földi utakon...	2500,-
Tűzözön és hóvihar	3500,-
Rácz Gábor: Majdnem megmásztam.....	3200,-
Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői ..	2200,-
Schwartz Béla: Mister KUDU	2200,-
Jávorszavassá avatom	2000,-
Siketfajd ketyegés és zergefüty	2200,-
Simkó Gyula: Szerelmem Afrika	4990,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok	2500,-
Szabó József: Harangszó	2200,-
Tizenkét hónap erdőn-mezőn.....	2500,-
Szy Ferenc: Vadászéletem Kanadában	2200,-
Török András Mátyás: Pókháló	4000,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcson	3500,-
Vadászatok itthon, otthon és a csúcson.....	3950,-
Vadászpuskával a csúcson	4200,-
Végh Endre, dr.: Megvadult szótár.....	4990,-
Murphy és a beteg vadász	1970,-
Vadászni emberi dolog	2900,-
Videcz Ferenc: Vendégek könyve	3200,-
Zsugorított görbétükör	1700,-
Zoltán János, dr.: Emlékek Évéről	3900,-
Zsigárdi Gyula: Diana másként akarta	3200,-

Szakkönyv

A halgazdálkodás gyakorlata	3600,-
Ambrózy: Amit a vadászijsz vizsgán tudni kell.	2200,-
Andrésiné-Andrés: Az erdész-mester könyve ..	2490,-
Bakonyi Gábor: Állattan	6500,-
Bartha D.: Magyarországi fa- és cserjefajai ..	3500,-
Természetvédelmi növénytan	5900,-
Bauer, Karl: Szőlőgazdák könyve	4200,-
Bertóti István: Özhivás	1800,-
Békési - Csarnai: Házi pálinkafőzés	2900,-
Bényei - Lőrincz - Sz. Nagy: Szőlőtermesztés ..	4400,-
Bicsérdy - Sugár: Vadbetegségek	3200,-
Binder Egon: Füstölés	2900,-
Bognár - Mercz: Szőlőművelés, borkészítés ..	2300,-
Czibulyás - Tóth: A japán fűj és tenyésztése ..	1650,-
Csányi Sándor: Vadbiológiai olvasókönyv ..	4200,-
Erker, Siegfried: Bakok!	5000,-
Faragó S.: A vadállomány szabályozása	3900,-
Vadászati állattan	4400,-
Farkas Dénes: Nézd és lásd!	3200,-
Fehér Gy.: Állatpreparátumok készítése	4900,-
Gahn, Bernhard: Házi vágás, bontás, töltelékárú-készítés ..	3500,-
Hurka, kolbász, szalámi	3500,-
Hasznos tanácsok világutazó vadászoknak ..	3490,-
Hartman: Mezőgazdaság a természet szolgálatában ..	1280,-
Heltai M.: Emlős ragadozók Magyarországon ..	3500,-
Heltay I.: Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell.	3150,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései	8550,-
Heltay - Kabai: Hivatásos vadászok kézikönyve I-II.	12 500,-
Heltay - Rácz Fodor: Vadászszervezés, vadászetika.	4600,-
Hespeler - Krewer: Fialat vagy idős?	3200,-
Hoffmann és Molnár: Vadászmozgató	500,-
Holdas-Szendrői: Nyúl	3200,-
Horváth Gy.: Zöldség- és fűszerkülönlegességek term.	2980,-
Horváth L.: Halbiológia és haltenyésztés	5400,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan	4200,-
Kohár László: A solymászatról kezdőknek ..	2900,-
Koloman Ferjentsik: Hatnyelvű vadászóztár ..	3490,-
Kozák L.: Természetvédelmi élőhelykezelés ..	5.200,-
Kovács Zs.: Farkasok a Kárpát-medencében ..	1800,-
Lajkó István: A halászmester kézikönyve	2490,-
Lampeitl, Franz: Mészékek könyve	3500,-
Lanszki J.: A korszerű prémesállat-tenyésztés ..	2125,-
Larousse: Vadászkönyv	8990,-
Mara Árpád - Sepsi Árpád: Farkasaink	2500,-
Molnár Kálmán dr.: Halbetegségek	2690,-

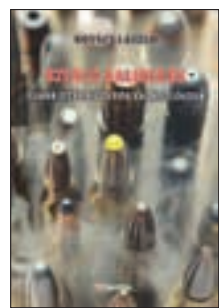
Bozoki László: Remetekanak **4350,-**

Hidvégi Béla: Hegyen innen, hegyen túl **4900,-**

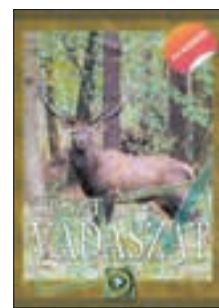
Hidvégi Béla: A világ tetején – Kirgizisztán DVD **2900,-**

Kovács László: Kiváló kaliberek **3330,-**

Kovács László: Lőporfüstös emlékeim **2990,-**

Takács Viktor: Tesztvadászat DVD **4900,-**

Nagy Gábor - Szabó Zsolt: Csigás íjak 1600,-
 Vadászijszgat 1500,-
 Pintér-Pócsi: Hal 2500,-
 Rakoncay Zoltán: Természetvédelem 1440,-
 Samwald, Achim: Aszalás, szárítás..... 2900,-
 Solyvás Egyesület: Évkönyvek 1999-2009 ..3000/db
 Szabó Péter: Rókák és terrierek 3360,-
 Szőljon a vadászkiért 1990,-
 Szöllősi Antal: Nyílegyenesen (íjászat) 1800,-
 Vadásztetikett 1500,-
 Varga Zoltán: Vadkár..... 4900,-
 Vén Zoltán: A görényezés rejtelmeiről..... 2800,-

Fegyver

Hartink, A.E.: Pisztolások és revolverek 4990,-
 Sörétes és vegyescsövű vadászpuskák enciklopédiája. 4990,-
 Kovács D.: Billenőcsövű golyós vadászfegyverek. 4800,-
 Vadászfegyverekről nem csak vadászoknak . 4500,-
 Kovács László: Kiváló kaliberek 3330,-
 Kívánatos kaliberek 2200,-
 Sokat próbált vadászpuskák 2990,-
 Vadnyugati vadászpuskák..... 3100,-

Gomba

Albert-Loosmády-Vasas: Ismerjük fel a gombákat 2.....2490,-
 Alexandra: Gombalexikon 1999,-

Carluccio, Antonio: Gombák könyve 5500,-
 Gerhardt, Ewald: Gombások kézikönyve ... 5999,-
 Györfi Júlia: Csiperketermesztés 2350,-
 Kis Gomba ABC receptekkel..... 1498,-
 Laux, Hana E.: Ehető vagy mérgező? 2680,-
 Milyen gomba ez? 1480,-
 Montag, Karin: Gombák 2680,-
 Rácz - Koronczy: Hogyan termesszünk csiperkét .. 2200,-
 Rimóczi I.: Gombaválogató 1-9. (5-ös nincs) ..2690/db
 Magyarország leggyakoribb gombái..... 2500,-

Kutya

A szolgálati kutyák tenyésztése 2730,-
 Alderton, David: Határozó kézikönyvek: Kutya..... 2800,-
 Bába Károly: A magyar vizsla 1090,-
 Bernáth István: Kutyaajták kislexikona..... 2490,-

Madár

A madárvonulás atlasza..... 5998,-
 Burger: Madarak képes enciklopédiája 5990,-
 Hume, Rob: Madárlesen 5900,-
 Juhász Lajos: Kertek, parkok madarai..... 2500,-
 Milyen madár ez? 1480,-
 Lederer, Roger: Csodálatos madarak 2990,-
 Madarak földön, vízen, levegőben 3990,-
 Sarah Khan: Madarak kis könyve 1040,-

Schmidt - Kalotás: A vadludak vízre szállnak. 2500,-
 Hétköznapiak a természetben 3500,-
 Varga Zoltán: Ők élnek Pannóniában..... 4990,-

Növények

Mayer, Joachim: Milyen fa ez? 1480,-
 Nagy Jenő, dr.: Növények az egészségért..... 1857,-
 Bartha D.: Magyarország fa- és cserjefajai ... 3500,-
 Mo. ritka fa- és cserjefajainak atlasza 7990,-

Egyéb termékek

Vadriasztó 980,-
 Kalapszalag1180,-

Webáruházunk teljes kínálatát a www.vadaszkonyv.hu honlapon találhatók!

Valamennyi árucikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

Telefon: +36-70/702-5000,

Tel./fax: +36-1/242-0042

e-mail: megrendeles@vadaszkonyv.hu

Megrendelését

postai utánvétellel szállítjuk.

A

HUNTING PRESS
 NEMZETKÖZI FOTÓÜGYNÖKSÉG

ajánlatai:

EDARU20130318005

HALIS20130322008

HKRIS20130209008

HKRIS20130209017

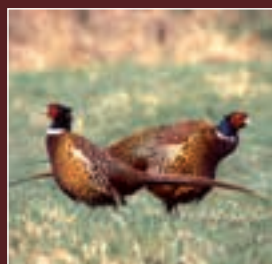
Kiemelt képeink

A TÖBBEZRES KÍNÁLATBÓL A FELVÉTELEK MEGTEKINTHETŐEK ÉS MEGVÁSÁROLHATÓAK A WWW.FOTOHUNTING.HU OLDALON

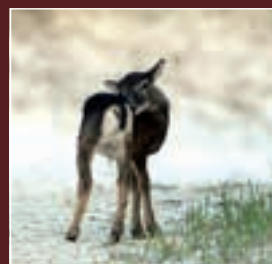
Akciós képeink

HBL0D20130404003

HFELA20130317007

HGYSZ20130321013

HGYSZ20130321030

Áprily Lajos

Március

A nap tüze, látod,
a fűre diákat
a hegyre kicsalta: a csúcsra kiállt.
Csengve, nevetve
kibuggyan a kedve
s egy ős evoét a fénybe kiált.

Régi, kiszáradt
tó vize árad,
néma kutakban a víz kibuzog.
Zeng a picinyke
szénfejú cinke
víg dithyrambusa: dactilusok.

Selymit a barka
már kitakarta,
sárga virágját bontja a som.
Fut, fut az áram
a déli sugárban
s hökken a hó a hideg havason.

Barna patakja
napra kacagva
a lomha Marosba csengve siet.
Zeng a csatorna,
zeng a hegy orma,
s zeng - ugye zeng,
ugye zeng a szíved?" ❖

Áprily Lajos

Zsenge március

Ragyogva jön. Fut már a völgy homálya.
Játékos flótahang szól valahol.
Azt hiszed, hogy a tavasz fuvolája?
Csak egy pityókos szajkó galagoly. ❖

Áprily Lajos

Március II

Álltam tavaszugáron ég alatt,
Kelő vetések zöldje tarkította
Az új életre ébredő vidéket;
Fejem fölött egyhangú károgással
Gyors szárnyalású varjúhad repült
Észak felé.

Az erdő hallgatott.
A természetnek nem volt bája még,
De már a mennybolt fényes tükörében
Halvány mosollyal nézdelé magát,
Mint rózsatestét a gyermekleány.

Álltam tavaszugáron ég alatt.
A szívem mélyén halk zsongás fakadt
- mint nyári éjen nyárfalomb között -,
A hosszú téli éjszakák ködétől
Fakult lelkeimmel átéreztem újra
A megváltó, dicső megújítást.
S már-már kinyílt az ajkam, hogy kiáltsam
Ujjongó szívűből: Üdvözlégy tavasz!

A HÓNAP TÖRTÉNETE

Útközben

Kovács László

Az ország másik felébe rándultunk ki és a vadászat után, az M1-esen éjszaka hazafelé megyünk. Tatabánya. Valahol itt kezdődik az a 45 kilométeres aszfalt, amely alatt gyermekkorom legkedvesebb emlékei nyugszanak. Amit Egyiptom kőművesei tettek egykor kezdetleges eszközökkel, ugyanolyan emberfeletti, elképzelhetetlen teljesítmény az újkor önkéntes rabszolgáitól e kolosszális építmény földmunkája. Szóval abban az időben dolgozni volt kötelező, nem megszakadni. Emlékszem a jambósapkás munkásokra, akik az első kapavágásikkal birtokba vették a lápi világ feneketlen iszaptengerét és lassan, az irdatlan dombok beton-keményre tömörített földjét hordták a helyére. Örökre eltiport és kettészakított minden útjába kerülő élőhelyet ott a Betonútépítő Vállalat.

A veszteséget igyekeztek hasznosítani az én korai tanítóim. Jaj volt annak a nyúlnek, amelyik a nyomvonalra tévedt, mert a mun-

kások addig üzték, míg meg nem lapult valami göröngyben és már repkedtek is felé a pajszerék, karók.

Két rátermett tökéletesre fejlesztette ezt a különös barkácsolási módot. Olykor kicsit arrébb is tekeregtek. Mit szépítem? Szenvedélyes orrvadászok voltak! Az egyik az apám volt. Úgy mozogtak munka közben, mint mikor az éhes hiúz sétálni megy. Ha valami fácán repült, azonnal ledobták nehéz terhüket, a terepáltót teknősbékából nyúlba kapcsolták (az orosz felező nemzetközi jelképei) úgy siettek abba a gazosba, ahol leszállt a madár. Sokszor egyszerre, mint a falkában vadászó ragadozók a prédájukért. Mire odaértek, remegő kezük már betöltötte a „fegyvereiket”, s mozgó magasleiseikből sasszemük a fácskák mimikrijét is észrevette. Távolról nézve egy ilyen önjáró gumikerekes földgyalu a tarlón bolyongó, óriás, nagybeteg őszállat képét mutatta, mintha a benne ülő emberrel sárkány tusakodna, tekerőzve, meg-megállva, majd újra nekiiramodva, csak úgy hányva a sarat mindenfelé. Aztán egyszer csak megszelídült, nem fújta fekete füstjét az égre és nyugodtan visszaállt a többi jámbor közé, hordani a földet.

Kizárólag álló vadra adtak le lövést. Apróvadra! Csúzlival, profi módon kezelve veszedelmes fegyverüket. Ha elfogyott a munió, a zsebben lévő savanyú cukrot, de még a bicskát is rálőtték a nehezen becserkelt madárra. Én meg, aki óvodás eszemmel, jól megtanultam a szovjet ipar gépóriásának kezelőszerveit, sehogy sem értettem, miért kaptam fécánt az ölemben, amikor nyúlba volt kapcsolva az a kar.

Weöres Sándor

Koratavasz

Ekkor az ifjú, zöldelő vetésből
Pacsirta szállt a fényes ég felé.
Dalolt, dalolt. S amint emelkedett,
Szemmel követtem versenytársamat.
És nem lehettem féltékeny reá:
Úgy éreztem, szívemből száll a dal,
Hálát rebegni a kelő tavasznak,
Amely az alvó nagy természetet
Szíven csókolta s új életre hívta.
És megcsókolta fáradt lelkemet,
Hogy érezzem parányiságomat,
És rügyben, szellőben, sugárban
Rajongva újra megcsodálhatom
Az istenség örök, dicső hatalmát.

Az út mellett szántóvető paraszt
Hajtotta, verte fáradt ökreit
S vadul káromkodott. ♣

Egy hete még tél volt. Csak az egyhúrú szél nyüszített és
trágyakupac gőzölt kinn a havas rögökön.
Aztán kis patakunk megduzzadt izma ropogva
törte a félaraszos, káka-szakállú jeget.
Hálisten, ma tavasz van! Szinte zenélnek a színek:
nagy dob mind a fatörzs, harsona mind a virág,
zongora a friss fű, hegedű a szelíd-rügyű ág és
versenyüket roppant, orgonaként a piros

és aranyos-sípú Nap megkezdte - bevégzi naponta.
Nézd, hogyan öltözik át nászra a szűz szerelem!
S jelmezből van az égen is: embereket figurázó
lassú gomolyfelhők mérik a kék levegőt. ♣

Vadméheket is befogtak, hogy gázolajszagú mézet termeljenek odahaza még hónapokig, és a rókakotorékok is meggyújtott gázolajos ronggyal füstölték ki. És mostohajaként nevelte az egyetlen túlélő kölyköt az, aki annak anyját és fivéreit elpusztította. A kis róka mindenki másra vicsorgott a betonvas-ketrecéből. A megerősödött süldőt aztán könnyes szemmel elengedte.

Mert vadász volt ízig-veéig, igazi vagány, minden hájjal megkent, csendes vadászember. Vadászvizsgát sosem tett, a puskát sem tartotta etikusnak, és mélyen elítélte, sunyi tolvajnak nevezte, aki a hurkolás hatékonyságát emlegetni merete előtte.

Nagyon szerettem minden szünidőt ott tölteni olyan szabadságban, mely sok embernek soha életében nem adatik meg. Mérhetetlen mennyiségű szalonnaszírt csöpögtettem a kenyérré történeteik hallgatása közben, a lenyugvó nap varázslatos fényében. A holdbéli táj peremén tüzet gyújtottam és vártam a gépóriások lassú, komótos érkezését. Az apró fülkékből sorra szálltak ki és gyűltek össze a gépkezelők, majd egy pillanat alatt „Pék!” felkiáltással magamra hagytak. Kortársaim talán sírva fakadtak volna az ijedségtől, de az én apám legkisebb fiát nem olyan fából faragták. Tudtam, nem nekem való móka 6-8 felnőtt férfi között lábatlankodni, amikor azok pusztá kézzel akarják elkapni a nyomvonalra tévedt „péket”. Szegény perec-gyáros, mintha nem tudná eldönteni merre is fusson. Váltogatja az irányt, közben néha megáll gondolkodni és minden nekiirromodásnál lisztes kezével, lovagló gyerek módjára ütögeti fehér ülepét, ami szürke porfelhőt vet olyankor. Aki

valaha kergetett már mezei nyulat, jól tudja milyen találó rá ez a titkos kifejezés. Ismeretlen vezényszavak, óriási esések, kiabálás, hatalmas röhögés, por és teljes zűrzavar volt az egész. És ha a nyúl ügyesebbnek bizonyult, szomorú, mégis boldog arcok sántikáltak vissza a földre dobott vacsorájukhoz. De ha egy tompa puffanás vetett véget az éles vészszirámnak, boldogan emelgették zsákmányukat. A figuránstól, a kubikos cigányon, az alsó és felső kenőn át, a gépész és művezető urakig így edzette egyenrangú testvérré - még azt a kislíut is - a társasvadászat eme legősibb formája.

„Érd 1000 m” – vakítja el szememet a kék tábla. Közeledünk.

Ebbe a városba érkezett haza az apám is. Izgatottan vártam hajnalban, hogy az éjszakai fáczánzás minden részletéről beszámoltassam őt. Csak azt nem értettem, miért nem mehettem vele, amikor az iskola nappal van. Ősszel voltak a legjobbak a tarlok. Néha 4-5 madár és 1-1 nyúl is hazakerült. A nyulat melegen nyúzták, de a fáczánok megmaradtak szép tollruhájukban. Amíg apám tett-vett odakinn, kikotortam a nejlonzacskók tartalmát. Kiegyenesítettem a meredt nyakakat, lábakat és egyforma pozícióba simogattam őket a szürke-piros műkőcsempén. Amikor apám mellém lépett, a meghatottságtól előbb némán állt, azután hosszan megölelt. Az a mezítlábas pizsamás legény, sem az apám nem ismerte a vadászetikát, a terítékkészítésről soha se hallottak. Mégis valami belső, ősi parancs tiszteletet követelt a vadnak, a vadásznak pedig üdvözlést. És egymásra volt büszke mindkét vadász.

Hazaértem, amikor igazi vadász lettem és végre itthon is vagyok! ♣

A stílussteremtő vadúzó

Szabó Imre

Széchenyi Zsigmond egyik könyvében jelmondatként használta: A „vadászat” vadúzás és erdőzúgás. De több erdőzúgás!... idézetet, amit a köztudatban azóta is, a vadászat tevékenységének ilyen-olyan célzatú jellemzésére használják.

Széchenyi könyveiben olyan művészi színvonalú gazdagsággal megfogalmazott gondolatokkal szól a honi erdők, nádasok, vizek, hegyek és völgyek világáról, amelyhez hasonlót egyetlen puska- és tollforgató társa a vadászirodalom berkeiben még nem vetett papírra. Műveinek jelentősebb részében egzotikus világokról – Afrika, Alaszka, India embereiről, élővilágáról, tájairól, társadalmáról, vadászati szokásairól – mesél, pedig vadászéletének java részét Magyarországon és a környező nemzetek pagonyjaiban töltötte, az ezekről szóló írásai nem sokkal haladják meg a félszáz íves terjedelmet.

Ezek az ívek két kötetet töltenek meg és a honi természetet kedvelők, meg a zöldkalapos puskaforgatók rongyosra olvasott breviáriumává lettek! Számára a hazai vadászatainak becse többet jelentett bármilyen egzotikus emléknél, erről szól a hitvallása is: „Valamennyi trófémat elsöpörte a háború, külföldit-hazait egyaránt. S ha most azt mondanák, válasszak, valamelyik visszajár, habozás nélkül a hazaiak után nyúlnék! Hiszen bárcsak el tudnám hitetni azzal a bakonyi bükkössel, azzal a somogyi ’rölössel’, azzal a székeley havassal (...) hogy nekem fontosabbak, előbbrevalók valamennyi egzotikus dzsungelnál!”

„...most abból élek, amit korábban elvadásztam!

A hazai vadfajokat jellemző, méltató gondolatainak némelyike – igazolván vele a honi vadászat iránti szívbeli elkötelezettségét – az afrikai szavannán vagy az alaszakai fenyvesben átélt honvágyszerű pillanataiban fogalmazódott és ezeket expedícióiról szóló műveiben osztja meg olvasóival:

- a „szárnyasvad” – legalább is a magam szerény véleménye szerint – minden olyan vadmadár, amely nemcsak a vadászsporthoz gyakorlására és élvezetére, hanem egyben a konyhára, vagyis élelem céljára is alkalmas.”

„Március közepe! Most lövik otthon az első szalonkát. Egy-két lesre szívesen hazalátogatnék. Nedves, földszagú, ibolyás hazai erdő, takarodót fújó feketerigó, rekedten dürgő fácánkakas, esticsillag alatt korrogva szálló szalonka. A magyar erdő márciusi ébredését nélkülözöm. És nincs az a pompás pálma, ami pótolhatná a somfabokor virágát!”

„Nincs szebb erdő az ezüstitörzsű, szeptemberi bükkös-nél és nincs szebb vad a benne orgonázó magyar szarvasbikánál!”

A Velencei-tóról szóló írásában párhuzamot von a modern világ és az ebben helyét kereső vízivad között, amelyet színesítenek a madarak hangjaira utaló népies szavak:

„Mert hiába – strandcukrászda hangszórója s a szürkelúd gaggantása, élesen – rikácsoló fürdővendég és halkan kvákogó kanalasréce - nem szívelik egymást.”

Líraian ír kedves vadjáról, az őzről és környezetéről, és az általa kevésbé becsült „parkvadról”, a dámnak barcogásáról, vadászatának idejéről olyan hangulati elemekkel mesél az olvasónak, hogy az a helyszínen érezheti magát, puskával, távcsővel a kezében.

„...harmathűvös, tömjénfüstös, balzsamos májushajnal, mézsűrű akácillat, szerteséjjel szóló gerlegurrogás, szárnyverdeső fácánkakas rikoltozása, orgonás mélyéből csattogó csalogány, kakukklitánia... Abba a száz hangon zsongó templomcsendbe, a fény-árnyék tarka játékába, hol a beszökő napdárda színezüstre gyűjtja a pókbálót, s csak pillanatra festi ki az átlibbenő lepkét? Ebbe a rámbába illik a magyar őzbak.”

„Én főképpen azért becsülöm ezt a szarvast, mert bőgésének idején legszebb az erdő. A vénasszonyok nyarának aranykődben fürdő októberi hajnalai különbek, tarkábbak, balzsamosabbak a szarvasbögés szeptemberi hajnalainál. A bőgő dámlapátos vadászatát a környezet pompája teszi emlékezetessé.”

Sokan, sokféleképpen írtak már a tűzokról, a mádról szóló legszebb sorokat a magyar irodalomban Széchenyi vetette papírra: „A tűzok pedig a magyar pusztá emberkerülő, mérföldekre széttekintő, éberszemű „vadpókája” – bezzeg nem a civilizáció madara! Hanem a magányos pásztoremberé, a szabadban éjszakázó rideggulyáé, az ősidők óta ártalmatlannak bizonyuló bádogkolompé, a csendé, a zavartalanságé, a szél kergette ballangóé, a csalfa délibábé...”

A honi vadfajokról szóló, biológiai és ökológiai megfigyelésekkel színesített sorai mellett tárgyyszerű szemléletességgel, mindenki számára világos szavakkal ír – a tróféáról, a vadúzás szenvedélyéről és a kint-keszervet okozó vadászati balesetekről:

„Mert aki tróféáit elhanyagolja, aki nem kezeli őket kellő szeretettel, az én szememben nem is vadászember. Annak keze méltatlan a vadászfegyverre, mert hiszen golyója, még ha talál is – kárbavész.”

„Azzal a vallomással akarom ugyanis kezdeni, hogy az „igazi”, majdnem azt merném mondani „nemes” orvvadász iránt, valami tagadhatatlan vonzódást, bizonyos lelki rokonságot érzek. Közelebb áll a szívemhez a vadonatúj ruhában feszengő, „Sonntagsjager-nél, divatból vadászó,

városi újgazdagnál, kontár kocapuskásnál, kényeskedő, kizárólag nagyúri kényelemmel tömeggyilkoló „mesterlövőnél” s a „vadász”-i rangot bitorló, sok egyéb „törvényes” puskaforgatónál. Hanem azokra az ősi szenvedély hajtottá, természetosztagiával terbelt – vagy megáldott? – vadászat szerelmeseire...”

„A vadász halált hozó fegyvert fog a kezében. Tehát nemcsak fegyvert, hanem halált is. Mégpedig nemcsak az elejtésre kerülő vadnak, hanem a gondatlanságából netán pórul járó embertársának halálát is.

Széchenyi írásait a vidék tájszavaival gazdagítja, a Velencei-tavi vadászatokról készített, szinte helyszíni tudósításszerű soraiban is feltűnik a helyi halászkok, pákászkok nyelve – „rigyás, csörmelékes” – a népies madárnevek – öreg-dunai-, sipuló-, csukoládé-, kalánorrú-, búbos-, bagófejű-réce, nagybujár (búbos vöcsök), kisbujár (feketenyakú vöcsök), sárca-, бүдös fekete (sárca), vasfejű gábor-, gáborszarka-, törökveréb (tövisszűrő gébics), valamint a madarak hangjuk és viselkedésük megfigyelése alapján alkotott szavai is:

„Madárszó is mindenfelől hallatszik: sokféle réce sáporogása-krekegése-fütyülése, kisbujarak flótaszerű viribellése, nagybujarak korrogó káromkodása, sárca-cák kittyentő cipákolása, cankók cifra tilinkózása...”, – talicskázna, csuportozna, fellángózna, kajdászna, bujognak, hőmbölgnek”.

Az általa átélt időjárás viszonyosságokról sokat ír, az éltető Napról szóló sorai másról szólnak afrikai és másról alaszkaikönyveiben:

„Emelkedik a nap. Ereje nőttön-nő, irgalmatlanul szórja rám tűznyilainak záporát, izzó vaskalappá kovácsolja fejemen a parafasisakot, feszíti, szédíti, tompítja lüktető agyamat.”

„A Nap pedig ugyancsak tékozló kedvében van. Ész nélkül szórja, ontja az aranyat, (...) Sugarai szinte gyújtogatnak. Újabb, élénkebb lángokra lobbantják az ősülő erdő dércsipe lombzatát. Olyanok a tarkán fénylő hegyoldalak, mint valami óriási perzsa szőnyeg, olyanok mint a fácánkakas aranyos zölden csillogó melle.”

A minden hazai vadász számára legfontosabb szarvasbögérről szóló hangulatteremtő sorait a valóságban sokan és sokszor átérték, mégis olyan varázslatosan meséli el, hogy az olvasó együtt élvezi Széchenyivel a hallottakat és látottakat:

„Amikor bealkonyodás után, homályba borult ösvényen, ködnevelő réten ballagtunkban, minduntalan meg-megállunk, négy-öt perces hallgatózásra... de csak a fáradhatatlan tücskök fűjják. Ágról ágra koppan a hulló makkszem. Egy-két macskabagoly hühög, jánosbogár holdfényű mécsese pislog a cserkészút mentén... s az egyre gyémántosodó égboltra hirtelen tűzkigyót rajzol, ismeretlen célú futtában a hullócsillag...”

De alig indulunk el ismét, alig megyünk egy dobásnyit – gyökeret ver a lábunk – megszalad a szívünk verése. Elnyösörögte magát az első szarvasbika.”

„...Halkult a mező is, természetét betakarították. Kialudt a búzavirág, a szarkaláb, a pipacs riktása, csak néhány ökörfarkkórón, maradék tisztességszádon döngöcsélték fáradtan gyújtógető méhek... egyformán kékelte az erő szilvaszem meg a kőkénybokor bogója, diófák alatt frissen tört lombosnyeg, dióverő póznák kíméletlen munkája zöldellet, zsúfolt tőke árnyékában hamvas gerezd pironkodott, hegyoldali pincékben szüretre készülődtek... na – ilyenkor kezdődött a kárpáti szarvasbögés ideje!”

A másik ősi elemről – a tüzről, egyben a vadásznapot lezáró tábortüzzről az alábbiakat írja:

„Nincs szebb tűz a tábortüznél. Mindig barátságos, mindig megértő, örömben-bánatban egyformán osztozó. Akár-

mennyit fáradtál, akármennyit bosszankodtál napközben, a tábortűz mellett kibékülsz a világgal. Megnyugszol, lehiggadsz, mindenkinek megbocsátasz. Jótékony, mindent kiegyenlítő békeesség árad a tábortűz ropogásából. (...) Szeretem a tábortűz játékos lángjától ki-kirezesedő marcona ábrázásokat, a belőlük felpislanó cigarettavég vagy pipadohány tüzzsemét...”

Gróf Széchenyi Zsigmond, mint vadász - mestere volt a fegyvernek, mint író - a tollnak. A gondolatainak papírra vetése – amelyeket nyelvtani fordulatokkal, jelzőkkel színesített – azzal a szándékkal íródott, hogy az élményét minél valóságosabb módon ossza meg, és átélő társává tegye sorainak olvasóját. Igényes író volt, képes volt, ha számára nem tetszett a leírt szöveg, oldalakat megsemmisíteni és újraírni.

Már az első könyvéről, a Csui-ról elismerő kritikát írt Zilahy Lajos a Pesti Naplóban. Széchenyi később az írószövetségnek is tagja lesz, ahonnan a Rákosi-korszakban kizárják ki, de már az ötvenes évek végén újra megjelennek művei. Ezeket a világ öt nyelvéen 1,5 millió példányban vehették kézbe az olvasók.

Egykoron szemére vetették, hogy elvadásztá a vagyont. Erre ő azt válaszolta: most abból élek, amit elvadásztam. Az ebből született emlékek papírra vetett írásából, a könyveiből, amelyek a magyar nemzeti irodalmat tették gazdagabbá, rangot adva, Parnasszusra emelve a természetről szóló vadászirodalmat. ♡

HUNTTROPHY.COM

A VADÁSZOK KÖZÖSSÉGI OLDALA

CSATLAKOZZ A VILÁG VADÁSZAINAK KÖZÖSSÉGI OLDALÁHOZ!

HA VADÁSZATI TEVÉKENYSÉGET FOLYTAT VÁLLALKOZÁSOD, HA VADÁSZOKNAK KÍNÁLSZ SZOLGÁLTATÁST, TERMÉKET, ITT A HELYED! MUTASD MEG MAGAD A VILÁG VADÁSZAINAK! ÉRD EL A LEGTÖBB EMBERT EGY CSATORNÁN A **WWW.HUNTTROPHY.COM VADÁSZATI KÖZÖSSÉGI OLDALON**.

HA KÜLÖNLEGES TRÓFEÁK KERÜLNEK TERÍTÉKRE VADÁSZTERÜLETEDEN, VAGY KIEMELKEDŐEN JÓ APRÓVADAS TERÍTÉKET PRODUKÁLTOK HÉTRŐL HÉTRE, MUTASD EZT MEG A VILÁGNAK, HOGY MÉLTÁN BÜSZKE LÉGY ARRRA A MUNKÁRA, AMIT HOSSZÚ ÉVEK ALATT ÉRTÉL EL!

HA VADÁSZATI IRODAKÉNT VADÁSZATI LEHETŐSÉGEKET KÍNÁLSZ ÉS TE VAGY A SZAKMÁBAN A LEGJOBB, ITT A HELYED! ÉRD EL, HOGY A TE ÜGYFELEID ÍRJÁK A LEGTÖBB POZITÍV ÉLMÉNY-BESZÁMOIÓT AZOKRÓL A VADÁSZATOKRÓL, AMELYEKEN TE KALAUZOLTAD ŐKET.

HA A TE ÜZLETED KÍNÁLJA A LEGJOBB ÁRON A VADÁSZFEGYVEREKET, LŐSZEREKET ÉS KIEGÉSZÍTŐKET, LÉPJ BE A LEGGYORSABB ÉS LEGHATÉKONYABB PIACRA, A VADÁSZOK ONLINE KÖZÖSSÉGI OLDALÁRA.

SZEREZZ MINÉL TÖBB KÖVETŐT A WWW.HUNTTROPHY.COM VADÁSZATI KÖZÖSSÉGI OLDALON, ÉS TEDD KÖZZÉ EGY KATTINTÁSSAL TERMÉKED VAGY SZOLGÁLTATÁSOD TÖBB EZER VADÁSZEMBER SZÁMÁRA.

VÁRUNK A VILÁG VADÁSZAINAK KÖZÖSSÉGI OLDALÁN A **WWW.HUNTTROPHY.COM-ON!**

VADÁSZÜDVÖZLETTEL,
A **HUNTTROPHY.COM** CSAPATA

A HÓNAP TÉMÁJA

Olvasóinkat még mindig „megmozgatja” a Pilisi Parkerdő Zrt. területén január 7-én történt kutyalövés. Örvendetes, hogy ezúttal végre az állattartók felelőssége is felmerül – amelyről ráadásul Tornóczky Anita, az Országos Állatvédelem Alapítvány szóvivője beszélt. A cikket, amely eredetileg a hvg.hu-n jelent meg, változtatások nélkül közzétettük honlapunkon.

A felelős állattartásról

Szóval Tornóczky Anita, aszondja, hogy „A vadász kamarával folyó egyeztetéseken azt szorgalmazzuk: változzon a törvény olyan módon, hogy a kóbor, vadat űző ebeket élve fogják be”. Mármint hogy kik fogják be őket? Hogyan? Miből? De ha be is fogja őket valaki, utána mi lesz? Elviszi a menhelyre, ami már ügyis túlteltett? Nem azon kéne agyalni, hogy a vadászterületen levő kóbor vagy nem kóbor kutyákat lőni vagy befogni szükséges, hanem olyan szabályokat kellene alkotni, amik betartásával nem kerülne kutyák a vadászterületre!

Borlay Dénes

Már többször leírtam, de most ismét megteszem: véleményem szerint a meglévő jogszabályok megfelelőek, csak mindenkinek be kellene tartania, illetve tartatnia! Az a baj, hogy többnyire az állattartók szegik meg az előírásokat, és még ők vannak felháborodva, ha a vadászok teszik a jogszerű dolgukat! Az állattartók hozzanak maguk között olyan határozatokat, amelyekkel meg tudják akadályozni az állatok elpusztítása nélkül is a kutyák, macskák károkozásait! Pl. az állatvédők fizessék meg a vadászoknak okozott károkat és az élve befogás költségeit! Ha nem tudják ezt elérni, akkor ne mutogassanak a vadászokra, vessenek követ magukra! Erről győzze meg az MVK az állatvédőket!

Dudás Mihály

Közmunka, de milyen áron?

Észak-Bácskában nem a közmunkások károsítják a természetet, csak azért mert itt Szerbiában már eleve katasztrofális a helyzet a természetben. Az emberi kapzsiság volt és

ma is az oka annak, hogy szinte minden talpalatnyi területet felszántanak, megművelnek, ha lehetne, még az aszfaltutat is bevetnék. Másrészt a vadászok által telepített remizeket, csendereseket rendszeresen kivágják, lopják azok, akik így oldják meg a fűtésüket. Az illetékesek állítólag tehetetlenek, bár valószínűbb, hogy simán nem akarnak foglalkozni a problémával. Hivatalos kimutatások szerint évente mintegy másfél centi termőtalajt visz el a szél erről a vidékről. A szélvédő sávok telepítésére már készültek tervek, de az erre való pénzt inkább másra költik. Nem részletezem: a vadászok természetmegóvó munkáját joggal nevezzük sziszifuszinak és már mi sem bírjuk sokáig. Önöknek még van mit megmenteniük, nálunk lehet már késő!

Hadzsy János

Vadász fogta kutya

Nem véletlen a népi mondásra, a róka fogta csukára való utalás. A párom, aki Somogy megyében vadgazda-mérnökként végzi munkáját, találkozott egy gazdátlanul kóborló ebbel egy vasárnapi napon, január 19-én. A kutya kimerült és rossz állapotban volt, így gondolta, hazahozza annak reményében, hogy rendelkezik a kötelező chip-azonosítóval.

Másnap, hétfőn az önkormányzatnál kezdte a napot és kérte a jegyzőnőt, hogy rendelje ki hivatalból az állatorvost és ellenőrizze a chip-azonosítót, mivel ez alapján a kutya rövid időn belül visszakerülhet gazdájához. Az állatorvos még aznap délután megérkezett és családostan vettük tudomásul, hogy a kötelező azonosítónak nyoma sincs. Másnap ezt jeleztük a hivatalban és kértük, hogy a kutya további sorsáról gondoskodjanak, mert mi csak ideiglenesen fogadtuk be. Néhány nap múlva ismét az önkormányzatnál indult a nap. Ekkor már nem a jegyzőnő foglalkozott az ügygel, hanem egy másik hivatali személy, aki azt az álláspontot vallotta, hogy minden rendes vadász lelővi a kóbor kutyát a vadászterületen, nem pedig hazaviszi, ezzel a hivatali szerveknek anyagi gondot okozva.

Kérdem én, mi a teendő?

Adott egy vadász és egy kóbor eb, ami – a már jól ismert okok miatt – nem a területre való. A jelenlegi viszonyok közt, amelyek a médiából jól érzékelhetők, ha a vadász lelővi a kutyát, akkor bűnösnek titulálják, ha megóvja, és hivatalos úton próbál gondoskodni a sorsáról, akkor anyagi gondot okoz azoknak a szervezeteknek (önkormányzat), amelyeknek hivatalból intézkedniük kellene.

Utolsó érdeklődésünkre azt a választ kaptuk, hogy tartsuk meg a kutyát vagy vigyük vissza oda, ahol összeszedtük. Ugyan vannak törvények, de vajon kinek kedveznek és egy ilyen esemény után ki válik bűnössé és ki nem? A kutya gondatlan gazdája, vagy a vadász, aki a vadászterületen él, a vadállományban kárt okozó gazdátlan ebeket elejti?

O. J. vadász hölgy

Szerkesztőségi kommentár:

Kutyabarátok rendszeresen javasolják különféle sajtóorgániumokban a vadászoknak, hogy a területen kóborló kutyákat ne lőjék le, hanem fogják be azokat, és keressék meg a gazdájukat. Íme egy élő példa, amikor egy vadász – a humánus nevében – befogott egy kóbor kutyát – vállalva a veszélyesség megkapásának veszélyét a kutya esetleges harapása miatt – napokig etette, itatta, és munkaideje rovására (mivel hivatal csak azalatt van nyitva!) az önkormányzathoz járkált több alkalommal, s egyelőre a nyakán maradt a kutya. Vajon mit csináljon vele? Hol vannak ilyenkor a vadászt gyilkosnak tartó véresszájú kutyavédők, vajon miért nem jelentkezik egy sem, hogy magához vegye a „megmentett” ebet? Vagy az egész csak szájtepés, és más (persze, nem a kutya) farkával egyszerűbb verni a csalánt? Miután tartani nem tudja (kennel helyett egy vaddisznóbefogó karám az ideiglenes lakhelye), így minden megy majd tovább a hivatalos úton. Az egyébként igen szerény anyagi helyzetű önkormányzat – mintegy 60 ezer forint extra költséget vállalva – kifizeti az állatorvost, kihívja a sintért (bocsánat, ebrendészeti szakembert), aki elviszi egy nem kifejezetten kutyabarát tömegszállásra, ott eteti, itatja egy hónapig, s ha nem jelentkezik érte senki, hatóságilag elaltatja a megmentett ebet. Ugye szép történet? Mégis, ki itt a hunyó?

- som

Ilyen még nem volt!

Február 15-én, este 19 óraker, a Pilisi Petőfi Vt. (Pest megye) területén, vaddisznó-lesvadászat közben – Puhl Ferenc vendégeként – Katona László, a Tizsasülyi Szőke Tizsa Vt. tagja ejtette el a képen látható szuka nyestkutyát. A fogazatáról ítélve fiatal egyed a vadásztársaság területén az első terítékre került nyestkutyá. Korábban senki sem látta, így valószínűsíthető, hogy egy vándorlásban lévő példány került puszkavégre. **P.F.**

Vadgazdálkodási szakemberek találkoztak Kaszón

A kárpát-medencei régió vadgazdálkodási szakemberei találkoztak Magyarországon, Kaszópusztán február 1-jén, hogy megismerkedjenek egymással, és kialakítsák a jövőbeni együttműködést szolgáló kapcsolatokat.

A Vidékfejlesztési Minisztérium (VM) éllemiszerlánc-felügyeletét és agrárigazgatásért felelős helyettes államtitkára, Bognár Lajos közölte: az egynapos találkozón részt vettek a Kárpát-medence Európai Uniói tagállamainak szakemberei, Románia, Horvátország, Szlovénia, Ausztria, Csehország és Szlovákia, valamint Magyarország vadászati hatóságainak és vadászati szövetségeinek képviselői.

A találkozó célja az volt, hogy az országok vadászati politikái alapján az EU-ban vadászati kérdésekben közös álláspontot alakíthassanak ki. Ennek azért van nagy jelentősége, mert az EU-ban ez a terület még nem harmonizált, és így a Kárpát-medence érdekeit közös fellépéssel együttesen lehet érvényesíteni a vadgazdálkodás területén – mondta a helyettes államtitkár.

Bognár Lajos kitért arra, hogy a találkozó keretében külön tárgyalásokat folytatott Jost Jaksával, a szlovén mezőgazdasági minisztérium erdészeti, vadászati és halászati igazga-

tóságának főigazgatójával, amelynek eredményeként létrehozták a magyar-szlovén vadgazdálkodási munkacsoportot.

A tárgyaláson téma volt a vadállományok kezelése és az ahhoz kapcsolódó, határon átnyúló állami feladatok összehangolása, ennek érdekében pedig együttműködésre van szükség a két ország között a vadgazdálkodási politikákban, és a vad által okozott károkkal is behatóbban szeretnének foglalkozni. Mindennek azért van jelentősége, mert a közös határok mentén a vadállomány migrációja, vándorlása jelentős, itt gyakorlatilag közös vadállományról lehet beszélni, és hasonló problémákat is kell kezelni mindkét országban – mondta Bognár Lajos.

MTI

TRIPLE DUTY 1-6X24 **EZEKIEL 3-30X56** **TRIPLE DUTY 6.5-25X56**

S I G H T M A R K
TISZTÁN ÉS MESSZEREBBRE LÁTHAT

GHOST HUNTER 2X24 **SOLITUDE BINOCULAR XD 10X42** **SOLITUDE 12X50 BINOCULAR** **TWILIGHT 5X50**

GUNWORKS **NV ECLIPSE 4x50** **PSI**

Megérkezett hazánkba az amerikai csúcsmínőséget képviselő Sightmark termékcsalád.

ÁPRILIS 25-IG MINDEN TERMÉKÜNK AKCIÓS ÁRON KAPHATÓ!

WEB: WWW.SIGHTMARK.HU TEL.: +36307903721

XI. Országos Diana Bál

A VKE Diana Vadászholgy Klub immáron 11. alkalommal rendezte meg az Országos Diana Bált, melynek február 1-jén a mórhalmi Colosseum Hotel****SUPERIOR adott otthont.

A bált a vadászhimnusz hangjai nyitották, melyet Szeredy Krisztina énekművész adott elő, majd Bán Beatrix, a Klub elnöke köszöntötte a résztvevő vendégeket. A XI. Országos Diana Bált Pál Gyula, a Safari Club International Közép-Magyarországi Egyesületének elnöke nyitotta meg. Beszédében kihangsúlyozta a vadászholgyek jelenlétének jótékony hatását a hazai vadászati közéletre, méltatta a Dianák elmúlt 10 évben végzett erőfeszítéseit, példamutató összetartását, majd hivatalosan is megnyitotta a bált.

Az ízletes vacsora alatt a Kiss Ferenc Vadászkiért Együttes műsora, valamint Szeredy Krisztina és Szélpál Szilveszter operett előadása szórakoztatta a közönséget.

A talpalávalót a korábbi években is nagy sikert aratott szegedi StandUp Együttes „húzta” hajnalig, akik fantasztikus hangulatot teremtve fáradhatatlanul válogattak a hazai és külföldi slágerekből álló repertoárjukból.

Bán Beatrix

FOTÓ: POLSTER GABRIELLA

Bál Kenesén

Immár hetedik alkalommal is számosan, mintegy százhuszan gyűltek össze közös ünneplésre az Újkúti Vadásztársaság és a Balatonkenese és Környéke Földtulajdonosi Közösség tagjai és vendégei február 15-én. Mint Máhl Ferenc, az Újkúti Vt. elnöke köszöntő beszédében rámutatott: Kenesét és az általa vezetett vadásztársaság székhelyéül szolgáló Vörösberényt immáron évezredes kapcsolat fűzi össze: Szent István királyunk a két falut több másikkal együtt adományozta a veszprémi kolostornak. A vadászatban is hangsúlyos szerep jut az emlékezetnek és a hagyományok, valamint a vadászbarátságok ápolásának. Sipőcz

II. Győri Jótékonyági Vadászbál

Február 8-án került megrendezésre a győri Révész Hotel nagytermében a II. győri jótékonyági vadászbál, a Győr-Moson-Sopron megyei Vadászati Kulturáért és Vadgazdálkodásáért Közhasznú Alapítvány és a szálloda tulajdonosai, a Dudits család közös rendezésében. A bál fővédnökségét Pechtol János, az OMVV ügyvezető elnöke vállalta el. A bálon megjelent dr. Jámbor László, a megyei vadászkamara elnöke, Oláh Csaba, a Vadászati Kulturális Egyesület elnöke, Pintér Csaba, a bál szervezését számos jó tanáccsal erkölcsileg támogató megyei kormányhivatal földművelésügyi igazgatóságának vezetője, a megyei rendőri vezetők, élükön Csizmadia Gábor főkapitánnyal, valamint a megyei és megyén kívüli vadászélet számos személyisége, társasági elnökök, vadászmesterek, és természetesen a tagság.

A tombolára a fődíjat – egy három trófeát magába foglaló afrikai csomagot –, a bálon résztvevő Bennie van Niekerk (Hoeksfontein Safaris) saját dél-afrikai vadászterületén ajánlotta fel, de a díjak között voltak egyéb

vadászati lehetőségek, apróvad-vadászatok, valamint több művész munkája, közöttük dr. Kun Edit, Iván István és Kóhalmy Tamás festményei, Debreczeni Sándor iparművész vadászkései, a győri püspökség felajánlásai stb. A köszöntők után a finom vacsorát a csornai premontrei szerzetes, Gottfried atya áldással nyitotta meg, utána műsor következett, majd igen jó hangulatban hajnali 4-ig táncoltak a résztvevők. A bál bevételének nyereségét az alapítvány számlájára utalja át a szervező szálloda.

Kóczy T. László

Az alapítvány kuratóriumának elnöke

Vadászbál trófeakiállítással

Február 15-én tartotta hagyományos vadászbálját a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Vadászkamara és az Észak-magyarországi Vadászszövetség. Helyszínül ebben az esztendőben a miskolci volt Központi Leánykollégium különterme szolgált, melynek előtermét a vendégek nagy meglepetésére egy közel száz trófeából és preparátumokból

álló vadászati kiállítás is színesítette. A népes vendégsereget a Borsodi Vadászkiértőzők üdvözlése után a vadászkamara elnöke, Kriston Nándor, majd dr. Székely László, a vadászszövetség elnöke köszöntötte.

Ezt követően került sor a rendkívül tartalmas és változatos svédasztalos vacsorára, majd a Miskolci Nemzeti Színház művészeinek zenés-táncos-humoros műsorára.

Tóth Á. Dénes, megyei fővadász

Idén is jól sikerült

A vadászhimnussal kezdődött február 15-én, Kecskeméten a Bács-Kiskun megyei Vadászszövetség, és a Városföldi Vadásztársaság vadászbálja. A hatodik alkalommal megtartott bál ezúttal is rendkívül jól sikerült a Három Gúnár vendégházban.

A vendégek fogadását követően vadászkiértőző nyitotta meg a mulatságot. A bálózók – ez is hagyomány már a vadászköznél – nemcsak táncolhattak ezen az estén, hanem az erre az alkalomra kitelepült rulett, póker, és Black Jack asztalok mellett fedezet nélküli zsetonokkal tehették próbára a szerencséjüket, és természetesen nem maradhatott el a tombola sem...

A „Barátság Disznója”, vagyis a Csizsár Csaba vadásztársunk által felajánlott torta

HOLDNAPTÁR • MÁRCIUS • 31 NAP

● újhold, ☽ növekvő, ○ telihold, ☾ csökkenő

A hó napja	A hét napja	A nap névnapja	Nap		Hold	
			kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)	kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)
1	Szo	Albin	6.25	17.28	6.05	17.59●
2	V	Lujza	6.23	17.30	6.36	19.15
3	H	Kornélia	6.21	17.31	7.07	20.29
4	K	Kázmér	6.19	17.33	7.39	21.39
5	Sze	Adorján	6.17	17.34	8.12	22.47
6	Cs	Leonóra	6.15	17.36	8.48	23.49
7	P	Tamás	6.13	17.37	9.28	---
8	Szo	Zoltán	6.11	17.39	10.12	0.46☽
9	V	Franciska	6.09	17.40	11.00	1.38
10	H	Ildikó	6.07	17.41	11.53	2.23
11	K	Szilárd	6.05	17.43	12.48	3.03
12	Sze	Gergely	6.03	17.44	13.46	3.38
13	Cs	Krisztián	6.01	17.46	14.46	4.09
14	P	Matild	5.59	17.47	15.47	4.37
15	Szo	Nemzeti ü.	5.57	17.49	16.49	5.04
16	V	Henrietta	5.55	17.50	17.52	5.29○
17	H	Patrik	5.53	17.52	18.56	5.55
18	K	Sándor	5.51	17.53	20.02	6.23
19	Sze	József	5.49	17.55	21.08	6.52
20	Cs	Klaudia	5.47	17.56	22.15	7.26
21	P	Benedek	5.45	17.57	23.19	8.05
22	Szo	Beáta	5.43	17.59	---	8.50
23	V	Emőke	5.41	18.00	0.20	9.44
24	H	Gábor	5.39	18.02	1.16	10.44☾
25	K	Irén	5.37	18.03	2.06	11.52
26	Sze	Emánuel	5.35	18.04	2.49	13.04
27	Cs	Hajnalka	5.33	18.06	3.27	14.19
28	P	Johanna	5.31	18.07	4.01	15.34
29	Szo	Augusztó	5.29	18.09	4.33	16.49
30	V	Zalán	6.27	19.10	6.04	19.03●
31	H	Árpád	6.25	19.12	6.35	20.16

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Márciusban: muflonkosra – vaddisznóra – rókára – aransakálra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

HUBERTUS VADÁSZISKOLA

Állami Vadászvizsgára felkészítő tanfolyam

Tankönyvek	4990 Ft
Amit a fegyverismereti vizsgán tudni illik:	2490 Ft
Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései:	2490 Ft

További információ a honlapunkon! Tel: +36-28-610-975
www.hubertusvadasziskola.hu • www.hubertus.com

TOVÁBBI HÍREINKRŐL RÉSZLETESEN
A WWW.HUNTINGPRESS.EU
HONLAPON OLVASHATNAK!

Gerendási idényzáró

Előbújó hóvirág, valamint a csoportokban „vonatozó” nyulak január eleji látványa mind-mind a közeli tavasz illúzióját keltette az emberben. Élménybeszámoló a Széchenyi Zsigmond Vt. fácánvadászatáról.

Idén 16 éve, hogy nem nevelünk fácánt, ezért a „közepes éves teríték” címhez még 60-70 db hosszúfarkú „rakéta” aggatékra fűzése hiányzott. Hogy mi a közepes év nálunk Gerendáson? 400-500 darab közötti terítéknél – ami 6-8 vadászaton jön össze – szoktuk mondani ezt, ami nem tűnik valami hatalmas nagy mennyiségnek – „mentségünkre” szolgáljon, hogy 4200 hektáros területen, kizárólag vadfácánnak szól a kürtszó!

Január végén azután imáinkat meghallgatták az égiek, és leesett az első hó! Gyors körtelefon után dőlt el a záró vadászat február 1-jei időpontja. Mindössze 12 vadász tudott megjelenni az idényzárón. Vági Ádám vadászmeister rövid eligazítása után a szokásos módon, két brigádra osztva kapaszkodtunk fel a traktor húzta pótkocsikra. Tíz kisebb-nagyobb, a vadásztársaság által telepített erdőcske vadászata szerepelt a programban, ahol az előrejelzések alapján a hó „összerántotta” a kóbor kedvű madarakat. Az első

kör után már 15 kakast akasztott a két hajtó a kocsik oldalára, ami megalapozta a jó hangulatot. Később ismét volt néhány kakas, azaz a kompetenciát gond nélkül abszolvtuk! Dél körül hajtottunk meg egy 12 hektáros, fiatalos tölgyest, ami a nap fénypontja volt: több mint húsz kakas esett. És mennyi volt, ami serény lövöldözések sorozata után egészségesen elvitorlázott... A hátralévő négy hajtásban is volt szépen fácán, majd fél négykor már a 64 madárból álló teríték készítése és az elmaradhatatlan „díszsorút” zárta ezt az igazán emlékezetes vadásznapot!

Az összefoglalóból kiderült, hogy pár darab híján 400 fácánnal és 550 nyúllal hálalta meg a vadállomány az egész éves törődést, ami 4,5 hektáronként egy apróvad „letermelésének” felel meg!

Farkas László

ÚJDONSÁG IGÉNYES VADGAZDÁLKODÓKNAK!

Gibovendee-től, francia importból „Amerikan Cross” és „Kínai” alfajú tiszta vérvonalú napos, növendék és adult fácánok megrendelhetők.

Elérhetőségek:
vadker@vadker.hu,
+36-30/637-9838, +36-30/202-4767

ARMACOL vadriasztó A leghatásosabb vadriasztó!

Elege van a

- a kitért kukoricából?
- a letarolt búzából?
- a lerágott kéregből?
- a lecsipkedett hajtásokból?

A MEGOLDÁS:
ARMACOL vadriasztó!

Az ARMACOL a károsítást ember szabadságának köszönhetően megelőzhetően tartja távol az összes vadfajt a mezőgazdasági területektől. Az ARMACOL tartósan erős szagot bocsát ki: hektáronként már egy üveggel elérhető a kívánt hatás. Az ARMACOL-t területekre kell önteni, és 10-20 méterenként elhelyezett osztoposok erdeiben. Az ARMACOL már 5 éve bizonyítja, hogy az egyik leghatásosabb vadriasztó a piacon. Számos erdőszél, vadásztársaság és gazdálkodó használja eredményesen sok százszor Ft-ot megtakarítva évente! Győződj meg magad hatékonyságáról!

www.eurohunt.hu
06-1-287-3906 / 06-70-381-2428

Fénykép, képeslap kerestetik!

Az I. világháború idején készült fényképeket, képeslapokat keresünk. Bársony István: „Vérvirág” című novellás kötetéhez olyan illusztrációkat szeretnék, amelyek hűen tükrözik a háborús hétköznapokat.

Ha nem dörögtek a fegyverek, a katonák olvasgattak, beszélgettek, karácsonyfát díszítettek; a tisztek, ha tehették, vadásztak. Az itthon maradottak várták a híreket, de közben folyt a munka, s időnként kacagató helyzetek is előfordultak.

A novellafűzér szeretné bemutatni azt a hangulatváltozást, mely a frontra induló, virágba borult katonavonatok, és a frontról hazatérő, sebesülteket szállító vérfoltos vonatok érkezése között eltelt időt jellemezte.

Minden segítséget egy-egy tiszteletpeldánnyal köszön meg a kötet szerkesztője:

Dr. Csiák Gyula (8000 Székesfehérvár, Erzsébet utca 72.)

E-mail: csiak.gyula@upcmail.hu

Elkezdődött a szalonka monitoring

A program február 15-étől május 3-áig tart. A monitoring célja az ország területén átvonuló állomány felmérése. A programmal kapcsolatban felmerülő kérdéseket és észrevételeket a szlaci@ns.vvt.gau.hu vagy a sgergo@ns.vvt.gau.hu címre lehet elküldeni.

FOTÓ: FABÓ FERENC

Kártevő kormoránok

Gondot okoznak a növekvő számú kormoránrajok a Balatonnál, amelyek a becslések szerint évente minimum száz tonna halat esznek meg, s amelyek balatoni gyérítéséhez eddig hiába kért engedélyt a Balatoni Halgazdálkodási Zrt. – tájékoztatta Havranek Mihály, a cég vagyonszolgálati és halórzési vezetője az MTI-t január 27-én. Az idei télen tett megfigyelések szerint a Balaton nyugati medencéjében már ezres csapatokban halásznak a kormoránok, amelyek a hideg vízben lelassult életműködésű, nagy csapatokba összeverődött halakból könnyen zsákmányolnak.

ILLUSZTRÁCIÓ: BLAUMANN ODÓN

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szarvasról

A megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóságának beszámolója és összesítése a tavalyi bögés tapasztalatairól: 2013 decemberéig 45 vadászatra jogosult mutatott be bírálatra trófeát, ami 18 százalékos növekedést jelent. Az elbírált trófeák darabszáma 268, ami 25 százalékkal több az előző évinél. A trófea átlagsúly 5,52 kilogramm, ami nagyon kismértékben múlja felül a tavalyit (+2 százalék). A legmagasabb nemzetközi bírálati pontszám 229,04 (+11 százalék). A legnagyobb súlyú agancs 11,5 kilogrammos volt (+12 százalék). A korosztályi megoszlást vizsgálva a fiatal korosztály lelövési aránya növekedett (38,6 százalék), a középkorú (58,1 százalék) és az öreg (3,3 százalék) korosztályú egyedek száma viszont csökkent. A 10 évesnél idősebb szarvasbikák elejtése

szintén csökkenést mutat. Megállapítható, hogy az elejtés során jelentős eltolódás van a fiatal korosztály felé. Az előző évekhez viszonyítva a minőség javulását jelzi az érmes trófeák számának növekedése is. A bemutatott agancsok 40 százaléka volt érmes az alábbi megoszlásban:

- bronzérem: 107 darab, 30 százalék (az előző évhez viszonyítva növekedett)
- ezüstérem: 20 darab, 7 százalék (az előző évhez viszonyítva csökkent)
- aranyérem: 8 darab, 3 százalék (az előző évben nem volt aranyérmes trófea)

A vadászok szakértelmét jelzi, hogy a hibás lelövések száma az előző évhez képest nem növekedett, 9 százalékon maradt, 25 bika esetében adott a hatóság mínusz pontot.

Berta Béla / borsodivadasz.hu

Kürtös verseny Szegeden

Miután a szegedi Kiss Ferenc Vadász Kürt Együttes első meghívásos versenyének megrendezése tavaly csak álom maradt, a lelkesedés és a szervezőmunka eredményeként 2014-ben a csapat végül tető alá hozta saját megmérettetését. Ezt és a kísérő programokat május 17-ére, szombatra tervezik.

Az együttest a verseny hangulata, izgalma és az új emberek megismerése, valamint a vadász kürtnek az ifjúsággal és a vadászatban nem jártas emberekkel való megismertetésének lehetősége inspirálta a rendezvény megszervezésére. Az elképzelések szerint a verseny előtt tartják majd meg a VKE Magyar Vadász Kürt Egyletének éves

közgyűlést, amelynek helyszíne az Ady Kolégium lenne. A verseny tervezett helyszíne az Újszegedi Szabadtéri Színpad, eső esetén természetesen megfelelő zárt helyiség ad otthont a rendezvénynek. A megmérettetésen 2 kötelező és 2 szabadon választott kürtszignált kell a versenyzőknek előadniuk.

Vad Viktor

WINCHESTER

POWER MAX BONDED

1 Lőszer + 3 Technológia = Maximális hatékonyság

- 1 Külső köpeny által védett üreges hegy**
 - optimális gombásodás minden becsapódási sebesség mellett,
 - megnövelt pontosság.
- 2 Ólommal összeforrasztott réz-cink ötvözetű köpeny**
 - megnövelt tömegvisszatartás,
 - mélyebb behatolás és nagyon magas megállíthatóság.
- 3 A köpeny a mag felső része felé megerősített**
 - irányítja az optimális gombásodást a legkülönbözőbb felhasználási körülmények között is.

Szentendre, VADVIL Kft., Tel: 26/317-385
 Budapest, SPJagd Vadászbolt, Tel: 20/5603-198
 Nyíregyháza, Agancs Vadászruház, Tel: 20/3468-777
 Kiskőrös, Tüskevár Vadászbolt, Tel: 78/311-836
 Hódmezővásárhely, Hargita Jagd Vadászbolt, Tel: 30/9580-603
 Mohács, Brachmann Vadászbolt, Tel: 69/301-102
 Kaposvár, Szent Hubertus Vadászbolt, Tel: 82/430-099
 Mosonmagyaróvár, JagdRevier Vadászbolt, Tel: 20/9446-383
 Hatvan, Trófea Vadászbolt, Tel: 06-30/924-6277
 Zalaegerszeg, Mímérád Vadászbolt, Tel: 06/30-204-1235

WWW.WINCHESTERINT.COM

A vizes élőhelyek megővéséről

Világszerte fontos a vizes élőhelyek megőrzése, ezt a törekvést is mutatja az 1971-ben létrejött Ramsari Egyezmény, amelynek azóta 161 ország a tagja. A nemzetközi jelentőségű vadvizek jegyzékében ma már világszerte 2000 vizes élőhely szerepel, ami összesen 190 millió hektárnyi területet ölel fel – jelentette ki a Vidékfejlesztési Minisztérium környezet- és természetvédelemért felelős helyettes államtitkára a Vizes Élőhelyek Világnapja (február 2.) alkalmából tartott rendezvényen.

Rácz András emlékeztetett arra, hogy Magyarország 1979 óta tagja a Ramsari Egyezménynek, hazánkban eddig 29 terület került fel a jegyzékre, összesen több mint 243 ezer hektár kiterjedéssel. A helyettes államtitkár kiemelte: a magyarországi Ramsari területek a Kárpát-medence szinte valamennyi jellemző vizes élőhelytípusát magukban foglalják. Így például találunk köztük sekély tavakat, mocsarakat, szikéseket, lápokot, holtmedreket, folyószakaszokat, nedves réteket, felszín alatti víztereket, vagy akár halastavakat és víztározókat is.

Megfelelő hangsúlyt kell fektetni a vizes élőhelyek kezelésére, megővására, és ehhez a mezőgazdaság alkalmazkodására is szükség van – erről a Ramsari Egyezmény Magyar Nemzeti Bizottságának elnöke beszélt. Dévai György arra hívta fel a figyelmet, hogy a tudomány csupán két-három évtizede kezeli önállóan ezeket a területeket, addig vízi és szárazföldi kategóriákban gondolkodtak. Hozzátette: Magyarországon a vízi élőhelyek aránya mindössze 5 százalék, míg a vizes élőhelyeké eléri a 35 százalékot, ezért is rendkívül fontos, hogy komolyan foglalkozunk ezekkel a területekkel.

Ficsor Autóház Kft.
 1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
 Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
 E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

15 éve örüljük, a minősége garantált!
Vadásztól - Vadászoknak!

**TEREPGUMIK
 ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!**

2 olasz terepgumi-specialista gyár kizárólagos forgalmazójától
 Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Befejeződött az első Ifjú Kócsagőr Program

Speciális programot szerveztek a természetvédelmi örök utánpótlására az Y Triász mozgalom és a Vidékfejlesztési Minisztérium támogatásával. Az Ifjú Kócsagőr verseny záró rendezvényét január 30-án Fenékpusztán, a Vönöczky-Schenk Jakab kutatóházban tartották. Az Y Triász mozgalmat 2013 januárjában hozta létre a Fűrge Diák Iskolaszövetkezet és a 30Y zenekar azzal a céllal, hogy az Y-generációt, a 20-30 éves korosztályt – pályakezdő fiatalokat, felsőoktatási intézmények hallgatóit – bevonják az értékteremtő programokba. A Vidékfejlesztési Minisztérium Nemzeti Parki és Tájvédelmi Főosztályával közösen 2013 tavaszán hirdették meg az Ifjú Kócsagőr speciális szakember-utánpótlási programot. A felhívásra több száz fiatal jelentkezett, a kiválasztott 77 versenyző prezentáció keretében mutatta be nemzeti parkban töltött időt, majd lehetőségük nyílt arra is, hogy természetőr vizsgát tegyenek.

A döntőn a következő évi kócsagőr program megtervezése volt a feladat. A fődíjat – a walesi Pembroskeshire Coast Nemzeti Parkba szóló egyhetes tanulmányutat – Janó Gizella nyerte meg, az ifjú kócsagórt Széll Antal, a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóságának természetvédelmi öre készítette fel a versenyre.

A Magyar VADÁSZLAP házaszónyai első alkalommal meghirdetik Rajzpályázatukat „Tavasza várva...” címmel.

Rajzold vagy fess le, hogy szerinted az erdő - mező állatai hogyan várják a tavaszt!

Beküldési határidő: 2014. március 15.

A képek mellett a következő adatokat kérjük feltüntetni: név, életkor, elérhetőség (e-mail, postai).

A munkákat A4-es méretben kérjük megküldeni: a 1031 Budapest, Rozália u. 59/a postacímrrel.

A pályázat nyitva tartásához köti. A díjazás a beérkező művek számától függően lesz: közössportokba bontva.

A legjobb alkotások megkülönböztetik: kézzel és számítógéppel készült, a természetvédelemért pedig közzétehetően kiadjuk!

Betiltották a vadászatot Albániában

Az intézkedéssel az ország vadászható vadfajait szeretnék megvédeni. Mára egyetlen fácán sem él Albánia területén. A fűrjek száma 67, a mezei nyulaké 54, a vadkecskéké 44, a rókáké 32 százalékkal csökkent. Az albániai vadgazdálkodást a teljes szervezatlenség jellemzi. A vadászpuskával rendelkező albánok száma a rendszerváltozás óta sokszorosára – 12 ezerrel 75 ezerre – nőtt.

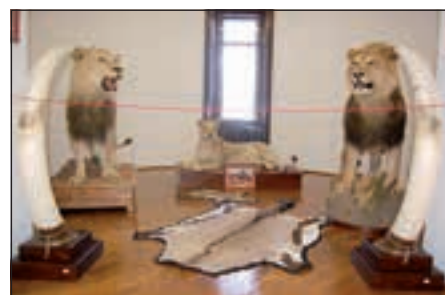
„Legyen hungarikum az akác és az akácméz!”

Az Akác Koalíció (AK) tagjai az akác és az akácméz hungarikummá nyilvánításának kezdeményezését február 7-én délelőtt Gödöllőn, a Szent István Egyetemen írták alá. Az AK tagjait dr. Gyuricza Csaba, a Szent István Egyetem Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar dékánja üdvözölte. Ezt követően Glattfelder Béla európai parlamenti képviselő mondta el beszédét, amely gyakorlatilag az AK programhirdetése is volt. A beszédet teljes egészében elolvashatják honlapunkon.

Bíróság elé állnak az orvvadászok

Gyorsított eljárásban állhat bíróság elé az a két bodroghalmi (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) lakos – egy 28 és egy 31 éves férfi –, akik hurkokkal próbáltak özekeket elejteni Bodroghalom határában január végén.

Vadásztrófeák költöztek a Károlyi-kastélyba

Акár egy évtizedre, de legalábbis hosszú évekre vadásztrófeák költöztek a Károlyi-kastélyba. Valamennyit, a több mint száz kiállított mesés tárgy, valóságos műalkotást Pánczél Zoltán Tibor készíttette ki. Egyébként mindannyit ő maga ejtette el annak idején.

A tavaly elhunyt tudósemler magángyűjteményét, a ritka és értékes trófeákat a Nagy-károlyi Városi Múzeum kapta letétbe. Január 31. kora délután óta lehet ezeket megcsodálni a nemrégiben felújított hajdani főúri

lak emeleti részében berendezett tárlat keretében. Szépek, impozánsak, élönek tűnők, megrendítőek. A trófeákat, de akár a szintén különleges fegyvergyűjteményt tekintve óhatatlanul felmerül a nézelődőben a kiállítás megnyitóján elhangzott gondolatsor: a vadászat nem esztelen gyilkolás, sőt, pont ellenkezőleg, az ember és a természet közötti ősrégi kapocs. Az, amennyiben megbecsüljük az elejtett élőlény lelkét...

Megyeri Tamás Róbert

www.parus.hu
A KÉSZÍTŐ

Kodás és fehér
hímzett vadászingek
nagy méretekben is

Parus

Vadászok, vadász hölgyek nálunk
megvásárolhatják, méretre készíthetik
komplett ruházatukat.
Ajánlatunk női, férfi- és gyermek ruhák
gazdag szín és méret választékban
a készítőitől a legjobb árakon

Szabó Erzsébet
1116 Budapest, Nadudvar utca 3
+36 30 921 7681
www.parus.hu
trachten.parus@gmail.com

Avenzor

Erdővédelmi és
Kereskedelmi Kft.

AVENZOR VADRIASZTÁS

Cervacol Extra:

tű- és lomblevelű erdészeti
kultúrák, gyümölcs- és dísfák téli vadkár
elleni védelmére.

WAM Porocol:

a sokoldalú „szagsorompó”. Minden
mezőgazdasági-, kertészeti-, szőlésze-
ti-, erdőgazdasági kultúra új, folyékony
vadriasztószere, amely hatását párolgás-
sal fejti ki. Gazdaságos, hosszú ideig hat.

Vadóc (megújult hatással):

mezőgazdasági, kertészeti, szőlészeti és
erdészeti kultúrák szaghatáson alapuló,
tasakos vadriasztó szere.

Repellovit:

vaddisznó-riasztó granulátum.
A riasztó hatása specifikusan csak
a vaddisznóra hat,
csípős szaga és íze miatt.
Makk- és más vetések védelmére, egyéb
kártételek megelőzésére kitűnően bevált.

SILVACOL-T:

megújulva, ismét forgalmazva. 1992 óta
az egyik legsikeresebb szagriasztószér.
Minden növényi kultúrában alkalmazha-
tó. Textilt átítatva könnyen kijuttatható.
Hosszantartó hatással. CERTOSANNAL
kombinálva

MINDEN VADKÁR MEGELŐZÉSÉRE VAN MEGOLDÁS!

Szállítás postán

Székhely és adminisztráció:

1124 Budapest,
Kosztá József u. 28.
Tel./fax: 06-1/319-6578

Megrendelés és szállítás:

5540 Szarvas, Vajda Péter út 25.
Tel./fax: 06-66/313-301,
06-30/911-7064
e-mail: pesti@szarvas.hu

Clature
LACME
Electrique

villanypásztor

kerítésépítés

TORNADO
FORCE 12 FENCING

kerítésfonat

1991 **CONT-ECO** 20 év 2011
kerítés technika

CONT-ECO
Kerítés technikai Kft.

9700 Szombathely
Szent Gellért u. 17-19.
Tel: +36-94/325-672
info: +36-70/9-49-59-69
E-mail: conteco@t-online.hu
www.cont-eco.hu

Online vadhúspiac

Bő egy hét alatt csaknem nyolcvan regisztráltak eladóként és vásárlóként a vadhusok.hu-n, és naponta jelentkeznek új felhasználók. A honlapot, amely a vadhúst eladóknak és vásárlóknak segít egymásra találni, a FeHoVá-n dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter is megtekintette, és támogatja a kezdeményezést. Regisztráljon Ön is az állandóan frissülő, dinamikus adatbázisban! Lendítsük fel együtt a vadhúspiacot!

Megidéztek a telet!

Február 3-án véget ért a HUNTINGPress információs magazin „Télidéző” nyereményjátéka – úgy tűnik eredményes volt, hisz

„Havas úton” című felvételével Madarász Edit végzett az első helyen, így övé a szarvasagancsnak való alátét

„Továtűnő tél” című fotójával a vaddisznóagyar alátétet Bognár Alexandra nyerte

A képzeletbeli dobogó harmadik fokára Makai Zsófia állhatott fel „Kilátó” című felvételével, amelyért jutalmul egy őzagancs alátétet kap

a játék végére leesett a hó is. A 74 pályázó közül a három legeredményesebbet egy-egy Csapó Imre által készített trofeaalátéttel jutalmaztuk. Az alátéteket a trofeaalatet.hu felajánlásának köszönhetően oszthattuk ki.

pickup4x4.hu
 HÍVÓLEGI AUTÓFELLEPÍTÉSEK 4x4-RE
 Outlander Kft. 1037 BP. Kunigunda u 60/B

Tel: +361 4301155 Info@pickup4x4.hu
 Mob: +3620 9432432

AKCIÓS ÁRAINKAT KERESSE AZ INTERNETEN!
www.pickup4x4.hu

STAR JET FELÉPÍTMÉNY

STEEL-TOP ACÉL FELÉPÍTMÉNY

SPORT LID II PLATÓFEDÉL

BODY LIFT KIT

Minden típusú gépkocsira!

**VADLESEK
 CSÖRLÖK
 OFF-ROAD FELNIK
 ÉS ABRONCSOK
 NAGY FÉNYEREJŰ
 LED FÉNYSZORÓK
 HASPÁNCÉLOK
 NEMESACÉL
 CSÖVEK**

**Vadász autókat építünk
 egyedi igények szerint**

HOL A HIBA?

A két kép látszólag egyforma, de 10 apró különbség mégis van köztük.

SUDOKU

					1	5	
7				9		4	8
	5			8	7		
		4		2	5		9
	3		9		4		2
	2		1	7		6	
			6	9			1
9	8		4				6
	4	6					

	9		3			5	
	1		4			7	
			6		8	9	4
9		8				5	
6							9
		1				6	7
	3	2	8		1		
		4			9		7
	6			2			8

Töltse ki az ábrákat úgy, hogy minden sorban, oszlopban és a színeljelölt mezőkben is a számok 1-9-ig csak egyszer szerepeljenek!

PLUSZ EGY VICC

Helyezze el az alábbi szavakat, betűcsoportokat – három kivételével – az ábrában! Segítségül egy szót előre megadtunk. A három megmaradó szóból a következő vicc csattanóját állíthatja össze:

- Régóta ismeri ezt a pszichiátert?
- Igen.
- Maga is mániákus depresszióval jár hozzá?
- ...

Kétbetűsek:

AI, AZ, ÁT, ÉN, IN, LL, LÓ, NE, NI, ON, ÖN, RA, TT

Hárombetűsek:

AKA, AMA, ASZ, ÁTA, BOR, CAL, EGY, ETE, IMA, KIS, LÉH, MÁR, NEM, PIH, SZÍ, TIK, TRI

Négybetűsek:

ADAT, BIKK, CSEL, DAGI, DINÉ, ELÉL, ELIT, EMEZ, ÉGÉS, ÉLED, FAJD, FILO, HALL, ITAL, KEKK, LENG, MACI, MÁRK, MENY, NECC, NESZ, NONÁ, NYEL, NYÉK, ÖKLE, PACA, PAKK, PENC, PITE, RIAD

Ötbetűsek:

DELÉN, EDINA, ÉRZIK, GRÉTA, HASÁB, KIMLE, LADIK, LAJBI, OSZOL, TEHET, TEKNŐ, TÜNDE

Hatbetűsek:

ÁLLATI, ÁRNYAS, BEZENG, CSERLÉ, FÜGGÉS, GYEREK,

KÁNTÁL, KIADÁS, LENHAJ, MESZES, SANZON, SZÉREL, ZÁRDAL, ZENGÉS

Hétbetűsek:

IGENLÉS, MEGEMEL, MONOKLI, ÖZNYELV, TELEESZ, TELERAK

Nyolcbetűsek:

ELÁGAZÁS, LEGESLEG

Kilencbetűsek:

GYÁRTELEP, KARTONLAP, KICSINYKE, LANGALÉTA

Tízbetűsek:

ELEKTROMOS, SAJÓMERCSE

Tizenegy betűsek:

ÁTELLENÉBEN, DALLAMTALAN, VILLAMOSSAL

Tizennégy betűsek:

DIFFERENCIÁLIS, SZÍNVONALTALAN

Kirándulás Schmidt Egonnal

Odvas keletike
(*Corydalis cava*)

Kicsit hűvös a márciusi reggel, de ragyogva süt a nap és mire az erdőszélre érünk, már senki sem fázik, Laci még a bőrdzsekijét is kigombolja. Az ösvény mentén mintha tarka szőnyeget terítették volna az avarra, rengeteg virág nyílik.

- Ismeri valaki? – kérdem, de a gyerekek csak találgatnak.

- Odvas keletike, a kora tavaszi erdő egyik jellegzetes virága. Egészen április végéig, sőt akár május elejéig virít.

A völgy alján nedves, helyenként kissé tocsogós az avar, itt nagy foltokban sárga virágok nyílnak. Ezt már ismerik a gyerekek, többen mondják: salátaboglárka. Ahogy tovább megyünk, Eszter lába alatt megroppan egy száraz ág, mire vörhenyesbarna színű, hosszú csőrű madár vágódik fel. Alacsonyan repül a fák között, majd távolabb ismét leereszkedik. A gyerekek kérdően néznek rám.

- Erdei szalonka. Március-áprilisban vonulnak észak felé. Nappal az avarban pihennek, ahol rejtő színeik miatt szinte láthatatlanok. Szürkületkor kezdenek repülni, táplálkozni.

- Mit esznek? – kérdi Jóska.

- Hosszú csőrükkel szondázzák, szurkálják az avart, gilisztákat, csigákat, rovarokat keresnek. Szeretik az ilyen nedvesebb talajú erdőrészeket, mert itt könnyebben jutnak táplálékhoz. Napnyugta után kezdődik a húzás, amikor ahogy azt a vadászok mondják, pisszegve és korrogva repülnek.

- Ebben az erdőben is fészkelnek? – Feri körbemutat a fák között.

- Magyarországon csak kevés szalonka költ a közép-hegységek erdeiben, a többség csak átvonul hazánkon, északabbi költőhelyeik felé repülnek. Ez a madár, amit az előbb láttunk, éjszaka talán már el is hagyja Magyarországot. Vonulás idején viszont a legkülönbözőbb helyeken találkozhattok szalonkákkal. Egy alkalommal a Ba-

dacsony hegyen, a szőlőtőkék közül repült fel előlem, de láttam a Népligetben is egyet, amit talán az ott sétáltató kuttyák vertek fel.

Megyünk tovább. A fák még csupaszok, ágaikon duzzadó rügyek ülnek, de a bodzabokrok már frissen zöldellő leveleket látunk. Egy mogyoróbokor is elének kerül, tele van barkával.

- Itt disznók jártak az éjszaka – mutatja Jóska a szobányi területen feltúrt avart.

- Tavalyi makkot, gilisztát, csigát, rovarokat, ízletes gumókat kerestek. A vaddisznó mindenevő, nem válogat, mindent felfal, ami csak eléje kerül. Erős orrával még a száraz talajt is képes feltúrni.

Eszter hirtelen felkapja a fejét.

- Valaki dobol az erdőben – mondja csodálkozva.

- Harkály dobol, valószínűleg egy fakopáncs – mondom. Gyertek, keressük meg.

A nagy csupasz ágak között nem nehéz megtalálni a madarat. Egy ágcsomkon ül a koronában jó magasan és csőrének villámgyors vagdosásával idézi elő a dobgépre emlékeztető hangot. A távcső kézről-kézre jár, mindenki megnézi.

- Nagy fakopáncs és látjátok a tarkóján a piros foltot? Hím madár, a tojó tarkója fekete. A nagy fakopáncs a leggyakoribb harkály az erdőben. A dobolással pedig a foglalt területet, territóriumot jelzi. A fülemüle vagy az erdei pinty hímekek énekükkel biztosítják a fészkelő területet, a harkályok nem énekesmadarak, nem tudnak dalolni, ezért dobolnak.

Nagy fakopáncs, más néven tarka harkály
(*Dendrocopos major*)

FOTÓ: DUDÁS MIHÁLY

SCHMIDT EGON
rovatvezető
info@vadaszlap.hu

Citromlepke (*Gonepteryx rhamni*)

- Nini, citromlepke! – kiált fel Panni, és valóban egy sárga pillangó libeg a bokrok között.

- Én ma már láttam egyet idén – meséli Pista –, de az nem volt ilyen szép sárga.

- Csak a hímek citromsárgák, te nőtényt láttál, azok csak sárgásfehérek.

- Ez nem igazság – mondja Panni –, a lányoknak kellene szebbnek lenniük. Gyere ide – nyújtja az ujját a lepke felé, amelyik felénk közeledik. – Nem ült rá – mondja aztán durcásan. A többiek nevetnek.

Az ösvény mentén a bogláros szellőrózsa sárga virágai bólogatnak, kacagó hangján kiált a zöld küllő és hangosan dalol egy énekes rigó.

- Halljátok? A strófáit néhányszor mindig megismételi. Erről felismerhetitek akkor is, ha nem sikerül megpillantani.

- „Nyitni-kék” – kiáltja a fejünk felett egy széncinege, mire Jutka mosolyogva megjegyzi: - Nálunk a kertben minden évben költ egy pár. Odút akasztottunk a diófára, abban építenek fészket és nevelik a fiókákat. Legutóbb tizenketten voltak, alig fértek el a fészkekben.

Az erdősélen mindenütt sárgállik a húsos som, a virágok körül méhek döngicsélnek.

- Nézzétek, róka! – súgja Eszter. Az állat talán ötvenméternyire lehet, egerészik.

- Álljatok a fák mögé – súgom. – A szél felőle fúj, nem kaphat szimatot, megpróbálom közelebbre csalni.

- Hogyan? – kérdik halkán többen is.

- Cincogással. A róka fő táplálékát a rágcsálók jelentik és az egér cincogással úgy vonzza, mint a mágnes.

Összecsücsörítme a számat és cincogni kezdek, a gyerekek feszülten figyelnek. Alig hallja meg a róka, felkapja a fejét és ügetve indul felénk. De azt, hogy milyen közel jött volna, soha nem tudjuk meg, mert Panni váratlanul hatalmasat tüszent. Na, több se kell a rókának, megpördül és rohan, ahogy a lábai bírják.

- Ne haragudjatok – Panni könnyes szemekkel néz a többiekre –, úgy szégyellem magam, de nem bírtam visszatartani.

- Ne is törődj velem, vigasztalja Laci és a többiek is mosolyognak. – Sokkal közelebb már úgy sem jött volna. – Panni hálásan pillant rá.

A magasban mély „korr-korr” hangokkal fekete madár repül.

- Varjú – mondják többen is.

- Nem varjú, holló – mondom és odanyújtom a távcsövet. – Nézzétek meg ék alakú farkát, a vaskos csőrét, de jóval nagyobb is, mint egy varjú. A hollók korán költenek, talán már fiókáik vannak és ez már táplálékot visz a fészkekhez. Ők pedig az északi tundrák felé vonulnak – mutatok az égre, ahol nagyon magasan V alakban libák repülnek.

Nézünk utánuk, a gyerekek integetnek. – Jó utat hazafelé! ♡

Ízletes kucsomagomba (*Morchella esculenta*)

Süvege 6-12 cm magas, tojásdad, előbb szürkés, majd sárgásszürkés-őzbarna színű, felületét méhsejtszerű, többé-kevésbé rendezett bemélyedések borítják. A süveg belül üres, és az üreg a tönkben közvetlenül folytatódik. A tönk kezdetben fehér, majd fokozatosan okkersárga színűre változik. Húsa törékeny, viaszzerű, fehéres színű, illata és íze kellemesen fűszeres. Kitűnő étkezési gomba, de fogyasztása alapos sütés-főzés után ajánlott.

Márciustól májusig folyóparti liget- és lomberdőkben, erdei utak mentén, akár kertekben is növe, gyakori faj.

Hasonló fajok: a nem ehető erdei szömörccsög, az ehető cseh, hegyes és pusztai kucsomagombák és a gyűrt lemezes vagy agyvelőszerű, többüregű papsapkgomba (redős-óriás papsapkgomba) fajokkal téveszthető össze.

Lepketapló (*Trametes versicolor*)

Kalapja 2-10 cm széles, félkör vagy szalagszerű, rendkívül változatos színű, körkörösén váltakozóan világos és sötét csíkokkal sávozott, de a széle mindig fehéres, hullámos vagy karéjos. A sávok felülete váltakozva matt vagy selymesen fénylő. Tönkje nincs. A gombák csoportosan, egymás felett, mellett vagy körben összenőtt, zsidelyszerű kalapokkal jelennek meg. Húsa vékony, bőrszerű, különösebb szaga és íze nincs. Legfontosabb faelbontó gombáink egyike.

Egyéves termőtestei egész évben megtalálhatóak, elsősorban lombos fák ágain, tuskóin növe, gyakori faj. Gyógyhatású, immunerősítő tea készíthető belőle.

Hasonló fajok: más vékonyhúsú taplók, például borostás réteggomba

Vitéztanya vadászház

A Dráva folyótól alig néhány kilométer távolságra, egy síkvidéki erdő közepén található ez az egyszerű, személyzet nélküli, 3 szobás kis vadászlak, melyet az udvaron felépített szauna tesz még komfortosabbá.

A védett terület legismertebb része a barcsi ősbörökás.

Elérhetőségek:

+36-30/630-6353, +36-30/204-7278,

+36-82/712-016, +36-82/712-378

turizmus@sefag.hu

www.somogyiturizmus.hu/sefag-turisztikai-iroda

Igazságügyi szakértői munkát vállalok erdészeti-, vadászati-, vadkárbecslési és erdőérték-, erdőkárérték témakörökben.

Dr. Balázs István

www.erdoertek-szakerto.hu

+36-30/492-8962

VADRIASZTÓK

Cégünk nagy teljesítményű vadriasztó ágyú gyártásával, tervezésével foglalkozik. A készülékek vezérlése mikroprocesszoros, melynek köszönhetően 4 program állítható be egy LCD kijelzőn keresztül. Programonként az időtartam, ciklusidők, lövések száma, lövések közti szünetek szintén beállíthatók. Multi vagy egyszeres időzítés. A készüléket magas minőségű bevonat védi az időjárástól, nem igényel karbantartást, optimalizált energiafogyasztás, GSM modulbóvítási lehetőség, VT-nek további kedvezmények!

+36-30/250-0436

info@wildcontrol.hu

www.wildcontrol.hu

KUKORICA-ESŐ

Az automata vadetők használatával időt, pénzt és fáradságot takaríthat meg.

Az általam szabadalmaztatott, kétéves garanciával rendelkező vadetők megvásárolhatóak kompletten és alkatrészenként.

További tájékoztató a www.vadeteto.hu honlapomon.

Soltész Károly épületgépész és villanszerelő mester
2000 Szentendre, Irinyi Dániel utca 25.
telefon/fax: +36-26/313-789
mobil: +36-20/951-3427
e-mail: info@vadeteto.hu

Kollath
Hunting Consultant
since 1989

AFRIKAI SELEJTEZŐ VADÁSZATOK:

Antilop selejtezés, Dél-Afrika: **2400 USD**

Kaffer selejtezés, Zambia: **8500 USD**

Fekete lóantilop selejtezés, Zambia: **8500 USD**

ZAMBIA:

Kaffer bika és fekete lóantilop csomag: **19 750 USD**

ZIMBABWE:

víziló és krokodil vadászat

AUSZTRÁLIA:

Vízi bivaly vadászat: **10 400 AUSS**

OROSZORSZÁG:

Téli jávorbika csomag

(motoros szánon): **6500 EUR-tól**

Síketfajd, nyírfajd csomag, normál: **1500 EUR/vadász**

Síketfajd, nyírfajd csomag, VIP: **2000 EUR/vadász**

Marco Polo csomag: **7500 EUR-tól**

Maral, ibex, szibériai őzbak csomag: **4500 EUR-tól**

KANADA:

Jávorbika csomagok: **3995 USD-től**

Rozmár vadászat: **8500 USD**

GRÖNLAND:

Pézsmatulok kutyaszánon **4060 EUR**

Pézsmatulok + karibu csomag **6080 EUR**

SPANYOLORSZÁG:

Spanyol ibex/sőrényes juh csomag: **4000 EUR**

Kollath, skype: kotorikerti,

+36-30/921-1562

kotorikerti@gmail.com

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:

H-P: 8-17-ig

Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gőz- és riasztófegyverek
- légfegyverek
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- tívószerelés
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLD ALATTI LŐFOLYOSÓ TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk Blaser vadászfegyverekkel, Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel, Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

DIANA SIÓFOK VADÁSZBOLT

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352
e-mail: diana1@enternet.hu
8600 Siófok, Szent László u. 39.

ZEISS
Blaser márkakereskedés

ORYX

VADÁSZBOLT ÉS FEGYVERJAVÍTÓ

REKONAGEL

Lépcsősorozatok és alkatrészek kizárólagos forgalmazója - Széchenyi kávéház és webápoló

Csőcsere, kaliber módosítás
Lothar Walther csővel
Teljeskörű fegyverjavítás

Betétcsövek:
22lr-től .45Blaser-ig

Már Erdélyben is!
Erdőszentgyörgy - 0752 492-037

8000 Székesfehérvár, Seregélyesi út 86.
telefon/fax: 22 504-835
mobil: 30 9474 295, 20 9345-134
www.oryxfegyver.hu

A vaddisznó lesvadászatának sajátos evolúciója:

ELSŐ LESVADÁSZAT

A puska folyamatosan a kézben, a kereső távcső pedig állandóan a szemben. Minden lombsusogás, varjúhang, lehulló ág kétséget kizáróan disznó érkezésének hangja. Pulzusszám tartósan 150 körül. A vadász tudja, hogy mindent tud a vadászatról és a vaddisznóról. A vadászat minden pillanatát részletesen, szakértő módon adja elő.

Írta:

Farkas László

Rajzolta:

Kelemen István

TÍZEDIK LESVADÁSZAT

A puska már a térden keresztbe fektetve, hogy azonnal kézbe vehető legyen. Néha nincs a szemben a kereső távcső. Minden hang disznó jelenlétére utal, csak a fényes hold miatt nem jön ki. A vadász még mindig mindent tud a vadászatról, a vaddisznóról is, de most megtudja, hogy nem az ugat ijedtében. A vadászatairól már novellákat ír.

HARMINCADIK LESVADÁSZAT

A puska a les oldalának támasztva. Kereső a nyakban, gyakori használat mellett. Már tudja, hogy a disznó nem ugat és általában nincs olyan hosszú lába, mint az őznek. A vadászatról még mindig mindent tud, de már hallott a vaddisznó kiszámíthatatlan viselkedéséről. Ritkábban mesél és ír, mert a vadászatainak a fele nem publikus, hisz hülyeséget gondolt vagy csinált.

SZÁZADIK LESVADÁSZAT

A puska letámasztva, kereső a lesdeszkán, néhány percnyi bóbiskolás belefér, és a pisiléshez sem mászik már le a lesről. Lőtt már öt disznót és tudja, hogy eddig semmit sem tudott a vadászatról, a vaddisznóról, de nem mondja el senkinek, mert szégyelli, hogy lelőtte a terület törzskocáját, és a múltkor a sötétben csenevész malacnak nézett disznó 80 kg volt. Nem beszél, és magában röhögve hallgatja mások hülyeségeit.

HÁROMSZÁZADIK LESVADÁSZAT

Előfordult már, hogy elfelejtette a lesen megtölteni a puskát, és volt, hogy a kereső távcsövet otthon hagyta. Volt, hogy elaludt és a disznók körbetúrták. Már tudja, hogy még csak kapizsgálja a vadászatot, a disznóról pedig csak nagyon keveset tud, azt is rosszul. Mások novelláit olvassa, bölcsességének teljes tudatában – okosan befogja a száját!

AGYAKI GÁBOR
rovatvezető

agyaki.gabor@digistar.hu

A Zemplén-Erdei Alpesi Tacskókopó Kennel

A kennelalapító Ozvári Zoltán 1981 óta dolgozik hivatásos vadászként és már a kezdetek óta mindig nagyvadas területeken szolgált. Ebből adódóan vadászkutyái mindig olyan fajtákból kerültek ki, melyeket a hajtásokon, a hajtások utáni sebzéseknél, valamint a fővad utánkeresésénél használhatott. A nagyvadas területek vadászai előtt bizonyára ismert a kennelnév, hisz ebben a tenyésztetben az alpesi tacskókopók mellett, de ugyanezen a néven működik Ozvári Zoltán méltán híres hannoveri véreb tenyészete is. Ráadásul, hogy még egy csavar legyen a dologban, a Zemplén-Erdei almok közül az első kettő erdélyi kopó volt, de ez még a nyolcvanas évek közepén történt és talán az útkeresés éveinek tudható be. Mindenesetre az biztos, hogy Ozvári Zoltán saját elmondása szerint mindig is szerette a lógófülű vadászkutyákat, de ettől függetlenül a vadászaton kipróbálta szinte az összes terrier fajtát.

Az alpesi kopóval először gyerekként, az akkor minden természetszerető ifjunc által sűrűn forgatott Búvár Zsebkönyvek hasábjain találkozott. Az ott látott kép és a hozzáfűzött pár mondat megfogta a fiatalembert és elhatározta, hogy egyszer lesz egy ilyen kutyája.

Anabela egy sikeres munka után

Bő tíz évet kellett várni és a nyolcvanas évek végén megérkezett az első alpesi kölyök Asztagkői Aliz néven, a Heves megyei fővadász Prezenszky János cseh import szukájától. Aliz két éves korában hozta az első almot, ami már Zemplén-Erdei néven látott napvilágot. Ezek után

Asztagkői Aliz kennelalapító szukává lépett elő. Egyébként a Zemplén-Erdei tenyésztetben ez akkor már a C betűs alomnak számított, hisz korábban volt már két erdélyi kopó alm is. Ebből az „első” C betűs alomból szinte kivétel nélkül minden kölyök vadászhoz került és csak egy, a Csi-bi névre hallgató kis szuka maradt a tenyésztetben, aki aztán a későbbiekben három kiváló alommal örvendeztette meg a gazdáját. Ekkor 1993-at írtunk és a kétezres évek elejéig, a vadászokhoz munkavonalra gyakorlatilag csak a Zemplén-Erdei kennelből kerültek ki alpesi tacskókopók. A tíz év alatt a nyolc alomból közel negyven kölyök került ki, ami azt is jelenti egyben, hogy a Zemplén-Erdei tenyésztet volt az, amely a hazai vadászok körében elterjesztette ezt a fajtát.

A több mint két évtizedes tenyésztői munka eredményeként a tizenhat alomból kerültek kölykök Németországba és Szlovákiába is. Mint minden munkára sze-

lektáló vadászkutya tenyésztőnél, itt is elsődleges szempont a munkateljesítmény, de nyilvánvaló, hogy a Zemplén-Erdei kennekutyái időről-időre megfordulnak egy-egy kiállításon is. Több fajtagyőztes cím mellett az egyik legnagyobb sikert Zemplén-Erdei Komisz érte el a Budapesti Európa Kiállításon, ahol a fajtagazda országból, Ausztriából érkező bíró bírálta és fiatal kora ellenére Európa-bajnoknak, pontosabban a legszebb tacskókopónak hozta ki. A K betűs alom egyébként is jól sikerült, mert a 2011-ben Nagyatádon rendezett Nemzetközi Vaddisznóhajtó versenyen Zemplén-Erdei Kormos CACT címet nyert és maximum ponttal lett győztes, megelőzve egy német kutyát úgy, hogy ebben az esetben is német-osztrák bírók bíráltak. A nemzetközi munkaeredmények közül feltétlenül megemlítendő még a Pölöskei Balázs által vezetett Zemplén-Erdei Bella vércsapa-versenyen elért harmadik helyezése, valamint a horvát importból származó szuka, Anabela összetett versenyen mutatott teljesítménye.

A véredek mellett a Zemplén-Erdei kennekben jelenleg egy szuka és egy kan alkot tenyészpárt. Ezenfelül igazi sikernek számít az is, hogy az Ozvári Zoltán és barátai által létrehozott Alpési Tacskókopó Klub hamarosan elnyerheti az Elismert Tenyésztői Szervezet címet. Ez komoly elismerése lesz a fajtának és annak a több évtizedes munkának, melyet a Zemplén-Erdei tenyészetben végeznek. ♡

Báró, a második legszebb kan

A NÉMET VIZSLA KLUB MAGYARORSZÁG IDEI PROGRAMTERVEZETE

FOTÓ: KÓKAI MÁRTON

Időpont	Vizsga/Verseny fajta	Helyszín
Március		
29. szombat	KV	Tótkomlós
Április		
05. szombat	KV	Heves
12. szombat	KV, Tenyészszemle	Nyíregyháza
12. szombat	Nehezített Vércsapa Vizsga	Kaposvár
19. szombat	KV	Kengyel
26. szombat	KV, Tenyészszemle	Baja
Május		
03. szombat	KV	Babatpuszta
10. szombat	KV, Tenyészszemle	Szekszárd
Szeptember		
06. szombat	ÖTV, KV	Cegléd
13. szombat	ÖTV, KV, Tenyészszemle	Nyíregyháza
20. szombat	ÖTV, KV, Tenyészszemle	Baja
27. szombat	ÖTV, KV, Tenyészszemle	Szekszárd
Október		
02. csütörtök	Kleemann	Osterhofen
04. szombat	ÖTV, Tenyészszemle, MIVV	Martonfa
08. szerda	Hegewald	Észak-Németország
11. szombat	CACT, ÖTV, KV	Jászberény
25-26. szombat-vasárnap	Félix Endre Emlékverseny	Babatpuszta
25. szombat	ÖTV, MIVV	Tótkomlós

MINOX
GERMANY

**FEHOVA
MEGHOSSZABBÍTVÁ!**

MINOX DTC vadkamera

Diszkrét, gyors, láthatatlan
és üzembiztos. Videót is rögzít,
energiatakarékos, robusztus.

Aksiós ár: 75.000 Ft

MINOX BL 8x56

ajándék fűrhető talpbetéttel

Aksiós ár: 149.990 Ft

Leitzhungaria

1071 Budapest, Damjanich u. 11-15.
(Ligetváros bevásárlóközpont)

Tel.: +36 1 485 0517

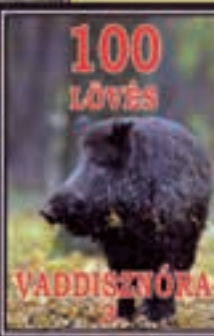
E-mail: kapcsolat@leitz-hungaria.hu
www.leitz-hungaria.hu

VADÁSZFILMEK
2500 Ft/db

ÚJ!

VADÁSZÉVAD

További filmek:
Vaddisznó hajtások 1-5
Vadászévad 2006 - 2011

Vad és vadászat

Agancsosok

Dámbarcogás

Őzbak bírálata 1,2

Gímbikák bírálata

Dámbikák bírálata

Muflonkos bírálata

100 gímbika

100 őzbak

Őznász

Őzbak csalsípra

Őreg bakok

Nagy bakok

Torz agancsú őzbakok

100 lövés vaddisznóra 1-2.

Megrendelhető:

blumann@vadfotos.hu

www.vadfotos.hu

Tel.: 70/317-4106

70/360-6308

© Blaumann Ödön

Dörr SNAPSHOT Blacklight kamera

Snapshot MINI Black
Limited Edition

39 000 Ft

50 000 Ft

MINI

77 200 Ft

EXTRA

www.blacklightkamera.hu

**Garantáltan
láthatatlan
működés**

MOBIL

120 600 Ft

- Hazai hálózatok mindegyikén megbízhatóan működő mms és e-mail küldő funkció
- Igény szerint teljes körű szolgáltatás beüzemeléskor
- Havi költség 1000 Ft/700 fotó

Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.

7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.

Tel./fax: +36-82/461-693
+36-30/947-1265

DR. SZABÓ ESZTER
rovatvezető
dr.szabo.eszti@gmail.com

BLASKÓ JÁNOS
telefonos segítség:
06-70/618-4426

Fehérboros vadnyúlgerinc

Hozzávalók 4 személyre:

- 1 kg csontos vadnyúlgerinc ■ 2 dl félszáraz fehérbor
- 2 db zöldpaprika ■ 2 fej vöröshagyma
- 2 evőkanál liszt ■ 1 db citrom ■ kevés olaj
- 2 gerezd fokhagyma ■ 6 szem fekete bors
- 4 szem borókabogyó ■ 2 db babérlevél
- 1 evőkanál szárított tárkony ■ vadak fűszerkeverék
- 1 evőkanál szárított rozsmaring (vagy 2 szál friss rozsmaring)

A nyúlgerincet kicsontozzuk, négy darabra vágjuk. Serpenyőben kevés olajon lepirítjuk. Mindkét oldalukat vadak fűszerkeverékkel megszórjuk. A sütőedénybe tesszük a vékony karikákra vágott vöröshagymát, a zúzott fokhagymát és a fűszereket. A nyulat ráfektetjük, borral felöntjük, alufóliával befedjük és az előmelegített, forró sütőben kb. 60 percig pároljuk. Ha puha, a levéből kivesszük a húsdarabokat, 1 dl vízzel elkevert liszttel behabarjuk és jól kiforraljuk. Ezután visszateszük a húst, és további 5 percig forraljuk. Krokett és ribizli lekvár illik hozzá.

Csontozzuk ki a nyúlgerincet, majd vágjuk egyenlő darabokra

Karikázzuk fel a vöröshagymát

Készítsük el a habarást

Formázzunk hengert a krokett tésztájából

Megfejtések:

Plusz egy vicc:
Nem, én villamossal!

3	9	8	2	4	6	1	5	7
7	6	2	5	1	9	3	4	8
4	5	1	3	8	7	9	6	2
6	1	4	8	2	5	7	9	3
8	3	7	9	6	4	5	2	1
5	2	9	1	7	3	6	8	4
2	7	3	6	9	8	4	1	5
9	8	5	4	3	1	2	7	6
1	4	6	7	5	2	8	3	9

4	9	6	1	3	7	2	5	8
8	1	5	4	9	2	7	6	3
2	7	3	6	5	8	9	4	1
9	2	8	7	1	6	5	3	4
6	5	7	2	4	3	8	1	9
3	4	1	9	8	5	6	2	7
5	3	2	8	7	1	4	9	6
1	8	4	5	6	9	3	7	2
7	6	9	3	2	4	1	8	5

Párkereső:
1-7
2-3
4-8
5-11
6-12
9-10

Variálható stucni

A közép-európai vadászok kiterjedt rajongótáborát tudhatja maga mögött az egykori hegyi vadászok fegyvere, a csőtorkolatig agyazott tusú puska, szép magyar szóval illetve: a stucni. A vadászok „Nagy Álmoskönyve” szerint egy valamire való stucni agyazása csak és kizárólag fából, még hozzá szépenerezett diófából készülhet. Ez ellen, a fából készült puskatus-pártiak ellen indított rohamot a 2013-as IWA-n a német vadászfegyvergyártás „fenegyereke” az isny-i Blaser.

Már az alaptípus is szép sikereket könyvelhetett el, hiszen a műanyagból öntött lyukas tusú puska, a Blaser R8 Professional Success valódi bőrberakásokkal a pacifista Németországban formatervezési díjat nyert!

És mintha nem lenne elég a mérész újításokból, hiszen még tartanak a heves elvi viták a lyukas tusról, Blaserék addig újabb ötletekkel bolygatták meg a stucnik állóvázat. Jelenleg a magyar vadászörökben is heves érzelmi disputák folynak a műanyag tus előnyeiről és vélt hátrányairól. Aki a szívére hallgat, az a fatusú puskát választja, jóllehet az észérvek a törhetetlen üvegszálerősítésű tus mellett szólnak.

A fa „dolgozik”, a műanyag viszont nem!

Így azután sok vásárlótogató szemében az R8 Professional Success Stutzen (horribile dictu, lyukas tussal!) felért egy közepes istenkáromlással, de ha jobban belegondolunk a stucni eredeti alkalmazási körülményeibe, nevezetesen a hegyi vadászatokra, ahol a kiadós csapadék nem számít ritka jelenségnek, akkor kénytelenek vagyunk a gyártónak igazat adni... és barátkozni a műanyag tussal.

Egy ilyen szemrevaló „csudapuskát” feltétlen ki kell próbálni – gondoltam, és a Blaser illetékeseinek rövid telefonos távzaklatása után aprócska, a súlya után szinte üresnek ható dobozt hozott a postás.

A csomag nem egyebet tartalmazott, mint az R8 Professional Success stucni műanyag előagyát. Az R8-hoz mellékelt imbuszkulccsal a csövet másodpercek alatt le lehetett szerelni. A következő két oldalra kínálkozó csavar a cső alatt, az előagyban foglalt helyet.

Ezek kicsavarása után a szíjtartó kengyel útja szabaddá vált előre, ki lehetett húzni és a stucni előagyat vagy jobban mondva a toldalékot a helyére lehetett tolni. Ekkor vált világossá a toldalék torkolat magasságában, a műanyagba öntött mágnesek szerepe. Ugyanis a fa agyazású stucnik elkészítése nagy szakmai gyakorlatot igényel, nem is mindig sikerül, hiszen a csőnek szabadon kell tángulnia és az előagy sem „lógthat le” túlságosan a csőről.

A műanyag előagyban elhelyezett mágnesek viszont garantálják a tökéletes felfekvést és a cső szabad tángulását. Ezután már nem maradt egyéb hátra, mint az előagy rögzítő csavarjai helyes pozíciójának, valamint a cső és a tus közötti hézag mértékének ellenőrzése egy darabka papír segítségével. Ha a cső alatt átfűzött papír akadálytalanul végighúzható a teljes hosszában, akkor továbbra is biztosak lehetünk az R8 Professional Success stucni pontosságában.

A változatosság gyönyörködtet – tartja a latin közmondás, és ha valaki ráunt a stucnira, négy csavar kioldásával percek alatt visszavarázsolhatja puskáját az eredeti formájába. Egy fegyvertuson szokatlan, valódi bőr betétek sem ördögtől való!

Az elmúlt egy évben az R8 Professional Success velem volt, hóesésben, fagyban esőben és tűző napsütésben. A különlegesen kezelt bőr kiválóan állta az időjárás viszontagságait, ápolásához elegendő évente egyszer bekenni szintelen bőrápoló krémmel.

Bálint Elemér

A stucni alkatrészei

Egy darabka papírral kell ellenőrizni a cső szabad lengését

A villámgyors átalakuláshoz

Mauser és Zeiss csomagajánlat: az igazi vadászat

Büszke vagyok a hagyományokra!

Ha Ön 2014. 02. 10 és 2014. 03. 31 között Mauser M12 vagy M12 Extreme golyós vadászfegyvert vásárol Zeiss Duralyt 3-12x50/60 céltávcsővel, akár 455 EUR-t is megtakaríthat. Az akció 2014. 03. 31-ig, vagy a készlet erejéig érvényes.

MAUSER

www.MAUSER-M12.COM

További információk: Blaser Magyarország Kft. • István út 92 • 4031 Debrecen • Tel: 52/793-312 • blaser@blasermo.hu

A pillanat, amikor a finom részletek egy felejthetetlen élményt alkotnak.

A pillanat, amiért dolgozunk.

// CONQUEST
ZEISS VITONOR 1846 óta

CONQUEST® HD. Meggyőző optika és teljesítmény – garancia a sikerre

A tökéletes pillanat a tökéletes optikával kezdődik: ZEISS CONQUEST HD. A modern, sokoldalú keresőtávcső HD lencserendszerének köszönhetően a részletek élesek, a színek valóságosak. Könnyű súly, kompakt design, német gyártmány: kompromisszumok nélküli belépés a ZEISS prémium termékek közé. Rendelhető: 8 x/10 x 32, 8 x/10 x 42, és 8 x/10 x/15 x 56. Új 2014 áprilistól: 8 x 56, 10 x 56 és 15 x 56.

www.zeiss.com/sportsoptics

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
Debrecen, István út 92.
tel: 52/793-312
blaser@blasermo.hu
www.zeiss.de/sportsoptics

We make it visible.